

HALKIN KURTULUŞU

21 Ağustos 1978
500 kuruş
123

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

işgalin 10. yıldönümü

ÇEKOSLOVAKYA HALKI SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ DİZE GETİRECEKTİR

- Bundan 10 yıl önce, 21 Ağustos 1968'de Varşova Paktı Kuvvetleri Çekoslovakya'yı işgal etti. Kremlin'in yeni çarları bu sosyal-emperyalist işgali 'sosyalizmin korunması' olarak yutturmaya çalıştılar.
- 1968 Çekoslovakya işgali, Sovyet sosyal-emperyalizminin başka ülkeleri askerleriyle çiğnemesinin ilk örneğidir. Sosyal-emperyalistler, ABD emperyalistleriyle halklara karşı kanlı saldırılarına bugün de devam etmektedirler.
- Sovyet işgali karşısında Dubçek revizyonist kliği tek bir adım bile atmadı. İşgalcilere karşı, halkın mücadeleleri her yerde alevlenirken bu burjuva-revizyonist klik «sukûnetini koruması» için çağrı yapmıştır. Prag'da işçiler silaha sarıldığında, şimdi batılı emperyalistlerin ve «üç dünyacı» revizyonistlerin 'bağımsızlığın öncü savaşçısı' diye lanse ettikleri Dubçek, Moskova'da cellatlarla bildiri imzalıyordu.
- ABD emperyalistleri Sovyet revizyonistlerinin işgal hareketini sessizce onaylamışlardır.
- Sovyet revizyonistlerinin 1968 Çekoslovakya işgalini komünistler, dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar lanetlemiştir.
- Çekoslovakya işgalinin 10. yıldönümünde Türkiye'nin birçok yerinde proleter devrimcilerin, demokratların ve emekçilerin katılacağı protesto toplantıları yapılacağı bildirilmiştir.

YAZISI 3-4. SAYFADA

Yaşasın Türkiye ve İran halklarının birliği ve dayanışması

İran halkının mücadelesi faşist şah rejiminin temellerini sarsıyor

19 Ağustos 1978, İran'da Musaddık hükümetinin CIA'nın güdümünde bir darbe ile devrilmesinin ve yerine faşist Şah rejiminin kurulmasının 25. yıldönümüdür.

Bugün darbenin 25. yıldönümünde İran halkının faşist Şah rejimine karşı mücadele alevleri bütün ülkeye yayılmakta ve faşist-feodal diktatörlüğün temelleri giderek sarsılmaktadır.

Bütün dünya halkları, ezilen uluslar ve her ülkeden işçiler İran halkının kahraman mücadelesini desteklemektedir.

Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkı ve Türkiyeli proleter devrimciler İran işçi sınıfının, İran halkının ve İranlı proleter devrimcilerin yanındadır. İran ve Türkiye halklarının birliği ve dayanışması giderek gelişmekte ve güçlenmektedir. 19 Ağustos'ta İstanbul Tepebaşı'nda yapılan Dayanışma Toplantısı'na binlerce devrimci ve emekçi katıldı.

BU KONUYLA İLGİLİ AYRINTILI HABER VE YORUMLARIMIZ 2. SAYFADA

ADANA MEYDAN MAHALLESİ HALKI GERÇEKLERİ AÇIĞA ÇIKARDI

Adana Meydan Mahallesindeki basın toplantısından bir görünüş.

18 Ağustos günü, Adana'nın Meydan Mahallesinde, Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci yoldaşların TİKP-Aydınlıkçılar tarafından katledilmesi olayı ile ilgili belgelerin açıklandığı, olayın şahitlerinin, görgü tanıklarının olayı anlattığı bir toplantı düzenlendi.

Büyük bir bölümünü Meydan Mahallesi halkının oluşturduğu toplantıya 1500 kişi katıldı.

Aydınlık-TİKP revizyonistleri gerçeklerin açığa çıkmasının tedirginliği içinde, gerçekleri örtbas etmek için yalan şahit bularak suçu başkalarına yıkmaya çalışıyorlar. Gazete bayilerini tehdit ediyorlar.

AYRINTILI HABERŁER 10. SAYFADA

ÇAĞRI

İŞÇİ SINIFININ, EN BAŞTA GREV VE TOPLUSÖZLEŞME HAKKI OLMAK ÜZERE, MEVCUT SENDİKAL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİNİ YOK ETMEYİ VE ÜCRETLERİ DONDURMAYI AMAÇLAYAN

"TOPLUMSAL ANLAŞMA"YI

PROTESTO MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜ'NE KATILALIM

TARİH: 27 AĞUSTOS 1978 (PAZAR)
SAAT : 14.00
YER : İSTANBUL FIRINI YANI/İSKENDERUN

TERTİP KOMİTESİ

Devrimci proletarya hareketinin önündeki bütün engeller yıkılacaktır

Halkın Birliği bölündü

Devrimci Yol ve Kurtuluş Sosyalist Dergi'den sonra Halkın Birliği de bölündü.

Halkın Birliği içindeki bölünme olayı, bu dergiyi ele geçiren yeni yazarlar tarafından derginin 41. sayısında dışa vuruldu.

Halkın Birliği dergisinin 41. sayısında bölünme olayının açığa vurulmasıyla, uzun bir zamandan beri duyulan söylentilerin gerçek olduğu açığa çıktı.

Bugün bölünme olayının ideolojik-siyasi temelleri taraflar tarafından açıklanmıştır, ama Halkın Birliği dergisinin 41. sayısına bakıldığında dergiyi elinde tutanların sinsi bir manevra içinde oldukları görülmektedir.

Halkın Birliği dergisinin yeni yazarları, derginin 33. sayısından itibaren genel çizgisinin değiştirildiğini söylemekte ve eski yazarları "oportünist", "hain", "tertipçi" olarak ve "Halkın Birliği"nin eski çizgisini değiştirmekle" suçlamaktadırlar. Derginin yeni yazarları Halkın Birliği'nin 33. sayısından sonraki sayılarını ve bu derginin teorik eki olan Partinin Yolu dergisinin 2. sayısını reddetmektedirler.

Bunun dışında yeni yazarlar, tasfiye ettiklerini söyledikleri eski dergi yazarlarının anti-faşist mücadeleyi iktidar mücadelesi olarak görmediklerini, anti-faşist cephe içerisine gericileri soktuklarını, faşizm konusu ile ilgili çeşitli ülkelerin tecrübelerini ve Dimitrov'u tahrif ettiklerini, "Üç Dünya Teorisi"ni yüzeysel bir şekilde reddettiklerini ve bloksuz dünya teorisini savunduklarını ve Prusya tipi geçişle feodalizmin tasfiye edildiği ve demokratik devrimin gereksiz hale geldiği şeklinde görüşler savunduklarını

Dev.sa.9.sü.8.de

Aydınlık-TİKP revizyonistleri Bursa'da düzenledikleri toplantıya faşistleri ve İGD - İKD gibi sosyal-faşist kuruluşları çağırdılar

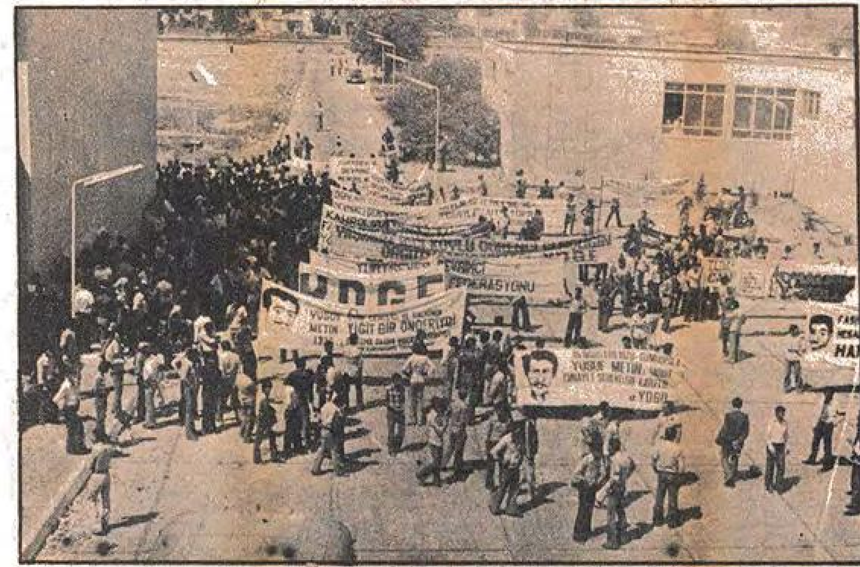
Aydınlık-TİKP revizyonistlerinin 13 Ağustos'ta düzenledikleri ve Doğu Perinçek'in "sıcak selamlarını ilettiği", "İki Süper Devlete, Özellikle En Tehlikeli Emperyalist Rusya'ya karşı Mücadelede, KIRKBEŞ MİLYONLUK HALKIMIZIN BİRLİĞİ nasıl sağlanır" konulu tartışmalı toplantıya Hür-Genç büyük bir buket çiçek gönderdi. Faşist partiler ise 'iyi dilek' mesajları ilettiler.

Toplantıda Aydınlık-TİKP adına yapılan konuşmada Tercüman gazetesinin ve Bayar-Menderes faşist kliğinin 'devrimci' olduğu belirtildi.

Toplantıda yapılan bir konuşmada şunlar söylendi: "Rusya bizim düşmanımızdır, O bize eskiden beri düşmandır. Çünkü Rusya komünisttir. Komünistler çok fenadır."

TOPLANTIYLA İLGİLİ AYRINTILI HABERİMİZ 8. SAYFADA

İzmir'de Yusuf Metin yoldaşın cenazesi büyük bir anti-faşist gösteri oldu

15 Ağustos Salı gecesi faşistler tarafından pusu kurulup alçakça katledilen proleter devrimci Yusuf Metin'in cenaze töreni, 18 Ağustos günü Bornova'da yapıldı.

Vurulduğu yer olan Gümüşpala'da yapılmak istenen töreni, faşist diktatörlük, büyük bir anti-faşist gösteriye dönüşeceğinden korkarak engelledi.

Bornova'daki cenaze töreni büyük bir anti-faşist mücadele günü oldu.

Dev.sa.9.sü.2'de

Örnek ve önder proleter devrimci Yusuf Metin

Tuncelili yoksul bir köylü ailesinin çocuğu olan Yusuf Metin yoldaş, işçi sınıfının, emekçi halkın, halk gençliğinin yılmaz bir önderiydi.

1970'lerden beri İzmir'de halk gençliğinin mücadelesinin daima en ön safında yer aldı. Yurtsever devrimci gençliğin komünist bir önderi olarak, gençliği eğitmeye, örgütlemeye çalıştı. Karşıyaka YDGD'yi kurdu. Karşıyaka'da halk gençliğinin faşist diktatörlüğe ve onun uşakları faşistler ve sosyal-faşistlere karşı mücadelesinin önderiydi.

Yusuf Metin yoldaş, her türden revizyonizmin kararlı bir düşmanıydı. Modern revizyonizmin karşı-devrimci özünü, sosyal-emperyalistlerin yayılmacılığını sürekli teşhir eder ve mücadele yürütürdü.

O, revizyonist hizipçiliğe karşı da en ön saflarda mücadele etti. Hizipçi-tasfiyeci faaliyetin altedilmesinde önemli bir yer tuttu.

Yusuf Metin yoldaş, uluslararası işçi sınıfı hareketinin saflarında karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni tezgahlayanlara ve bu karşı-devrimci teoriye de derhal tavır aldı, uzlaşmaz bir mücadele yürüttü. İzmir'de yapılan "Marksizm-Leninizme Sarılalım, Oportünist 'Üç Dünya Teorisi'ni Reddedelim" toplantısında, bu teorinin karşı-devrimci özünü deşifre eden konuşmayı da Yusuf Metin yoldaş yapmıştı.

O, devrimci nitelikleriyle, diğer siyasi grup ve taraftarlarının da sevgi ve saygısını kazan-

Dev.sa.9.sü.5.te

Gazetemizin fiatını 5 liraya çıkarıyoruz

Bu sayıdan itibaren gazetemizin fiyatını 5 liraya çıkarıyoruz. Ayrıca artık sık sık 16 sayfa yayınlanacak olan GENÇLİK ekimizin de fiyatını 5 liraya çıkartmak zorunda kaldık.

Son 10 ay içinde kağıda ve diğer baskı malzemelerine MC ve CHP hükümetlerince % 300 oranında yapılan zamlar karşısında böyle bir kararı almak gereğini duyduk.

Bütün diğer devrimci yayın organları gibi gazetemiz de burjuva basınının sahip olduğu olanakların hiç birinden yararlanamamaktadır. Ne kağıt fiyatlarında özel indirim, ne devlet kasasından özel ilan geliri, ne de sürekli ve düzenli kağıt istihkakı gibi olanaklar devrimci basına tanınmamaktadır.

Gazetemiz kağıdını ka-

Dev.sa.9.sü.1'de

Çinli revizyonistler faşist şah rejimiyle omuz omuza

Çin Halk Cumhuriyeti Başkanı Hua Guo-feng, İran'ı ziyaret ediyor. Bu gezi, 1953 yılında CIA'nın düzenlediği darbe ile Şah'ın iktidara getirilişinin 25. yıldönümü günlerine raslıyor. Bu gezi aynı zamanda, bu yıldönümü günlerinde İran halkının mücadele alevlerinin bütün ülkeye yayıldığı bir döneme raslıyor. Diğer yandan, 20 yıldır ilk kez bir Çin Başkanı yabancı ülkelere geziye çıkıyor. Hua Guo-feng'in gezisi, sıradan bir nezaket ziyareti midir? İran'la Çin arasında, devletler arasındaki uluslararası ilişkilerin olağan kuralları çerçevesinde mi yer almaktadır?

HUA GUO FENG ŞAH'I ONURLANDIRMAK İSTİYOR

Bu gezinin varmak istediği bir sonuç, İran halkının yeminli düşmanı Şah'a itibar kazandırmaktır. Şah'ı dünyanın temel devrimci güçleri içine koyan revizyonist Çin yönetimi, bugün milyonlarca emekçinin darbeleri altında sarsılan faşist rejimin temellerini onarmaya çalışmaktadır. Şah, ayaklanmaların "komünistler" ve "Filistinliler" tarafından düzenlendiği yalanını söylerken, Çin revizyonistleri Şah'ın, dünya halklarının yalnızca müttefiki değil daha da ötesi dünya devriminin itici gücü olduğunu açıkça ilan etmektedirler. Binlerce İranlı emekçi Amerikan danışmanlarının yönetimindeki faşist ordunun zulmü altında can verirken Hua Guo-feng, Şah'ın omuzunu sıvazlamakta ve onunla dostluğunu bir defa daha dünyaya duyurmaktadır. 20 yıldır ilk kez bir Çin Başkanı dışarı adımını atıyor ve bu adımlarla, 25 yıldır cellatlık yapan İran halkının yeminli düşmanını onurlandırmak istiyor.

Ancak, faşist rejime bu destek gezisi hiç kimse için beklenmedik bir olay olmamıştır. Daha Aralık 1977'de Çin Başbakan Yardımcısı Deng Siao-ping, Fransız Haber Ajansı'na verdiği demeçte Şah'ın "milli bağımsızlığı koruduğunu", "milli ekonomiyi başarıyla kurduğunu" ve "Asya'nın bu bölgesinde bir kaya gibi dimdik ayakta" olduğunu belirtmişti. "Üç Dünya Teorisi"ni bütün dünyaya ilk defa ve hiç bir Parti Kongresi kararına dayanmadan Birleşmiş Milletler kürsüsünden duyuran Deng Siao-ping, daha geçen yılın sonunda, İran Şah'ının ne denli "bağımsızlıkçı" olduğunu da böylece duyurmuş oldu. Hua Guo-feng'in bugünkü gezisi, Çin revizyonist yönetiminin "Üç Dünya Teorisi" ile birlikte girdiği çıkmaz sokağın kaçınılmaz durağıdır. "Kapitalist yolu izleyen iflah olmaz burjuva" diye bizzat Mao Zedung tarafından damgalanan Deng Siao-ping'in sınıf uzlaşmacı doğrultusunun varacağı ve vardığı yerdir.

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ" ŞAH'IN DEVRİMİN TEMEL GÜCÜ YAPTI

Faşist Şah rejimine bu itibar kazandırma gezisi, "Üç Dünya Teorisi"nin parçası ve karşı-devrimci özünün sonucudur. Bu teoriye göre, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarları, faşist diktatörlükler dünya devriminin temel gücü içinde yer almaktadır. Deng Siao-ping'in ağzından bizzat "Üç Dünya Teorisi"ni ortaya atanlar bunu açıkça belirtmişlerdir. Ülkemizdeki "Üç Dünyacıların" resmi karşı-devrimci temsilcisi olan Aydınlık revizyonistleri dergilerinde "evet Demireller, Şahlar da, onların iktidarı da dünya devriminin temel gücü içindedir" diye yazıp çizdiler. Hua Guo-feng ile Şah'ın şimdi kol kola girmesi, işte bu karşı-devrimci teoriye göre "dünya devriminin temel güçlerinin" birliğidir. Gerçekte ise bu, ipliği bütünüyle pazara çıkmış bir faşistin yıkılmasını önlemeye yönelik boş bir girişim olarak kalacaktır.

"Üç Dünya" teorisyenleri önceleri iki süper devletin baş düşman olduğunu sahtekarca öne sürdüler. Şimdilerde baş düşman tek başına Sovyet sosyal-emperyalizmi olarak ilan edilmiştir. Yukarda sözü geçen demeçte Deng Siao-ping, İran Şah'ını göklere çıkarırken dünya halklarının baş düşmanının artık "yalnızca Sovyet sosyal-emperyalistleri" olduğunu da vurguluyordu. İşte İran Şah'ını ayakta tutma çabası, bu teori çerçevesindedir. Brejnev ve uşakları dışında, Carter ve uşaklarıyla ve İran Şah'ı, Mobutu, Pinoşe dahil bütün kan dökücü faşistlerle iş birliği çerçevesindedir. "Üç Dünya" revizyonistleri, bu sınıf işbirlikçisi teorinin artık demagojik kılıfını da bırakmışlardır. Artık "iki süper devlet" değil "yalnızca Sovyet sosyal-emperyalizmi baş düşman"dır. Revizyonistlere yapacak fazla şey kalmıyor: Sosyalist Arnavutluk'a yardımı kesmek, Mobutu'ya yardım için bizzat Dışişleri Bakanı'nı göndermek! Ortadoğu'da Dofar halkının kurtuluş mücadelesine yardımı kesmek, İran Şah'ına yardım için bizzat Çin Başkanını göndermek!

"ÜÇ DÜNYA TEORİSİ" AMERİKAN EMPERYALİZMİNE DAYANIYOR

Bu gezi, "bir emperyaliste karşı diğerine dayanılmaz" diyen Leninist ilkenin "Üç Dünya Teorisi" tarafından ayaklar altına alınmasının somut delilidir. Çin revizyonist yönetimi, Sovyet revizyonistleri karşısında şimdi Amerikan emperyalistlerine dayanmaktadır. Bunun da bir sonucu olarak, Amerikan emperyalizminin bütün işbirlikçileri ile hatta Şah, Mobutu gibi eli kanlı faşistlerle birleşmekte ve gerçekte Brejnev revizyonistlerine değil İran halkına, Zaire halkına karşı, sömürücü ve zalimlerin safında yer almaktadır.

"ÜÇÜNCÜ DÜNYA" ÇİN REVİZYONİSTLERİYLE FAŞİSTLERİN DÜNYASIDIR

Bu gezi, "Üçüncü dünyanın birliği" derken Çin revizyonistlerinin ne kastettiğini iyice ortaya çıkarmaktadır. "Üç Dünya Teorisi", sınıf kıstası kullanmaksızın sosyalist ülkeleri, milli burjuva iktidarları ve emperyalizmin işbirlikçisi faşist rejimleri bir sepete doldurmaktadır. Çin revizyonistleri, kendilerinin de "Üçüncü Dünya"nın içinde olduklarını söyleyip duruyorlar. Ancak pratikte, onlar Sovyet işbirlikçilerini bu dünyadan çıkarıyorlar. Milli burjuvaziye fazla ses etmiyorlar. Geri kalan Amerikan işbirlikçisi faşistlere kucak açıyorlar. Çin revizyonistlerinin "Üçüncü Dünyanın birliğinden" anladıkları, Şah, Mobutu, Pinoşe gibi yeminli faşist rejimlerle kol kola girmek ve onların önderliğini almaktır.

Bu gezi, "Üçüncü Dünya" çığlıkları atarken Çin revizyonist yönetiminin büyük devlet emellerini gizlemeye çalıştığını da ortaya koymaktadır. Çin yönetimi bugün iki süper devletin dışında, kendi etki alanlarına alabileceği faşist rejimleri bir araya getirmeye çalışmaktadır. Emekçi kitlelerin güçlü darbeleriyle sarsılan faşist yönetimlere destek sağlayarak onları kendi dümen suyuna çekmek istemektedir. Halkların katledilmesi pahasına sağlanan bu destek, büyük devlet şovenizminin ve yeni bir süper devlet olma emellerinin sonucudur. Çin revizyonist yönetimi, iki süper devletin başı çektiği blokların dışında, itibarı sarsılmış faşist rejimleri etrafında toplayarak bir "üçüncü" blok oluşturabilir mi?

DOFAR'A YARDIMI KESENLER CELLATA SATIR VERİYOR

Bu gezi, "Üç Dünya Teorisi"nin bir demagojisini daha açığa koymaktadır. Bu teori, Avrupa'da sınıf mücadelesinin bir kenara bırakılmasını ve proletaryanın kendi burjuvazisini desteklemesi gerektiğini öğütlerken Asya, Afrika, ve Latin Amerika halklarının mücadelesini temel aldığını ve bunu desteklediğini sahtekarca söylüyordu. Oysa, Çin revizyonistleri, uzun zamandır Dofar halkına yardımı kesmiş bulunmaktadırlar. Dofar ve Umman halkları, Basra Körfezi bölgesinde uzun yıllar uluslararası petrol tekellerinin işbirlikçisi emirliklere karşı silahlı kurtuluş savaşı veriyorlar. Dofar gerillaları bir elde silah, öbür elde Mao Zedung'un kızıl kitabıyla emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı savaşıyordu. Amerikan, İngiliz emperyalistleri Dofar ve Umman halkının üzerine 50 bin kişilik İran ordusu gönderdiler. "Üç Dünya Teorisi"nin savunulmasıyla birlikte Çin revizyonistleri, Dofar'a bütün yardımı kestiler. Şimdi bir ileri adım atıyorlar. Bölgede Amerikan emperyalizminin jandarmalığını yapan faşist Şah rejimine sarsılan itibarını geri vermek! Milyonlarca İranlı emekçinin karşısında ve Dofar-Umman halkının karşısında cellat Şah'a satırını bilemesi için yardım yapmak! Çin revizyonist yönetimi, ezilen halkların kurtuluş mücadelesini değil, yalnızca Amerikan işbirlikçilerinin halk düşmanı katliamlarını desteklemektedir.

İRAN GEZİSİ VE MHP İLE İŞBİRLİĞİ AYNI PLANIN PARÇASIDIR

Çin revizyonist yönetimi, "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci özünün varacağı yere doğru hızla koşmaktadır. Ülkemizde, Aydınlık revizyonistlerinin her alanda MHP'li faşistlerle işbirliği ve proleter

Dev.sa.9.sü.6'da

İran halkının mücadelesi faşist şah rejiminin temellerini sarsıyor

Bu yılın ocak ayında Kum şehrinde 50 emekçi kurşunlandı. Haber, hemen ağızdan ağıza önce bütün şehire, sonra köylere ve komşu şehirlere yayıldı. Başlıca şehirlerde, Tahran, İsfahan, Rasht, Abadan ve Meşhed'de grev çağrısı dilden dile yayıldı. % 80'i okuma yazma bilmeyen köylüler, kağıttan gecekondularda oturan işçiler, birbirlerinden yüzlerce kilometre uzaklıkta Şah'ın cinayetlerine karşı kinle bilendiler. Mücadele alevleri hızla bütün İran'a yayıldı. Şubat ayında Tebriz halkı yürüdü. Mart ayında en az 80 şehirde her gün protestolar oldu. Gösteri ve protesto hareketleri Şah kuvvetleriyle silahlı çatışmalara dönüştü. Bugün artık bütün ülkeyi kaplamış olan anti-faşist mücadele daha mayıs ayında başlıca şehirlere yayılmıştı.

KUM

Halk, mayıs ayında 40 gün önceki katliamın anısına ayağa kalktı. Binlerce bildiri dağıtıldı. Tebriz ayaklanmasının teybe kaydedilen konuşmaları şehir içinde haftalarca yankılandı. 9 Mayıs günü binlerce emekçi şehrin merkezinde yürüdü. Halk, Amerikan bankalarını, Avrupalıların otellerini taşa tuttu. Pepsi-Cola şişe fabrikasında görünürdeki bütün şişeler kırıldı. Polis karargâhı basıldı, yıkıldı. Halk, Şah'ın katil polisleriyle on saat boyunca dişe diş çarpıştı. Faşistler yüzlerce emekçiyi katlettiler. 10 Mayıs günü şehir sokaklarında barikatlar kuruldu. Elektriklerin kesilmesine rağmen çarpışmalar geceleyin de sürdü.

TAHRAN

Halk, mayıs ayında caddelerde en geniş kitle gösterileri düzenledi. "Ayaklanma polisi" denilen bir tür toplum polisi Tahran Üniversitesinde öğrencilere saldırdı. Genel grev çağrısı yapıldı. Şah'ın ordusu bütün kavşakları kesti. 9 Mayıs günü şehitlerin 40. gününde onbinlerce kişi Tahran'ın merkezine yürüdü. Bütün esnaf protesto olarak dükkanlarını kapatmıştı. Başlıca caddelerde, "Kahrolsun Şah" sloganlarına makinalı tüfek sesleri karışıyordu. Bütün öğretim kurumlarında boykot ilan edildi. Şah paniğe kapılarak konuşma yaptı. Polis ve orduya "ateş aç" emri verildiğini söyledi. Buna rağmen onbinlerce kişi Tahran'ın son yıllarda gördüğü en güçlü gösteride yer aldı. Genel grev ilan oldu. Yüzlerce kişi tutuklandı.

TEBRİZ

Mayıs başında sürekli gösteriler yapıldı. Polis ve ordu, Azerbaycan Üniversitesine saldırdı. Birçok öğrenci katledildi. Şehirde başlayan kitle gösterileri bankalara ve hükümet binalarına saldırılara dönüştü. Faşist diktatörlük umutsuzca kilit noktalara asker yerleştirdi.

İSFAHAN

İsfahan Üniversitesinde ordunun saldırısı karşısında hazırlıklar yapıldı. Kamyonlar dolusu tuğla yığıldı. Ayaklanan halk, bankaları, içki depolarını tahrip etti. Genel grev ilan edildi.

ŞİRAZ

Pehlevi Üniversitesi öğrencileri caddelerde yürüyüşe başlayınca, halk da ayaklandı. Faşist Rastahiz partisinin binaları ateşe verildi. Askeri birlikler ateş açtı. İtfaiye, göstericileri daha sonradan tutuklamak için boya püskürttü. Çarpışmalar saatlerce sürdü.

...VE BUGÜN

Son günlerde, İran halkının mücadelesi iyice sertleşti. Faşist Şah rejiminin temelleri iyiden iyiye çatırdamaya başladı. Göstericilere karşı kullanılan panzerler, makinalı tüfekler büyük ayaklanmayı boğmayı başaramıyor. 1963'teki son büyük devrimci ayaklanma günlerinden bu yana İran halkı böylesine kinle Şah rejimine karşı ayağa kalkmamıştı.

Tahran'da kitle gösterilerinin ardı arkası kesilmemektedir. Faşist kuvvetler yüzlerce emekçiyi, ateş açarak öldürdü ve yaraladılar. Buna rağmen halk, polisin zorbalığı önünde boyun eğmemektedir. Son bir hafta içinde İsfahan, Tahva, Abadan, Kirmanşah, Hüramabad, Aras ve diğer şehirlerde halk ile polis ve ordu kuvvetleri arasında çarpışmalar sürmektedir. Kukla Şah rejimi, CIA 1953 darbesinin 25. yılını kutlamaya hazırlanırken, İran halk kitleleri bu darbenin yıldönümü dolayısıyla mücadelesini daha da güçlendirmektedir.

Şimdi Şah'ın devrilmesi ve Amerikan emperyalistlerinin defolup gitmesi için sloganlar milyonlarca emekçinin ağzında. Şimdi siyasi nitelikte konuşmalarda onbinlerce kişi toplanıyor. Şimdi yürüyüşler doğrudan faşist partinin binalarına yöneliyor. Şimdi siyasi grevler bütün ülkeyi kaplamıştır. Öğrenciler işçilerle omuz omuza sokak çarpışmalarında yer almaktadır. Şimdi, iflas eden esnaf ve küçük üreticiler de protestolara katılıyorlar. Şimdi protesto ve grev hareketi, bir siyasi genel greve dönüşmektedir.

Nihayet şimdi bazı askerler halka ateş açmayı reddetmektedir. Tebriz'de askerler silahlarını subaylarına çevirdiler. Artık halk, çıplak yumrukla saldırdığı polisin silahlarına el koyuyor ve silahlanıyor. Askeri birliklerin kamyonları durduruluyor. Tüfekler, Şah'ın bekçilerine karşı kullanılıyor.

İran emekçileri, can düşmanı Şah rejimine karşı yaratıcılık ve azimle çarpışıyor. Tebriz ayaklanmasında ölü ya da yaralı askerlerin üniformasını giyen göstericiler yaralı tutukluları kurtarmak için rahatça has-

Dev.sa.9.sü.1'de

İran halkının faşist-feodal diktatörlüğe karşı mücadelesi bütün ülke çapında dalga dalga yayılıyor.

Birçok ülkedeki emekçiler ve devrimciler İran halkın mücadelesinin yanında olduklarını eylemlerle dile getiriyorlar.

19 Ağustos 1953

19 Ağustos 1978, Amerikan emperyalizminin İran'da gerçekleştirdiği karşı-devrimci darbenin 25. yıldönümüdür. O gün, Amerikan casusluk örgütü CIA düzenlediği darbe ile halk oyu ile seçilen Musaddık hükümetini devirdi. Korkusundan İran'dan kaçmış bulunan Şah, İran'a geri getirildi ve mutlak hükümdar olarak ilan edildi. Darbeyi düzenleyen Amerikan emperyalizminin Devlet Bakanlığı ve Pentagon generalleri, İran ordusunun ve polisinin komutasını doğrudan ele aldılar. Şah'ın geri dönüşünü protesto etmek için sokaklara dökülen binlerce emekçiye ateş açtırdılar.

Darbe başarıya ulaştı. Darbe öncesinde ve darbe sonrasında Tudeh Partisi Merkez Komitesi tam uzlaşıcı ve reformcu bir siyaset izliyordu. Anti-emperyalist kitle hareketinin büyük bir kesiminde ise Dr. Musaddık'ın önderliğindeki milli liberal burjuvazi egemendi. Bu CIA darbesi ile, İran halkının sayısız şehitleri pahasına elde ettiği haklar ortadan kaldırıldı. 1945-46 yıllarında, Azerbaycan ve Kürdistan Demokratik Cumhuriyetinin kurulmasına yol açan 12 yıllık şanlı kitle mücadelesi geçici olarak bastırıldı.

Bu darbeden bugüne, 25 yıldır faşist Şah rejimi İran'da egemendir. Petrolden yılda 625 milyar lira geliri olan İran'da köylüler iflas etmiş, tarım, milli sanayi mahvolmuş, işsizlik, pahalılık halkın üstüne bir kâbus gibi çökmüştür. Faşist Şah rejimi Amerikan emperyalizminin yeminli kuklası ve Ortadoğu'da halklara saldıran bekçi köpeğidir. Darbenin 25. yılında ülkede en küçük bir demokratik hak yoktur. Yüzbinlerce ilerici, yurtsever işkence tezgahlarında, hapishanelerde, idam sehpalarındadır.

Darbenin 25. yılında Amerikan emperyalizmi, ve kuklası Şah rejimi, içine düştükleri çukura iyice batmaktadırlar. Yiğit İran halkının mücadelesi, bütün baskı ve teröre rağmen faşist rejimi ta temellerinden sarsmaktadır.

Liberalleşme ve seçim masalları İran halkını aldatamaz

İran'da halkın yiğit mücadelesi büyüdükçe gene "liberalleşme", "demokratikleşme" vb. masalları dillere düştü. Amerikan emperyalistleri ve onların kuklası Şah'ın ağzından "serbest seçimler", "demokrasiye geçiş" lafları düşmez oldu. Ülkemizdeki gericiler de, bir yandan Şah rejiminin temellerinin sarsılmasından kendi akıbetlerini görüp paniğe kapılırken, diğer yandan da bu "liberalleşme" safsatalarını bol bol kullanıyorlar. Ancak İran'daki sömürü ve zulüm onları bütünüyle yalanlamaktadır.

1960'larda Şah "Ak devrim" masalını ortaya attı. Sözümona Şah ailesi, o kadar halkını seviyormuş ki kendi topraklarını ve toprak ağalarının topraklarını köylülere parasız verecekmiş! Köylüyü toprağa kavuşturmak için devrime gerek yokmuş! Sonuç ortada. Topraklarından şimdi bütün bütüne atılmış geniş köylü yığınları, iyice açlık ve sefillik içinde. Diğer yanda toprak ağaları daha da büyük toprakları ellerinde tutarak iyice semirmiş durumda!

Bu "Ak Devrim" sahtekarlığı küçük köylülerin iflasıyla sonuçlandıktan sonra Şah bu sefer de anti-emperyalist havalara girdi. Petrol şirketlerini "millileştirmekten" vb. söz etti. Sonuç gene ortada. Şah ailesi ve uluslararası petrol tekelleri ortaklaşa İran halkını daha da fazla sömürüyorlar. Petrol şirketleri "millileşmedi" ama Şah ailesi iyice Amerikanlaştı. Amerika'da fuhuş yuvası otellerin birçoğunun hisse senedi Şah sülalesinin elinde. Bu arada 1974'den bu yana petrol fiyatları da donduruldu. Petrol tekellerinin kârlarına kâr katıldı.

Şah şimdilerde de "liberalleşme"den söz ediyor. Fakat bütün bu demokratik seçim güldürüleri Amerikan emperyalizminin yarı-sömürgelerinde defalarca ve defalarca oynanmış sonuçsuz oyunlardır. Nikaragua'da, Bolivya'da vb. daha son aylarda Amerikan emperyalistleri tekel kârlarını ve kuklalarını kurtarmak için halkın direnişini yatıştırmak için güleryüzlü maskeler takınmadılar mı? Bu maske, halk kitlelerinin güçlü darbeleri karşısında faşist diktatörlüklerin yerle bir edilmesini engelleyebilir mi? Belki, Aydınlık revizyonistleri türünden Amerikan yanlıları, Carter'e "anti-faşist" ve "demokrat" gibi rütbeler verebilirler. Ancak Güney Amerika'da, Tayland ve Filipinler'de, İran'da yüzbinlerce halk kitlesinin mücadele dalgasını bu "libarelleşme" masalı yatıştırabilir mi? Rodezya'da, Güney Afrika'da da Amerikan ve İngiliz emperyalistleri, Afrika halklarının silahlı kurtuluş savaşını engellemek için "parlamenter seçimler" gibi binbir kıvırtmacaya başvurdu. Ama ne emperyalistler, ne de onların uşakları, Zimbabve, Namibya ve Azanya halklarının selinin önünü kesemedi.

Şimdi İran'da Amerikan emperyalistlerinin ve kukla Şah rejiminin "seçim" manevraları da İran halkını aldatamayacaktır. Amerikan emperyalistlerinin eli kanlı yüzü açığa çıktıkça, faşist-feodal diktatörlüklerin zalim yüzü açığa çıktıkça bu oyunlar da artmaktadır. Ancak İran halkı, gerçek demokrasinin ancak faşist Şah rejiminin yıkılıp, emperyalistler ülkeden tam olarak atılınca sağlanabileceğini, verdiği şehitlerin kanlarıyla tarihe yazmaktadır. Hiç bir baskı ve manevra, İran halkının yiğit mücadelesini durduramayacaktır.

İran-Türkiye halklarının dayanışma günü toplantısı yapıldı

İstanbul'da 19 Ağustos'ta yapılan toplantıdan bir görünüş.

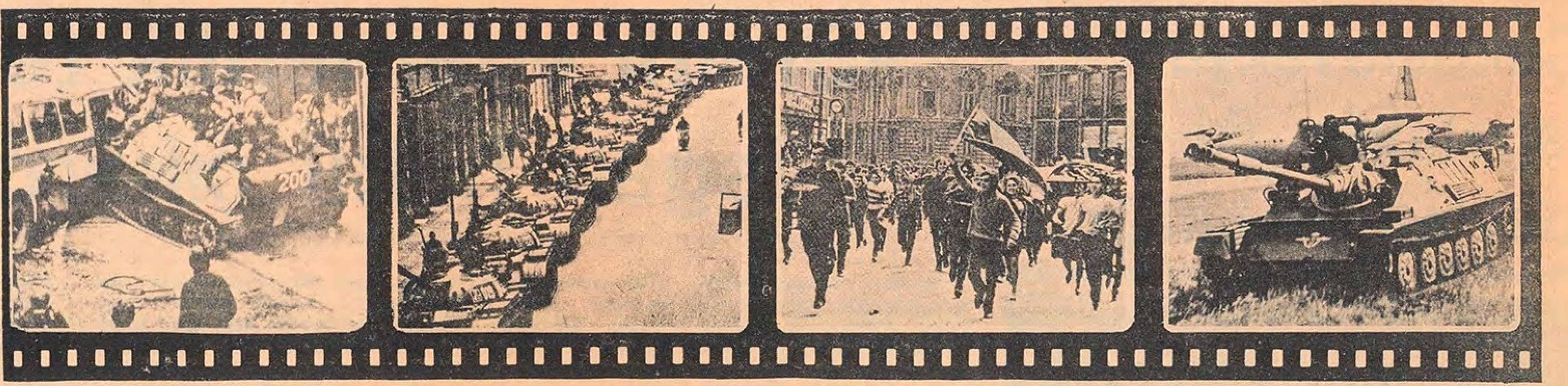
19 Ağustos günü İstanbul-Tepebaşı Gazinosunda "İRAN-TÜRKİYE HALKLARININ DAYANIŞMA TOPLANTISI" çok sayıda İranlı ve Türkiyeli yurtsever ve devrimcinin katılmasıyla yapıldı.

Toplantı CİSNU Türkiye kolu, Halkın Kurtuluşu gazetesi, YDGF ve Partizan dergileri tarafından düzenlendi.

Toplantı İran halkının mücadelesinde şehit olan emekçilerin anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Daha sonra CİSNU Türkiye kolu adına İranlı bir devrimci söz aldı. İranlı devrimci İran halkının uzun bir süredir yürüttüğü şanlı mücadeleyi anlattı. Halkın yükselen mücadelesi karşısında gelişen olayları şiddetle bastıramayan Şah'ın "de-

Dev.sa.9.sü.5'te

Çekoslovakya'da 10 yıllık sosyal-emperyalist işgal

Çekoslovakya halkı sosyal-emperyalist işgalcileri silahla karşıladı

Çekoslovakya halkı, Sovyet revizyonistlerinin istilası karşısında büyük bir öfkeyle mücadeleye atıldı. İşçiler, köylüler, öğrenciler grev ve gösteriler düzenlediler. Çekoslovak revizyonist yöneticileri "sükunetin korunması" için çağrı yaparken, emekçiler, faşist işgale karşı ayaklandılar.

Prag, Bratislava ve diğer şehirlerde halk, tankların üzerine atıldı. Emekçiler, Brejnev'in askerleri ile yakın dövüşte kahramanca can verdiler. Halk, otobüslerden barikatlar kurdu, tuzaklar hazırladı ve çatılardan yanıcı maddeler atarak tankların ilerlemesini engelledi.

25 Ağustos günü Prag'da işçiler silaha sarıldılar. Halk, kendiliğinden, direnme tugayları kurdu. Demiryolu işçileri işgal birlikleri için malzeme taşımayı reddettiler. Sovyet revizyonistlerinin malzeme yüklü birçok treni sınırda kaldı. Halk, Varşova Paktı birliklerine yiyecek ve su vermeyi reddetti.

Birçok ağır sanayi fabrikasında ve madenlerde işçiler greve gittiler. CKD Makina Fabrikasında, Vitkoviçe Çelik Tesislerinde, Kladno ve Hymberk madenlerinde işçiler işi durdurdu. Ostrava'daki fabrika ve kuyularda çalışan işçiler. Sovyet revizyonistlerinin bu bölgeyi işgaline kararlılıkla karşı koydular.

Prag'da Venceslas Meydanında binlerce emekçi, Rus tanklarının önünde işgal birliklerini protesto ettiler, Sovyet revizyonistlerinin dağıttığı bildirileri yaktılar. Prag'ın Charles Üniversitesi öğrencileri okullarının işgaline karşı direndiler. Birçok öğrenci öldü, yaralandı. Öğrenciler Enternasyonal Marşı söyleyerek arkadaşları için cenaze töreni düzenlediler.

27 Ağustos günü "Sovyet-Çekoslovak Görüşmeleri Ortak Bildirisi" yayınlandı. Binlerce emekçi "hainler" diye haykırarak, Millet Meclisi'ne yürüdü. Çekoslovak revizyonist elebaşlarının resimleri yırtıldı. Kitle gösterileri ertesi gün de sürdü. Çekoslovakya halkı, işgali meşrulaştıran bu ihanet bildirisini asla kabul etmemiştir.

Çekoslovakya, 21 Ağustos 1968. Gece. Rus tankları sınırı geçiyorlar. Doğu Alman, Polonya, Macaristan ve Bulgar askerleriyle birlikte. Rus tankçı öncüleri başkent Prag'a saldırıyorlar. Aynen otuz yıl önce Hitler ordusunun ülkeye saldırdığı gibi. Yüzbini aşkın Varşova Paktı askeri dalgalar halinde Çekoslovakya'yı kaplıyor. Rus işgalcileri, diledikleri gibi öldürüyor, ateş ediyorlar. Bütün ülkede kitle halinde tutuklamalar yapılıyor. Halkın ekmeğine kadar her şeyine el konuyor. 21 Ağustos akşamında Çekoslovakya, Rus sosyal-emperyalizminin doğrudan askeri boyunduruğu altına sokulmuş bir ülkedir.

Kremlinli efendiler, emperyalist saldırılarını "sosyalizmin korunması" olarak tanımladılar. Onlar ve onların uşakları, "Çekoslovak karşı-devrimini bastırmak için" çağrıldıkları yalanlarını söylüyorlar. Bu işgalin gerçek nedenleri ise, sosyalist maskesinin ardından proletarya ve halklara lanet yağdıran Brejnev revizyonistlerinin yalanlarını tuzla buz etmektedir.

Her şeyden önce, 1968 yılında Çekoslovakya'da "sosyalizm tehlikede" değil idi. Sosyalizm orada çoktandır yoktu. Prag'da burjuva unsurlar iktidarı ele geçirmişlerdi. Tıpkı Moskovo'da olduğu gibi. Çekoslovak burjuva yönetimi ülkeyi Moskova Çarlarına peşkeş çekmiş ve Rus sosyal-emperyalizminin yağmasına sunmuştu. Varşova Paktı kuvvetlerini Çekoslovakya'ya saldırtan neden işte budur: Brejnev revizyonistlerinin Çekoslovakya üzerindeki denetimini kaybetme korkusu!

Prag'da "bağımsız" krallığını ilan eden Çekoslovak Dubçek kliği 1967'den beri, Amerika ve Almanya ile ilişkilerini iyiden iyice geliştiriyordu. Vaşington'un "Çekoslovakya'daki gelişmeleri ilgi ve sempatiyle izlediği" duyuluyordu. Aslında, Dubçek Batı Alman hükümetine kredi için başvurduğunda, yalnızca Brejnev'in uzun zamandır yaptığını yapıyordu. Ama, batılı emperyalistlerle böylesine sıcak ilişkiler Kremlinli efendilerin tekelinde kalmalıydı. Rus sosyal-emperyalistleri Dubçek'in tek başına hareket etmesinde Çekoslovakya üzerinde kendi egemenliklerini kaybetme tehlikesini gördüler.

Sovyet saldırganları, Çekoslovakya'yı işgal ederek dünya devrimci hareketi önünde "enternasyonalist" görevini yerine getirdiğini de öne sürüyorlar. Bu demagoji halkların gözünü boyayamaz. Kendi ülkesinde sosyalizmi yıkanlar nasıl bir başka ülkede sosyalizmi koruyabilirler? Kendileri karşı-devrimin elebaşıları olanlar nasıl karşı-devrim tehlikesini önleyebilirler? Çekoslovak revizyonistlerine yükledikleri bütün suçları Sovyet revizyonistlerinin bizzat kendileri yapmıştır ve bugün de yapmaktadır.

Bu işgal, Dubçek karşı-devrimci kliğini bir süre sonra görevden uzaklaştırmış ve yerine Brejnev'in has uşağı bugünkü Husak kliğini getirmiştir. Yeni Çarların Çekoslovakya'yı işgalinin gerçek nedenleri işte bu sonuçla iyice açığa çıkmıştır. Diğer emperyalistlere de göz kırpan Dubçek karşı-devrimcisi uzaklaştırılmıştır. Yerine getirilen karşı-devrimci Husak kliğinin bütün ipleri Sovyet sosyal-emperyalistlerinin elindedir.

1968 Çekoslovakya işgali, Sovyet sosyal-emperyalizminin başka ülkeleri askerleriyle çiğnemesinin ilk örneğidir. Moskova Çarlarının bu ilk askeri emperyalist müdahalesi diğerlerine yol açmıştır. Bugün Angola'da, Rus subayları ve Küba askerleri kaynamaktadır. Güney Yemen'de Varşova Paktı üyesi Rus, Doğu Alman askerleri cirit atmaktadır. Brejnev'in emrinde sosyal-emperyalist istilacılar, Etyopya ordusunun dizginlerini tutmakta ve Eritre halkına azgınca saldırmaktadır. Zaire'de Küba subayları ve Rus danışmanlar, Katanga paralı askerlerine kumanda etmektedir. İlk olarak Çekoslovakya'da görülen sosyal-emperyalist askeri işgal, şimdi Afrika'yı kana bulamaktadır. Brejnev revizyonistleri, şantaj ve vaatler boşa çıkınca Afganistan'da olduğu gibi faşist darbeler düzenlemektedir. O da tutmazsa Angola'da olduğu gibi onbinlerce Rus ve Küba askeri, tıpkı Çekoslovakya'da olduğu gibi "yardım" adı altında açık işgale girişmektedir.

Çekoslovakya 1968 işgali, modern revizyonizmin saldırganlığının iyice su yüzüne çıkmasıdır. Sovyet sosyal-emperyalizmi, Amerikan emperyalizmiyle birlikte dünya halklarına saldıran bir süper devlet olarak açıkça kendini göstermiştir. Çekoslovakya'daki Rus çizmeleri, modern revizyonistlerin yüzündeki sahte sosyalist maskenin düşmesinin ilk somut adımı olmuştur.

Doğu Almanyalı bir devrimci anlatıyor: «Prag 21 Ağustos 1968»

Varşova Paktı kuvvetleri içerisinde asker olan bir Doğu Almanyalı devrimci, 21 Ağustos 1968'de Prag'da gördüklerini şöyle anlatıyor:

"21 Ağustos sabahı Prag'a geldiğimde, istasyonda işine gitmek isteyen çok sayıda insanı radyo başında toplanmış olarak gördüm. Arabasını Çek bayrağı ile süslemiş olan insanlar kamyonlarla dolaşıyorlardı. Radyoların başında meraklı dinleyiciler vardı. Diğerleri beraber okuyabilmek için gazetelerin başına toplanmışlardı.

Bu insan toplulukları, yalnızca istasyonda değil, şehrin her yerinde görülüyordu. Benim gittiğim otelde, otel resepsiyonunun önünde insanlar toplanmıştı. Dışarı baktığımızda, Çekoslovaklara, Hitler faşizminin SA'larının Prag'da dolaştıkları zamanları hatırlatan birliklerin geçtiğini gördük. Bu birliklerin öncüleri, tankların ve diğer askeri araçların kolayca nakledilebilmeleri için caddeleri temizliyordu. Askerlerin bu geçişi tamamlandıktan sonra, yeniden otelden çıkabildik.

Wenzel Alanında çok sayıda tank ve onların çevresinde büyük bir kızgın insan topluluğu vardı. Orada ilk kez Almanca bilenlere rastladım. Evlerde yeni kurşun izleri vardı. Bunlar, birlikler Prag'da ilerlerken sabahleyin olmuştu. Ben Wenzel Alanındayken gazete ve bildiriler dağıtıldı. Özellikle gençler, Rusca bildirileri Rus tankçılarına dağıtıyorlardı. Çekoslovakya'nın, Varşova Paktı devletlerinin orduları tarafından istilasını mahkum etmem, bana Çekoslovakların sempatisini kazandırdı ve beni bir dost olarak kabul ettiler.

Saat 11'de genel grev başladı. Tüm tramvaylar durdu, yolcular indiler ve tartışan insan gruplarına katıldılar. O sırada yapılan ve Moldau Köprüsü üzerinden geçen bir gösteri sırasında bir gösterici vurulmuştu. Bunu bana, orada oturan bir kadın anlattı. Oraya gittiğimde köprü kapatılmıştı ve çevreden makinalı tüfek sesleri geliyordu.

Prag'da hiç bir cadde ve evde, cadde ismi ve ev numarası görülmüyordu. Caddedeki insanlar bana, Varşova Paktı birlikleri Çekoslovakya'ya girdikten sonra, işgalci birliklerin yollarını bulmalarını zorlaştırmak için tüm levhaların söküldüğünü anlattılar.

Yollardaki ve alanlardaki işgalcilerin tankları, insanlar tarafından çevrilmişti. Ruslar ansızın tankların motorlarını çalıştırdılar, tanklarını kalabalığın üzerine çevirdiler ve hareket ettiler. Yeterince çabuk hareket edemeyenler, tanklar tarafından ezilme tehlikesi ile karşı karşıya kaldılar. Gençler, tekrar tekrar Rusça yazılmış bildirileri tankların içine attılar. Tank birlikleri, kendi üzerlerinde bir bildiri bulunursa, zorluklarla karşılaşacaklarını biliyorlardı.

Prag halkı, işgalci birlikleri ile yalnızca tartışmalar yapmıyor, direnişi örgütlemeye de çalışıyordu. Bu durumda halk için en önemli bir nokta haberleşmeyi sağlamaktı. İşgalci birlikler, Prag'da ilk önce, spikeri öldürdükten sonra radyoyu işgal etmeyi denediler. Ama daha o gece, istilacıların saldırılarından kaçırılan seyyar istasyonlar yayına yeniden başladılar.

Ayın 22'sinde Moskova'dan ilk gazeteler geldi. Pravda'da yayınlanan bir açıklamada, Çekoslovakya'daki "devrimci güçlerin" kardeş partilere "yardım çağrısı" yolladığı ve proleter enternasyonalizminin de gerektirdiği sorumluluk ile buna uyulduğu açıklanıyordu. Aynı gün Çekoslovakya Komünist Partisi Merkez Komitesi toplandı. Toplanma yeri Rus tankları ile çevrilmişti. Askerler süngülerini takmış olarak yan yana duruyorlardı. Bu toplantıda Dubçek makamında onaylandı. Ancak, Suoboda'nın aynı anda yayınladığı sükuneti koruma çağrısı pek çok kimse tarafından reddedildi, çünkü onlar, 1939'da olduğu gibi topraklarında yeniden yabancı istilacılar görmek istemiyorlardı."

Uluslararası Komünist hareket:

«Rus işgali, askeri faşist bir saldırıdır»

Brejnev revizyonistlerinin yönetiminde Varşova Paktı kuvvetlerinin Çekoslovakya'yı işgali karşısında Marksist-Leninistler kararlı tavır aldılar. Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi, Zeri i Popullit gazetesinde tam o günlerde şunları duyuruyordu:

"Çekoslovakya halkı için durum ciddi ama umutsuz değildir. Kendi gücüne ve Marksizm-Leninizmin sağlıklı uluslararası gücüne güvenerek kurtuluşa giden yol açılabilir. Çekoslovak devrimci Marksist-Leninistleri, Dubçek'in revizyonist partisine ve Çekoslovakya'daki tüm burjuva partilerine amansız savaş açarak yeni ve gerçek bir Çekoslovak Marksist-Leninist komünist partisi kurmalıdırlar."

Gene Zeri i Popullit gazetesinin 10 Ocak 1969 tarihli sayısında şunlar yazılıydı:

"Çekoslovakya'da yaptıklarıyla Sovyet revizyonistleri, artık ne dostluk, ittifaklar ve antlaşmalar, özgürlük ve bağımsızlık, ne de halkların egemenlik hakkı ilkelerinin onlar için önemli olmadığını bütün kanıtlarıyla apaçık göstermişlerdir."

Çin Komünist Partisi'nin görüşleri, Renmin Ribao gazetesinin 23 Ağustos 1969 tarihli sayısında şöyle açıklanmıştır:

"Sovyet revizyonist yönetici kliğinin Çekoslovakya'ya karşı görülmemiş bir hayasızlıkla başlattığı silahlı müdahale ve saldırı, Sovyet revizyonist yöneticilerinin uzun zamandan beri revizyonist bir çizgi uyguluyor olmalarının kaçınılmaz sonucudur...Sovyet revizyonist döneklerinin rest çekip birliklerini Çekoslovakya'ya sokmalarının nedeni, şimdiden sarsılmış olan egemen durumlarını sürdürme yolundaki boş hayallerdir."

Komünistlerin Rus işgali karşısındaki kararlı tavırlarına rağmen, bütün ülkelerdeki revizyonistler bu işgale ya alkış tuttular, ya da sessiz kalarak onayladılar. Sovyet revizyonistleri ile çelişkisi olan bir kısım revizyonistler ise Dubçek'in yanında yer almakla yetindiler.

HİTLER 1938—BREJNEV 1968

Hitler'in emperyalist orduları Prag'da. Tarih:1938
Çekoslovakya halkı emperyalist işgalcilere direniyor.

Brejnev'in emperyalist orduları Prag'da.
Yüzlerine «sosyalizm» maskesi takmışlar. Tarih: 1968
Çekoslovakya halkı sosyal-emperyalist işgalcilere direniyor.

«Sınırlı egemenlik teorisi» emperyalist işgali haklı çıkarmanın teorisidir

Çekoslovakya işgalinde iki süper devletin işbirliği

İşte "Sınırlı Egemenlik Teorisi"nin halklar açısından taşıdığı anlam: Sosyal-emperyalist işgal kuvvetleri Prag'da...

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Çekoslovakya'ya saldırısına, büyük devlet şovenizmi ve büyük devlet yayılma siyasetinin teorisi olan "sınırlı eğemenlik" teorisi ışık tutmuştur. Bu saldırı, aynı zamanda dünyayı yeniden paylaşma peşinde koşan iki süper devlet, ABD ile Sovyetler Birliği'nin Çekoslovakya üzerindeki çatışma ve işbirlikleri - nin bir ürünüdür. Amerikan emperyalizmi, Sovyet revizyonizmi ve Çekoslovak revizyonizmi, Çekoslovakya halkına karşı birleşmişlerdir.

Sınırlı egemenlik teorisi, Sovyet sosyal-emperyalistlerine göre, sözde sosyalist ülkeler arasında iktisadi, siyasi ve askeri "bütünleşme"dir. Gerçekte ise bu teori, sosyal-emperyalist boyunduruğa geçirilmiş bir kılıftır. Brejnev revizyonistlerine göre "sınırlı egemenlik" Sovyet dış siyasetinde proleter enternasyonalizminin " en gerçek belirtisi"dir. Buna göre her sözde sosyalist ülke enternasyonalizm adına kendi ulusal çıkarlarından fedakarlık yapmalıymış! Gerçekler bütün bunların yalan olduğunu gösteriyor. Sovyet revizyonistleri, Çekoslovakya'ya saldırdıktan bir gün sonra Pravda'da "Çekoslovakya'da Batı Almanya ile yakınlaşma eğiliminin ortaya çıktığını", Çek yöneticilerinin "dış siyasetin temel ilkelerini gözden geçirmeye başladıklarını" yazıyordu. Gerçekte, sözkonusu olan Dubçek kliğinin enternasyonalizm ilkelerini dış siyaset alanında çiğnemesi değildi. Çünkü Sovyet revizyonistleri, halklara karşı Amerikan emperyalizmiyle ortaklaşa kurdukları ittifakla enternasyonalizmi çoktan ayaklar altına almışlardır. Onlar, Dubçek'in batılı emperyalistlerle Sovyet sosyal-emperyalizmi arasında ve Moskova'dan uzaklaşan bir dış siyaset izlemesinden çekiniyorlardı. Sınırlı egemenlik teorisine göre, sözde sosyalist ülkeler dış siyasette de özgür biçimde davranamazlar. Sovyet sosyal-emperyalistleri, bizzat kendilerinin on yıldan beri Bonn intikamcıları ile anlaşmalar yapmış olmalarını örtbas ederek Çek revizyonistlerinin Sovyetler Birliği'nden bağımsız bir dış siyaset izlemesine ve Almanya ile yakınlaşmasına 'izin' vermediler. Amaç, revizyonist ülkelerin dış siyasetini Moskova çarlarının dış siyasetinin sadık parçası haline getirmektir.

Sınırlı egemenlik teorisine göre, Kremlinli efendiler, Varşova Paktı manevraları yapma bahanesiyle bu ülkelere keyfince asker yolluyorlar. Sovyet birlikleri Çekoslovakya'ya "ortak askeri manevra" bahanesiyle yollanıyordu. Bu kabul edilmeyince, bu sefer "sosyalizmi" kurtarmak için açık işgale girdiler.

"Sınırlı egemenlik teorisi" şimdi Varşova Paktı aracılığıyla artık birçok ülkede uygulanmaktadır. Çekoslovakya'da 1968'de açık işgal ! Polonya'da, Macaristan, Doğu Almanya, Bulgaristan ve Moğolistan'da gürültüsüzce işgal! Çekoslovakya'da "sosyalizmi savunan" Varşova Paktı kuvvetleri buralarda "barışçı karşı- devrime" karşı mı bulunuyorlar? Yoksa 1970 ve 1976'da Polonya'da olduğu gibi halkın sosyal-emperyalist işgale ve revizyonist kukla yöneticilerine karşı isyanını bastırmak için mi? Enver Hoca'nın AEP VI. Kongresinde belirttiği gibi sınırlı egemenlik teorisi "Sovyet yeni emperyalizminin diğer halkların egemenliğini tasfiye ederek yerine kendi 'egemenlik hakkını' koymaya çalışmasının, nerede ve ne zaman isterse her şeye karışmasının teorisidir. Bu teori, emperyalist saldırıyı haklı çıkarma teorisidir."

Çekoslovakya işgalinin apaçık ortaya koyduğu bir diğer olgu da Çekoslovakya halkına karşı, Sovyet revizyonistleriyle Amerikan emperyalistleri arasında gerçekleştirilen işbirliğidir. İki süper devlet arasında hem şiddetli rekabet, hem işbirliği vardır. Aralarındaki çıkar çatışmalarına rağmen onlar devrime ve sosyalizme karsı, Çekoslovakya halkına karşı birleşmişlerdir. Sovyet revizyonistleri Çekoslovakya işgalinden önce durumu o dönemin ABD Başkanı Conson'a bildirmişlerdir. Amerikan emperyalistleri, Sovyet revizyonistlerinin işgal harekatını sessizce onaylamışlardır. Öte yandan Amerikan-Sovyet ilişkilerine öncelik vermelerini isteyerek Brejnev'e baskı yapmışlardır. Conson, Sovyet revizyonistlerine "mantıklı" olmayı ve Dubçek kliği hakkında "aşırı tedbirler" almamalarını öğütlemiştir. 27 Ağustos günü Moskova'da Dubçek ile Brejnev arasında imzalanan ortak bildiri bütün bunların sonucudur. Bu bildiriyle işgal olup bittiye getirilerek meşrulaştırılmakta ve Çekoslovakya halkı "sükunete" çağrılmaktadır. Bu, iki emperyalist süper devlet arasındaki karşı-devrimci işbirliğinin bir sonucudur. Çekoslovakya, iki süper devlet arasındaki pazarlıklarda basit bir piyon gibi kullanılmıştır. Her iki süper devletin de, Çekoslovakya halkının en azgın düşmanları olduklarının en açık delili Moskova Ortak Bildirisi'dir. Amerikan emperyalizminin üstü kapalı uyarıları sonucunda Dubçek revizyonist kliği yerinde bırakıldı. Sosyal-emperyalist işgal fiili durum olarak kabul edildi. Amerikan emperyalizmi, Çekoslovakya'nın Sovyet etki alanının parçası olduğunu kabul etti.

Çekoslovakya işgali, sınırlı egemenlik teorisini öne süren Sovyet revizyonist hainlerin sosyal-emperyalizme dönüşmesinin açık delilidir. Bu, Lenin'in belirttiği gibi "lafta sosyalizm, fiiliyatta emperyalizmdir. Oportünizmin emperyalizme dönüşmesidir." Çekoslovakya işgali, aynı zamanda, dünyayı yeniden paylaşmak uğruna iki süper devlet arasındaki karşı-devrimci işbirliğinin de gerçekleşmesinin açık bir delilidir.

Çekoslovakya'da Dubçek kliği
Kruşçev revizyonizminin açtığı yoldan yürüdü

Modern revizyonistler ve bütün ortayolcu akımlar, Çekoslovakya işgaline alkış tuttular. Brejnev uşaklarının yanı sıra çeşitli revizyonist-Troçkist ortayolcu hareket, Dubçek kliğinin "kapitalizmin iktidarını yeniden kurduğunu" öne sürerek bu işgali onayladı. Gerçekten de Dubçek kliği sosyalizmi çoktan ortadan kaldırmıştı. Ama "geri dönüş"ü Çekoslovakya'da ortaya atan revizyonistler ve ortayolcular, daha sonraları Dubçek'in boyun eğişi ve Husak kliğinin getirilişi ile, o günlerde sahtekarca kullandıkları bu tezi inkar ettiler ve bugün de etmektedirler.

İşgal günlerinde Sovyet revizyonistleri şunları yazıyorlardı: "Çekoslavakya'ya Sovyet müdahalesini saldırı diye suçlayanlar yanılıyorlar. Çünkü şimdiye kadar karşı-devrim yalnızca şiddet yoluyla ve silahlı bir şekilde düşünülmüştür." Proletarya diktatörlüğü altında kapitalizmin yeniden kuruluş tehlikesi Marksizm-Leninizmin çok eskilerden vurguladığı bir gerçektir. Bu karşı-devrimin ilk örneğini Tito ve Kruşçev revizyonizmi verdiler. Avrupa'nın diğer eski sosyalist ülkeleri bunları izledi. Sovyet revizyonistleri bu "yeni tarihsel olgu"nun nedenlerini incelemek istemezler. Çünkü Kruşçev kliği de, proletarya diktatörlüğünü çiğneyerek iktidarı gasbeden bir burjuva kliktir.

Bütün revizyonistler ve ortayolcular, Çekoslovakya'da bu "barışçı karşı-devrimi" vurgularken, daha eski bir "barışçı karşı-devrime" sıra gelince ve genel olarak bunun bilimsel sosyalizm açısından mümkün olamayacağını öne sürüyorlar. Öyleyse Çekoslovakya'da Dubçek kliği iktidarı, hangi sınıfın iktidarıydı?

Diğer yandan revizyonizm kendini bir daha ele veriyor. SBKP 22. Kongresinde onaylanan programda "sosyalizmin zaferi tamamlanmış ve sona ermiştir" denmiyor muydu? "Halk demokrasisinin olduğu ülkelerde kapitalizme geri dönüşün sosyo-ekonomik olanakları ortadan kaldırılmıştır" denmiyor muydu? Peki Çekoslovakya'da Dubçek burjuva kliği nereden iktidara geldi? Bütün revizyonist akımlar, Kruşçev döneminde de, günümüzde de sosyalist toplumda, sömürücü sınıfların tasfiyesinden sonra sınıf mücadelesinin sona erdiğini savunuyorlar. Ama iş sosyal-emperyalist işgale geldi mi, sınıf mücadelesinin sürdüğünü kabulleniyorlar. Revizyonist yalanların sonu var mı?

Çekoslovakya'da Dubçek kliği sosyalizmi ortadan kaldırdı. Peki Sovyetler Birliği'nde Stalin'in ölümünden sonra Kruşçev kliğinin yürüttüğü mücadele nedir? Bu, Çekoslovakya'dan çok önce Sovyetler Birliği'nde de kapitalizme geri dönüş değil midir? Kruşçev'in "bütün halkın partisi", Komünist Parti'nin önderliğini yıkmak için getirilmiş bir tez değil midir? SBKP içinde Kruşçev-Brejnev kliği, parti kadrolarındaki gerçek komünistleri temizlememiş midir? 1956'daki 20. Kongreden 1966'daki 23. Kongre'ye MK üyelerinin ancak % 40'ı Parti üyesi olarak gelebildiler. Yalnızca 1963 yılında merkezi ve bölgesel komitelerin üyelerinin % 50'si görevlerinden alındı, şehir ve bölge parti komite üyelerinin % 75'i değiştirildi. İşte, "barışçı karşı-devrim" denilen şey, yalnızca Çekoslovakya'da değil, Sovyetler Birliğin'de hem de çok önceden böyle gerçekleşti.

Bütün revizyonist ve ortayolcular Dubçek'in "liberalleşme", "özgürleşme" tezlerinin burjuvazinin iktidarının tezleri olduğunu söylüyorlar. Doğrudur. Peki, Kruşçev'in, 1956 tarihli ve Stalin'e "diktatör" vb. diye saldıran tezleri hangi sınıfın tezleridir? Çekoslovakya işgalini haklı çıkarmak için sırası geldiğinde Marksizm-Leninizme sözde başvuran modern revizyonizm, iş kendi sosyal-faşist diktatörlüğüne gelince suspus oluyor. Artık ne "geri dönüş tehlikesi" kalıyor, ne de "sosyalizmde barışçı karşı- devrim" tezi !

Eski sosyalist ülkelerde yeniden kurulan kapitalizmin deneyleri Marksizm-Leninizmin şu gerçeklerini bir daha vurgulamaktadır: Yalnızca dıştan gelen emperyalist saldırılar ya da sömürücü sınıfların ve kalıntılarının silahlı karşı-devrimleri değil, ama aynı zamanda içteki burjuva ideolojisinin etkileri ve dıştaki emperyalist baskıların sonucu olan barışçı revizyonist soysuzlaşma sosyalizmi tehdit etmektedir. "Barışçı yoldan karşı-devrim" denen şey, iktidarı ele geçiren yozlaşmış burjuva unsurların en sorumlu mevkilerden başlattığı bir karşı-devrimdir. Bu nedenle, sosyalizmin ve kominizmin inşası için proletaryanın sınıf mücadelesinde baş silahı olarak proletarya diktatörlüğünün varolması kaçınılmaz bir şeydir. Dubçek kliğinin yönetime gelmesinden çok önce Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin restore edilmesi, bu öğretilerin ölümsüzlüğünün ilk çarpıcı örneği olmuştur.

Revizyonist yöneticiler sosyal-emperyalist işgal karşısında teslim oldu
Sosyal-faşist diktatörlüğü Çekoslovakya halkının çelikten yumruğu devirecektir

Çekoslovakya halkı sosyal-emperyalist işgale karşı mücadele barikatlarında

... ve Dubçek revizyonisti Moskova'da cellatlarla 'dostluk' görüşmesinde.

1968 Ağustos ayından bugüne Çekoslovakya halkının mücadelesi sürmektedir. Prag'daki sosyal-faşist rejim karşısında bazı revizyonistler de kendilerini muhalefetin çekirdeği olarak ortaya koymaktadırlar. Bunlardan "Charta 77" adı verilen grubun içinde, Alman sosyal-demokratlarının yanı sıra, Avrupa'daki çeşitli "Üç Dünyacı" partilerin taraftarları da vardır. Avrupa burjuva basınında sık sık boy gösteren bu grubun özünü, eski Dubçek kliği temsilcileri oluşturmaktadır. Oysa Dubçek, 68 Ağustosunda Çekoslovakya'da halkın çıkarlarını temsil etmiyordu.

Dubçek kliği, Çekoslovakya'da Kruşçevci Novotny kliğinin açtığı kapitalizm zemininde yeşerdi. Bu revizyonist klik, Sovyetlere daha az bağımlılığı ve diğer emperyalistlerle daha yakın ilişikiyi savunuyordu. Novotny grubunu uzaklaştıran Dubçek kliği, 1967'den itibaren batılı emperyalistlerle ilişki kurdu. Bonn ve Vaşington'dan kredi aldı. 1968'den itibaren batılı emperyalistler "Prag ilkbaharı" masalını okumaya başladılar. Kesinkes Sovyet boyunduruğunda olan bir ülkeye sızma şansı, Amerikan ve Alman tekellerinin önüne Dubçek aracılığıyla açılmıştı. Bu dönemde batılı emperyalistlerin, Çeklerin ve Slovakların özgürlüğü ile ilgilendiğini belirten sözleri, aslında Brejnev'in sosyalizmi savunduğunu öne sürmesi kadar gerçekçilik değeri taşır.

Alman sosyal-demokratlarından, "Üç Dünyacı"lara kadar hepsi, şimdi, Dubçek kliğini, sosyal-emperyalizme karşı direnen bir "demokrat" gibi göstermeye çalışıyorlar. Alman emperyalizminin kalemşörleri açısından bu anlaşılır bir mantık. Ancak o günlerde Çin Komünist Partisi yayın organı Renmin Ribao'da şöyle yazıyordu: *"Dubçek revizyonist kliği, iktidarı ele geçirdikten sonra, ülke içinde kapitalizmin her alanda geri getirilmesini daha da açık bir biçimde hızlandırdı. Dış politikada ise, 'bağımsızlık' ve 'egemenlik' bayrağı altında Sovyet revizyonizminin vesayetinden kurtulmaya ve Batı ile 'dolaysız bağlar' kurup ilişkilerini faal bir şekilde geliştirmeye çalıştı"* (Renmin Ribao, 23 Ağustos 1968)

Sovyet işgali karşısında Dubçek revizyonist kliği tek bir adım bile atmadı. İşgalcilere karşı halkın mücadelesi her yerde alevlenirken bu burjuva klik, "sükunetin korunması" için çağrı yapıyordu. Prag'da işçiler silaha sarıldığında, şimdi batılı emperyalistlerin "bağımsızlığın öncü savaşçısı" diye ortaya attıkları Dubçek, Moskova'da, cellatlarla bildiri 'da, cellatlarla bildiri imzaladı. 27 Ağustos tarihli bu bildiride, yarım milyona yakın Varşova Paktı askeri Çekoslovakya'yı çiğnerken "karşılıklı dostluk ve dayanışmadan " söz ediliyordu. Dubçek, Çekoslovak askerlerine "barışı zedeleyebilecek ve kamu düzenini bozabilecek çatışma ve çarpışmalardan kaçınma" emrini verdi. Sovyet revizyonizmiyle olan çelişkisine rağmen Dubçek onlarla uzlaştı. Çek ordusunu teslim etti.

İçinde "Üç Dünyacı"larında yer aldığı Dubçek yanlısı sahte muhalefet, şimdi "özgürlük ve demokrasi" diye bağrışıyor. Hangi demokrasi denince Charta 77'nin yöneticisinin cevabı hazır: "Çekler demokrasiyi ta eski Avusturya krallığı dönemlerinde bile yaşadılar. Oysa Sovyetler Birliği'nde hiç bir zaman demokrasi olmadı ki". İşte "Üç Dünyacı"ların yemlendiği çöplük! Bunların Sovyetlere sözüm ona muhalif olan burjuva Marşe, Berlinguer vb. "kliklerinden ne farkı var? 1968 günlerinde başta Tito olmak üzere batılı emperyalistlerin hepsi Çekoslovakya halkını değil, revizyonist Dubçek'i desteklediler. Ama o gün Brejnev'in önünde diz çöküp sonraları Amerikan emperyalistlerinin boynuna atılan Dubçek ve taraftarlarının, Çekoslovakya proletaryasının çıkarlarıyla ilgisi, "Üç Dünyacı"ların Marksizm - Leninizmle ilgisinden daha **fazla değildir.** fazla değildir.

Çekoslovakya'daki sosyal-emperyalist işgali teslimiyetçi sahte muhalefetler değil , Çekoslovakya işçi sınıfı ve emekçi halkı kıracaktır. Sosyal-faşist diktatörlüğü işçi sınıfının çelikten yumruğu devirecektir.

Çekoslovakya 1978
Sosyal-emperyalizme bağımlılık ve halk üzerinde sosyal-faşist diktatörlük

● ZAFER ÇEKOSLOVAKYA'DA DA SOSYALİZMİN VE PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN OLACAKTIR

Bugün, işgal altında geçen on yıldan sonra Çekoslovakya'da durum nedir? Emperyalist ve sosyal-emperyalist propagandanın hep birlikte duyurduğu gibi durum "normalleşti" mi?

Çekoslovakya, eskiden olduğu gibi şimdi de işgal altındadır. Sovyet sosyal-emperyalistleri, kendilerine kesinkes sadık olan revizyonist Husak kliğini ayakta tutmaya çalışmaktadırlar. COMECON ve Varşova Paktı aracılığıyla, sosyal- emperyalist boyunduruk gittikçe ağırlaşmıştır. Çekoslovakya halkının üzerine, sosyal-emperyalizmin buhranının yükleri olanca ağırlığıyla çökmüştür.

Çekoslovakya ekonomisi, Kremlin çarlarının azami kâr hırsına hizmet etmek için kargaşa ve durgunluk içine batırılmıştır. Ağır sanayi üretiminin % 70'i Rus tekellerine gitmektedir. Sovyet tekelci burjuvazisi, Çek mallarına dünya piyasasına göre % 50 düşük fiyat ödemektedir. Buna karşılık sanayinin ihtiyacı olan hammaddeler dünya piyasasından pahalıya satılmaktadır. Yalnızca 1975 de Sovyet revizyonistleri, Çekoslovakya'ya sattıkları petrole % 90 zam yaptılar. Sovyet revizyonistleri, Çekoslovakya dış ticaretinin üçte ikisini ellerinde tutmakta ve kârlarına kâr katmaktadırlar. Çekoslovakya, petrolün % 92'sini, doğal gâzın % 100'ünü ve demirin % 53'ünü Sovyetler Birliği'nden almak zorundadır.

Sovyet kuklası Husak kliği, Çekoslovakya emekçilerinin sırtından kendisi de zenginleşiyor. Yük olduğu gibi emekçilere biniyor. Fabrikalarda sömürü gittikçe keskinleşiyor. Zorunlu geçim maddeleri çok güçlükle bulunuyor. Bunların fiyatları gittikçe artıyor. Çekoslovak revizyonist Partisi'nin son toplantısında Husak kliği dahi "üretim artışlarının yavaşladığını, pazarda çeşitli yiyecek ve sanayi mallarının azaldığını" onaylamak zorunda kaldı.

İşte, Brejnev'in az zaman önce Prag'a gidişi tam da bu ağır bunalım koşullarında düzenlendi. Halkın artan hoşnutsuzluğu karşısında Brejnev, en sadık ve uysal uşağı olan Husak kliğine öğütler verdi. Onu bir yandan övgülere boğdu. Diğer yandan "her iki ekonominin tümüyle birbirine bağlanması" kararlaştırıldı. Brejnev, uşağı Husak'ı revizyonist klikler arasındaki tepişmede kesinlikle desteklediğini vurguladı. Varşova Paktı tanklarının gölgesinde Brejnev, Husak'tan daha fazla "dostluk" ve işbirliği talep etti. Bu, işgalcilerle işbirlikçileri arasındaki halk düşmanı bir dostluktan başka şey değildir.

Çekoslovakya halkı, işgale karşı kinini Brejnev'in haziran ayındaki gezisinde de belirtti. Halk kitleleri, Sovyet bayraklarını ellerinde sallamak yerine, çamurlar içine atıp ezdiler. Sözde tezahürat yapanlar arasındaki gizli polislerin çokluğundan, kitleler resimlerde dahi görülmüyordu. Brejnev'in ziyareti, işgalin 10. yıldönümünde Çekoslovakya halkının isyan alevini söndürmek amacını güdüyordu. Nitekim Çekoslovakya halkı, bu sosyal-emperyalist işgali 10 yıldır asla kabul etmedi. Halkın artan nefreti karşısında gittikçe daha fazla sayıda tank şimdi Çekoslovakya toprakları üzerindedir. İşgalin ilk gününden bu yana, özellikle saldırının yıldönümlerinde halk, kinini şu ya da bu protesto biçiminde gösterdi. Şimdi Brejnev ve uşakları, özgürlük ve egemenliğine tutkun Çekoslovakya halkının için kaynayan isyan ateşinden korkuyorlar.

Yıllardır kaynayan bu nefret kazanı mutlaka patlayacak, Sovyet sosyal-emperyalizminin işgaline ve revizyonist iktidara son verecektir. Son söz, Çekoslovakya işçi sınıfının olacaktır.

Zafer Çekoslovakya'da sosyalizmin ve proletarya diktatörlüğünün olacaktır.

Proleter devrimci hareketin Marksist-Leninist faşizm anlayışı, proleter devrimcilere ve anti-faşistlere yol gösterici olmalıdır

Bugün bir yandan emperyalistlerin ve egemen sınıfların ve onların baskı aracı olan faşist diktatörlüğün işçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki baskı ve saldırıları yoğunlaşıyor; bir yandan da emekçi halkın faşist diktatörlüğe ve onun özel cinayet mangalarına (Kontr-gerilla vb.) karşı mücadelesi gelişiyor. Çeşitli siyasi akımlar ve gruplar işçi sınıfının ve emekçi halkın faşist diktatörlüğe karşı mücadelesine önderlik ettiğini iddia ediyor.

Fakat faşizme ve faşist diktatörlüğe karşı emekçi halkın mücadelesine önderlik meselesi, her şeyden önce, faşizm meselesinin ve faşizme karşı mücadele anlayışının doğru bir şekilde ele alınmasıyla mümkündür.

Faşizme ve faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi proletarya diktatörlüğünün veya onun özgül bir biçiminden başka bir şey demek olmayan demokratik halk diktatörlüğünün kurulmasına bağlamayan birçok küçük burjuva ve burjuva akım ve siyasi hareket, ortaya koydukları faşizm anlayışlarıyla, son tahlilde, faşizme (ve sosyal-faşizme) karşı mücadeleye atılan kitlelerin önünü karartmaya, kitleleri pasifleştirmeye ve burjuvazi ile sınıf işbirliği yoluna sokmaya çalışmaktadırlar.

Kendilerine "Marksist-Leninist", "sosyalist" ismini veren bu küçük-burjuva ve burjuva siyasi hareketlerin bu yoldaki çabalarının temelinde, onların savundukları anti-Marksist faşizm anlayışları yatmaktadır.

Bu bakımdan devlet ve onun bir biçimi olan faşist diktatörlük karşısındaki tavrın Marksist-Leninistlerle her türden oportünistler ve revizyonistler arasındaki ayıraçların en önemlilerinden biri olduğunu tespit eden proleter devrimci hareket, çeşitli küçük-burjuva ve burjuva siyasi hareketlerin, oportünistlerin ve revizyonistlerin faşizm tahlillerinin eleştirisine özel bir önem verdi.

Gazetemiz Halkın Kurtuluşu, kendi hatalı faşizm tahlillerinin bir özeleştirisini yayınladıktan sonra, başta "Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP revizyonistleri olmak üzere Halkın Birliği vb. gibi birçok grubun faşizm tahlillerinin eleştirisini yaptı ve bu tahlillerin burjuva özünü sergiledi. Daha sonra da bu eleştirilerin büyük bir bölümünü bir broşür halinde toplayarak yayınladı.

Gazetemizde "Aydınlık Oportünizminin Faşizm Tahlilinin Eleştirisi"ni yaparken, Aydınlık revizyonistlerinin ortaya koyduğu anti-Marksist faşizm tahlillerinin birçok oportünist grubun savunduğu faşizm tahlilleri ile paralellik gösterdiğini, bunların savunduğu faşizm tahlillerinin aynı temelden kaynaklandığını belirtmiştik. Ve "Aydınlık Oportünizminin Faşizm Tahlillerinin Eleştirisi"ni bitirirken, bu eleştiriyi Halkın Birliği ve Devrimci Yol gibi grupların faşizm anlayışlarının eleştirisinin izleyeceğini söylemiştik.

İşte şimdi bu görevi PARTİ BAYRAĞI yerine getirmektedir. PARTİ BAYRAĞI'nın 6. sayısında Halkın Birliği'nin, Devrimci Yol'un ve Kurtuluş Sosyalist Dergi'nin savundukları faşizm tahlilleri bütünlüklü olarak ele alınmakta, ayrı ayrı eleştirilmekte ve onların bu konudaki tahlillerinin kaynaklandığı ortak temele işaret edilmektedir.

PARTİ BAYRAĞI'nın 6. sayısında açık ve net bir şekilde sergilendiği gibi, Aydınlık-TİKP revizyonistleri de dahil olmak üzere bu akımlar, Marksist-Leninist devlet ve faşizm teorilerini belirli açılardan çarpıtmakta ve aynı temelde ve aynı sonuçlarda birleşmektedirler.

PARTİ BAYRAĞI bu akımların birleştiği ortak noktaları şu şekilde sıralamaktadır:

"1- Ekonomi ile siyaset arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde kavramamak.

2- Tekelci kapitalizmin gericilik eğilimiyle, faşizm arasındaki ilişkiyi doğru bir şekilde kuramamak.

3- Tekelci kapitalizme ilerici özellikler atfetmek, onun feodalizmi 'Prusya tarzı' tasfiye ettiğini ve böylece ülkemizin yarı-feodal bir ülke olmaktan çıktığını savunmak.

4- Emperyalizmle komprador-feodal ekonomi arasındaki ilişkiyi çarpıtmak.

5- Bu temel üzerinde hakim sınıfların bir kesiminin anti-faşist özellikler taşıdığını düşünmek.

6- Buna bağlı olarak faşist diktatörlüğü, hakim sınıfların halk üzerindeki baskı aygıtı olan devletin belirli bir biçime bürünmüş hali olarak değil, ama hakim sınıfların şu ya da bu kesiminin halkın yanı sıra hakim sınıfların diğer kesimlerini de ezdiği bir rejim olarak düşünmek ve buradan hareket ederek Marksist-Leninist devlet teorisini tahrif etmek.

7- Faşist diktatörlüğü devrim cephesiyle, karşı-devrim cephesi arasındaki mücadelenin bir sonucu olmaktan çıkararak, onu hakim sınıfların kendi aralarındaki çatışmanın bir ürünü olarak görmek."

Bu temel onların günlük siyasi taktiklerine ve mücadele biçimlerine de yol göstermekte, ve so nuçta, faşizme ve faşist diktatörlüğe karşı mücadele meselesini iktidar hedefinden soyutlamakta ve anti-emperyalist, anti-komprador ve anti - feodal mücadele ile anti-faşist mücadelenin sınıf muhte-

Dev.sa.9.sü.3'de

YALAN, DEMAGOJİ VE İFTİRA ÇÖKEN SINIFLARIN SİLAHIDIR

AEP ve ASHC hükümeti her zaman tek ve tutarlı Marksist-Leninist bir çizgi izlemiştir

14 Ağustos tarihli Aydınlık gazetesinde, D.Perinçek imzalı başyazıda AEP ve Enver Hoca yoldaşa azgınca saldırılmaktadır.

Bu başyazıda Enver Hoca yoldaşın AEP 7. Kongresine sunduğu Rapor'dan uzunca bir alıntı yapıldıktan sonra, "Enver Hoca Balkanlarda sürekli olarak Türkiye, Yunanistan, Yugoslavya, Romanya ve Arnavutluk'un Sovyetler Birliği ve Bulgaristan'a karşı birleşmesini savunmaktadır. Yoksa, Bulgaristan'la beraber, NATO üyelerine karşı birleşmekten yana değildir" denmektedir.

AEP'nin Balkanlar konusundaki siyaseti açıktır. Bu, 7. Kongre öncesinde, sırasında ve sonrasında değişmemiştir. Bugün de aynıdır. Ve "Üç Dünyacı" revizyonistlerin hararetle savundukları Balkan Paktına AEP ve Enver Hoca yoldaş, her zaman karşı çıkmıştır. Ne ABD emperyalizmine, ne Sovyet sosyal-emperyalizmine ne de bir başka emperyaliste karşı, bir başka emperyalistin denetim ve yönetiminde Balkan ülkelerinin bir emperyalistin çıkarları için "birleştirilmesini" savunmamıştır. Bu açıktır. "Üç Dünyacı" revizyonistlerin ve Amerikan emperyalizminin uşağı Tito'nun savunduğu gerici Balkan Paktının AEP ve Enver Hoca yoldaş tarafından daha önce savunulduğu tam bir palavradır. Arnavutluk'un, Yugoslavya, Romanya ve NATO üyesi ülkeler, Yunanistan ve Türkiye ile birleşmeyi savunduğu nasıl adi bir iftira ise, NATO üyelerine karşı Bulgaristan'la birleştiği de adi bir iftiradır.

Enver Hoca yoldaş, 7. Kongre Raporunda, bu konuyla ilgili olarak şunları söylemektedir:

"Balkan halklarının çok yanlı işbirliği hakkında, bir Balkan Konferansı, vb. hakkında çok şeyler söylendi ve söylenmektedir. Partimiz ve Arnavutluk Halk Cumhuriyeti hükümeti, Balkanlardaki işbirliği hakkındaki düşüncelerini çok önceden belirtmiş ve Atina Toplantısına neden katılmadığını açıklamıştır. Bizim görüşümüze göre, Balkanlarda bugün var olan durumda, çok taraflı bir toplantı ve bir anlaşma için zorunlu olan şartlar mevcut değildir. Bugün ikili ilişkilerin geliştirilmesinin, Balkanlarda güven ve anlayış ruhunu yaratacak ve gelecekte daha geniş bir temelde gerçek ve samimi bir işbirliğine ulaşmayı sağlayacak en iyi yol olduğuna inanıyoruz." (AEP 7.Kongre Raporu, s. 184)

Bu söylenenler açıktır. Enver Hoca yoldaş, birleşmek bir yana, aynı masa etrafında Balkan ülkelerinin oturup konuşmalarının bile şartlarının olmadığını söylemektedir. Balkan ülkeleri için Sovyetler Birliği'nin tehlikeli durumu ve Bulgaristan'ın bu tehlikeli durumda oynadığı rol üstünde duran Enver Hoca yoldaşın sözlerinden kaşarlanmış revizyonist Doğu Perinçek, birlik, birleşmek anlamı çıkarmaktadır. Bu, Enver Hoca'nın söylediği ve savunduğu bir şey değil, Doğu Perinçek'in kafasındaki gerici düşüncedir.

Enver Hoca yoldaş, kiminle birleşmek gerektiği konusunda şunları söylüyor:

"Marksistler, çeşitli devlet ve hükümetlerin izlediği siyaseti değerlendirirken de, aynı şekilde sınıfsal kıstastan, bu hükümetlerin ve ülkelerin emperyalizme ve sosyalizme karşı sürdürdükleri tutumlardan hareket ederler." (age. s. 154)

"Partimiz, halklara durumun açıkça anlatılması gerektiği görüşündedir, çünkü, onların gerçek birliği, gerçekten anti-emperyalist ve ilerici olan devletlerin ve hükümetlerin birliği, ancak bu şekilde desteklenmiş olur. Halkları, kimden gelirse gelsin, her türlü baskı ve sömürüye karşı, özgürlük, bağımsızlık ve sosyal ilerleme mücadelesinde birleştirebilmek için her şeyden önce ayrım çizgisini doğru tespit etmek, baş düşmanların kim olduğunu, kime karşı savaşmaları ve kiminle birleşmeleri gerektiğini açık bir şekilde ortaya koymaktadır." (age. s.155)

Enver Hoca yoldaş, nasıl bir birlikten yana olduğunu en açık bir şekilde ortaya koymaktadır: "Gerçekten anti-emperyalist ve ilerici olan devletlerin ve hükümetlerin birliği".

Ve anlaşılmaktadır ki, Enver Hoca yoldaşın geçmişte, Türkiye, Yunanistan, Yugoslavya ve Romanya ile birlikten yana olduğu, şimdi ise Bulgaristan'la birlik olduğu Doğu Perinçek'in adi bir demagojisi ve iftirasıdır.

D. Pekinçek neden Arnavutluk'un Bulgaristan'la birlik olduğu iftirasını yaymaktadır?

D. Perinçek, Rus sosyal-emperyalizmine karşı, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere bütün gericilerle birleşmekten yanadır ve bu onu Amerikan emperyalizmine uşaklığa götürmüştür. Ona göre, Amerikan emperyalizmiyle birleşmeyen, Rus emperyalizmiyle birleşmelidir. Bu yalnızca Doğu Perinçek'in metafizik düşünme yöntemi değildir. Rus sosyal-emperyalistleri ve uşakları sosyal-faşistler de öyle düşünmektedir. Rus sosyal-emperyalizmiyle birleşmezsen, Amerikan emperyalizmiyle birleşir ve Amerikan uşağı olursun! AEP ve Enver Hoca yoldaş, Rus sosyal-emperyalizmi ve ABD emperyalizmine karşı kararlı bir mücadele verdiği, birine karşı diğerine dayanmadığı, Amerikan emperyalizminin uşaklarıyla Rus sosyal-emperyalizmine karşı birleşmediği için Bulgaristan'la birleştiği iftirasına uğramaktadır.

Doğu Pekinçek, böylece Amerikan uşağı olduğunu gizlemeye çalışmaktadır. Bu yüzden AEP ve Enver Hoca yoldaşın Marksist-Leninist siyasetine saldırmakta ve iftira etmektedir.

DEVLETLER DEĞİL, HALKLAR

İkinci olarak Doğu Perinçek, "dikkat çekici olan, Enver Hoca'nın yalnız halklar planında değil, devletler planında da siyasi ve askeri uyanıklık ve hazırlıktan söz etmesidir" demektedir.

Bu da bir iftiradır. AEP 7. Kongre Raporu'nun "Uluslararası Durum ve Arnavutluk Halk Cumhuriyetinin Dış Siyaseti" başlıklı bölümünü okuyan her dürüst kişi, Enver Hoca yoldaşın böyle bir şey savunmadığını görecektir.

Bir kere, söz konusu alıntıda devlet sözcüğü geçmemektedir. Ve, ülke sözcüğü, devlet sözcüğü ile eşanlamlı kullanılmamaktadır.

"... Yugoslav devletinin tabii ki en uygun gördüğü siyaseti uygalama ya hakkı vardır."(s.180)

"... Yunan devletine karşı siyasetimizin..." (s.182)

Aynı sayfalarda, defalarca ülke ve devlet sözcükleri kullanılmaktadır. Bunların eş anlamlı olduğu, ancak D. Perinçek gibi, her okuduğunda kendi gerici düşüncelerini bulan ya da bulmak isteyen biri tarafından iddia edilebilir.

Savaşa, Sovyet saldırısına, ülkenin askeri ve siyasi olarak hazırlanmasından söz edilmektedir. Kimin hazırlanması gerektiğinden değil. Enver Hoca yoldaş, kimin, nasıl ve kime karşı hazırlanması gerektiğini daha önceki sayfalarda şöyle belirtmektedir:

"Halklara, devrimin ve dünya proletaryasının düşmanlarının, savaş kışkırtıcılarının ve savaşın nedenlerinin ABD emperyalizmi, Sovyet sosyal-emperyalizmi ve her ülkenin gerici burjuvazisi olduğu kavratılmalıdır." (age.s. 170)

"Emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin yakın müttefikleri nüfuzları altındaki her ülkenin gerici burjuvazisidir. Onlar bu müttefiklerini kendi kirli işlerini yaptırmak ve kendi adlarına kırbacı sallamak için kullanmakta, bu amaçla onları besleyip silahlandırıp bir dünya savaşı halinde veya iç va dış sömürücülerine karşı bir vurucu güç olarak kullanmak üzere hazır tutmaktadırlar. Dolayısıyla bu iki kuvvet, birbirinden ayırt edilemez. Birine karşı savaşmadan, diğerine karşı savaşamazsınız; içteki gerici kuvveti yıkıncaya kadar onunla savaşmadan, dış düşmanla savaşamaz ve savaşı önleyemezsiniz. Süper devletlerin belli bir ülkede kurmuş ve oluşturmuş oldukları her çeşit üssü yıkmalısınız, çünkü halkların ve ülkelerin köleleştirilmesi üzerine kurmuş oldukları dünya çapındaki nüfuzu ve gücü, bu şekilde zayıflatabilir ve yıkabilirsiniz." (age. s. 170-171)

Bütün bu sözler açık değil mi? Emperyalizmin uşağı, gerici, burjuva-feodal devletler, komprador tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağaları, emperyalist efendilerinin çıkarları için ve halka karşı silahlanmıyor mu? Emperyalistler tarafından silahlandırılmıyor mu? Silahlanması askeri ve siyasi olarak hazırlanması gereken halklar değil mi? Ve bu hazırlık emperyalistlere ve onların uşaklarına karşı değil mi?

D. Perinçek, kendi gerici düşünce ve siyasetini, Enver Hoca yoldaşta aramamalıdır. Enver Hoca yoldaşa sınıf işbirlikçisi diye iftira etmemelidir.

AEP ve Enver Hoca yoldaş, modern revizyonizme ve "Üç Dünyacı" revizyonizme karşı kararlı bir mücadele yürütmüştür ve yürütmektedir. Onun tespitleri doğrulanmıştır. Tutarlı, Marksist-Leninist ilkelere uygun siyasetinde hiç bir değişiklik olmamıştır. Doğu Perinçek, kendindeki kaypaklık ve belirsizliği komünistlerde aramamalıdır. O, Çinli revizyonistlerde olagelen "değişikliklere" bağlı olarak "değişmekte" Tito'ya yoldaş, Yugoslavya'ya sosyalist demeye hazırlanmakta ve onu savunmaktadır. O, Amerikan emperyalizminin uşağı olmuştur.

Arnavutluk, ne Yugoslavya'ya karşı Bulgaristan'la birleşmiştir, ne de bir gericiye karşı, diğer bir gericiyle birleşecektir. AEP ve Enver Hoca yoldaşın Yugoslavya ile ilgili değerlendirmesi değişmemiştir. Eskiden neyi söylüyor ve savunuyorsa, şimdi de onu söylüyor ve savunuyor. Ama Tito ve onun Yugoslavyası ile ilgili düşünceleri "değişenler", Çinli revizyonistler ve onu adım adım izleyen Doğu Perinçek'tir, Enver Hoca yoldaşı, AEP'i ve Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ni düşman olarak görmekte, düşmanca davranmakta ve kalleşçe komplolar, saldırılar düzenlemekte ve iftiralar yaymaktadır.

BU TAVIR SADECE KOMÜNİZME KARŞI DÜŞMANLIKTAN KAYNAKLANMIYOR,

Bu düşmanca tavır, yalnızca genel olarak Marksizm-Leninizme, komünizme karşı düşmanlıktan kaynaklanmıyor. Daha da önem kazanmış olarak, Çin'in bilinen emellerinin Balkanlara kadar uzanan hedeflerine karşı, Balkan halklarının doğru bir mücadele çizgisinde birleşmesini ve Amerikan emperyalizmine, Rus sosyal-emperyalizmine ve her türden hegemonya ve yayılma girişimine karşı çıkmasını savunan ve bunun gerçekleşmesinin yollarını gösteren AEP ve ASHC'ni karalamak ve tasfiye etmek amaçlarından kaynaklanmaktadır. Bu komplocu davranış, AEP Merkez Komitesinin ve ASHC hükümetinin, ÇKP ve ÇHC'ne gönderdiği MEKTUP'ta açıkça teşhir edilmiştir:

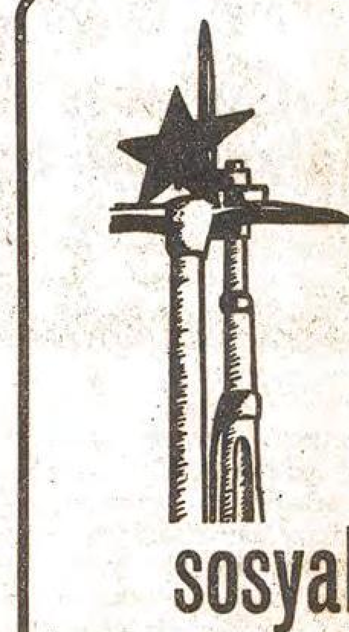
"Partinizin önderliğinin bize kabul ettirmek istediği aynı ittifak için Çu En-lay'ın önerisini, sosyalist Arnavutluk'u askeri ittifaklar arasında savaş kışkırtıcısı komploların tuzağına sokmak ve son amaç olarak Sovyet sosyal-emperyalistlerinin, Amerikan emperyalistlerinin yapmak istedikleri gibi Balkan Yarımadasını bir barut fıçısı haline getirmek için Çin yönetimi tarafından gerici bir çaba olarak ele aldı."

"Biz Yugoslavya'nın ve Romanya'nın Çin yönetiminin bu planlarını bilip bilmediklerini bilmiyoruz. Fakat bugünkü günde Çin yönetiminin Balkan sorunlarını karıştırmak, ortalığı karıştırmak, Avrupa'nın çok duyarlı bir bölgesine savaş ateşini vermek için hararetli faaliyet gösterdiğini görmekteyiz. Fakat biz, Balkan halklarının birbirine karşı koymayı asla kabul etmeyeceklerini, ne Amerikan emperyalizminin, ne Rus sosyal-emperyalizmi-nin, ne de Çin hegemonyacılığının aleti olmayı asla kabul etmeyeceklerine inanmaktayız."

Bütün bu iftira ve saldırılara karşı, Enver Hoca yoldaş, şöyle demektedir:

"Biz Arnavutlar, hiç kimseden korkmayan, bırakalım iftiraları, düşmanların saldırılarından bile korkmayan bir halkız; çünkü, biz, çizgimizin doğruluğuna inanıyoruz ve onu savunmaya kararlıyız. Nasıl saldırıya karşı tüfeklerimiz hazırsa, düşmanın iftiralarına cevap verecek dilimiz de vardır." (Rapor, s. 175)

Biz diyoruz ki, Enver Hoca yoldaş, AEP ve ASCH yalnız değildir. Onun dünyanın her yerinde dostları ve yoldaşları vardır; proletarya ve halklar, Marksist-Leninist partiler vardır; dürüst kişiler vardır. Ona yöneltilen her saldırıyı dostları ve yoldaşları birlikte göğüslemeye hazırdır. Ona yapılan her iftira, dostları ve yoldaşları tarafından da cevaplandırılacaktır.

Uluslararası Komünist Partiler ve örgütler ile ilerici dünya kamuoyu sosyalist Arnavutluk'un yanında

Çin revizyonist yönetiminin sosyalist Arnavutluk'a yardımı kesmesi, ilerici dünya kamuoyunda ve komünist saflarda derin bir öfke ve tepkiyle karşılanmaktadır. Komünist parti ve örgütler, Arnavutluk'un dostları, ilerici ve dürüst kişiler Çin yönetiminin bu karşı-devrimci eylemini kınayan mesajlar göndermekte ve yayınladıkları makalelerle sosyalist Arnavutluk'u desteklemektedirler. Tiran Radyosu tarafından duyurulan mesaj ve makalelerden bazılarını aşağıda yayınlıyoruz:

YENİDEN KURULMUŞ PORTEKİZ KOMÜNİST PARTİSİ'nin Merkez Organı Bandeira Vermelha gazetesinde şunlar yazılmaktadır: "Arnavutluk'la anlaşmaların iptal edilmesi, Çin önderlerini Kruşçevci revizyonistlerle aynı safta sıralamaktadır... Somut ifadesini sosyalist Arnavutluk'a ve AEP'e verilen destekte bulan proleter enternasyonalizmini uygulayarak biz, bugün 1960'lara göre daha elverişli bir durumda bulunmaktayız. Rus revizyonistleri gibi Çin önderleri de bu canice tedbirlerle, Arnavutluk halkına aşılmaz güçlükler çıkartamayacak ve ASHC'de sosyalizmin inşasını yıkamayacaklardır."

YUNANİSTAN KOMÜNİST PARTİSİ/M-L'nin mesajında Çin revizyonist önderliği teşhir edilip kınanmakta ve başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP'e proleter enternasyonalizmi ilkesine dayanarak yoldaşça destek bildirilmektedir.

VENEZUELA BANDEİRA ROHA PARTİSİ AEP MK'ne gönderdiği mektupta şunları yazmaktadır: "Çin yönetimi, devrimci mücadeleden el çekme çizgisini, Marksizm-Leninizmin tasfiye edilmesi ve burjuvazi ve emperyalizmle ittifakların kurulması yolunu benimseyerek emperyalizme, sınıfsal teslimiyet yoluna her geçen gün daha fazla yaklaşmaktadır. Biz "Üç Dünya Teorisi"ne karşı kararlılıkla mücadele ediyoruz... Kardeşçe birliğimiz ve ilişkilerimiz, emperyalizme ve revizyonistlere, anti-Marksist oportünistlere karşı mücadeleye, Marksist-Leninist ilkelere, uluslararası Marksist-Leninist komünist hareketin strateji ve taktiğine dayanmaktadır. AEP MK nezdinde Arnavutluk hükümeti ve halkına, Venezuela'nın Bandeira Roha Partisi'nin, Venezuela proletaryasının ve bütün ezilenlerin desteğini ifade ediyoruz."

FRANSA KOMÜNİST PARTİSİ'NİN YENİDEN KURULUŞU İÇİN ÖRGÜT Strazburg şehrinde dağıttığı bildiride şunları yazmaktadır: "Çin yönetiminin sosyalist Arnavutluk'a karşı düşmanca davranışı bizi çok endişelendirmiştir. Biz, bu davranışı bize karşı bir darbe olarak nitelendirmekteyiz. Ve biz bu adi davranıştan çok öfkelendik... Arnavutluk halkı, Emek Partisi'nin ve sevgili Enver Hoca'nın etrafında bir kaya gibi birleşerek güç ve cesaretle mücadele etmiştir ve etmektedir. Kruşçev'in eskiden eşi görülmemiş bir kalleşlikle yaptığı gibi Çin yönetimi de sosyalist Arnavutluk'u kendi buyruğuna almak üzere ona saldırmıştır. Fakat o, Arnavutluk'u ve şanlı Emek Partisi'ni tanımamaktadır. Arnavutluk halkı asla boyun eğmeyecek ve seçtiği yoldan asla el çekmeyecektir."

GENÇLERİN SESİ (FRANSA KOMÜNİST PARTİSİ'NİN YENİDEN KURULUŞU İÇİN ML KOMÜNİST GENÇLER)'in telgrafında şunlar yazılıdır: "Çin yönetiminin bu adi ve hain davranışı sosyalist Arnavutluk'u tecrit etmeyi ve zayıflatmayı amaçlamaktadır. Fakat bu, özellikle Kruşçev revizyonizmine karşı uzlaşmaz mücadele vermiş olan AEP'in önderliğinde Arnavutluk halkının her zaman ileriye doğru gitmesini engelleyemeyecektir"

FRANSA'DAKİ KARA AFRİKA ÖĞRENCİLERİ FEDERASYONU "Sosyalist Arnavutluk zafere ulaşacaktır" başlıklı bir bildiri dağıtmıştır. Bu bildiride şunlar yazılıdır: "Çin hükümeti, 7 Temmuz 1978'de ekonomik ve askeri uzmanlarını Arnavutluk'tan geri çekmek için caniyane kararını almıştır. Fransa'daki Kara Afrika Öğrencileri Federasyonu, kamuoyunda öfkesini ifade etmekte ve bu kalleş ve karşı-devrimci davranışı protesto etmektedir. Çin yönetimi, teoride ve pratikte dünyada ve özellikle Afrika'da gerici burjuvaziyi tam olarak destekleyerek karşı-devrimci siyaset izlemektedir... Biz, sosyalist Arnavutluk'un devrimci tutumunda her zaman kararlı olacağına kesinlikle inanıyoruz. Biz, Arnavutluk halkının devrimci mücadelesinin zengin deneylerini savunma ve bu deneyleri Afrika halklarına ve gençliğine tanıtma çabalarımızı iki katına çıkaracağız."

JAPONYA KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİĞİ MERKEZ KOMİTESİ Arnavutluk Emekçi Gençlik Örgütü MK'ne gönderdiği telgrafta şunları yazmıştır: "Japonya devrimci gençliği adına, Japonya Komünist Gençlik Birliği, Çin yönetimini, sosyalist Arnavutluk'a karşı giriştiği kalleş saldırı yüzünden mahkum etmektedir."

PORTEKİZ DEVRİMCİ KOMÜNİST GENÇLİK BİRLİĞİ Heyeti Başkanı Luiz Brome yaptığı açıklamada şunları söyledi: "Çin hükümetinin sosyalist Arnavutluk'a ekonomik ve askeri yardımların ve kredilerin kesilmesi ile ilgili kararı gerici bir davranış, büyük devletin şoven bir tutumu, Sovyet Kruşçevci revizyonistlerinin düşmanca davranışları gibi bir davranıştır. Portekiz KP (Yeniden Kurulmuş)'un önderliğindeki Portekiz DKGB, başında Enver Hoca yoldaş bulunan AEP'nin kahraman, ilkeli Marksist-Leninist tutumunu güçlü bir şekilde desteklemektedir."

DİSK'in Ören Toplantısı

Reformist ve revizyonist sendika ağalarının geçici uzlaşmaları

DİSK Yürütme Kurulu'nun çağrısı ile DİSK'e bağlı sendikaların yürütme kurulu üyeleri ve bölge temsilcilerinin katıldığı 'ortak toplantı, 1-4 Ağustos tarihleri arasında Ören'de yapıldı.

Ören Toplantısı, DİSK içindeki ayrılıkların ayyuka çıktığı, T"K"P'nin bölücülüğe hız verdiği, yönetimde bulunmadığı DİSK'e bağlı sendikaların tabanında çalışmayı yoğunlaştırdığı, böyle bir çalışmaya giremedikleri yerlerde ise bağımsız sendikalar ve işçi dernekleri oluşturdukları, Yürütme Kurulu'nu hiçe sayan davranışlarının arttığı ve hatta yeni bir konfederasyon kurma havasını yarattığı bir dönemde yapıldı.

DİSK Yürütme Kurulu'nun bu toplantıyı düzenlemekteki amacı; T"K"P'nin söz konusu çabalarını bir ölçüde durdurmak, sendika yönetimlerinin nabzını yoklamak ve T"K"P'ye karşı açık mücadelenin şartlarını aramaktı.

Öte yandan T"K"P'liler ise toplantıya DİSK'in İÇD ile "askıda" olan ilişkilerini düzeltmek, "UDC"yi yeniden piyasaya sürmek ve DİSK yönetiminin CHP konusundaki tavırlarını eleştirerek CHP'lilerle yeni ittifaklar aramayı hedeflemek için gelmişlerdi.

Tarafların birbirleri için düşündükleri ortada olmasına ve toplantı öncesi derinden derine ortalık kızıştırılmasına rağmen toplantı, DİSK yönetiminin ve T"K"P'lilerin birbirlerine ihtiyatlı saldırılarıyla sürdü. DİSK'in reformist yönetimi ve revizyonist T"K"P'liler sahte pehlivanlar gibi birbirlerine açık bir mücadeleden kaçındılar. İki taraf da hücumun ilk önce karşı taraftan gelmesini bekliyor ve bunu bahane ederek saldırmayı planlıyordu. Toplantı, iki tarafın da kesin saldırıyı ertelemek üzerine zımnen anlaşmasıyla son buldu.

REFORMCU YÜRÜTME KURULUNUN REVİZYONİST RAPORU:

Ören Toplantısının birinci günü DİSK Yürütme Kurulu'nun raporu toplantıya sunuldu. Suya sabuna dokunmamak, kanayan yaraları kaşımamak için ihtiyatlı bir dille yazılmış olan raporda DİSK'in içinde bulunduğu buhranın birçok noktasına ya hiç değinilmemekte, ya da üstü mümkün olduğu kadar kapalı bir şekilde değinilmekteydi. Bu nedenle rapor üzerine söz alan birçok sendikacı onu kötü bir eğitim notuna benzettiler.

DİSK Yürütme Kurulu Raporu, hem Türkiye'yi hem de dünyayı yorumlamada bütünüyle revizyonist bakış açısının ürünüydü. Raporun sonunda "tüm ulusal, ilerici, demokrat, yurtsever örgüt ve güçlerin anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-tekel cephede savaşım birliğinin kurulması" için de bir program olabilecek demokratik platform yer alıyordu.

Platform, reformcu DİSK yönetiminin T"K"P'nin "UDC" çağrısını reddetmesine rağmen, son tahlilde nasıl yeni bir "UDC programı" hazırladığını göstermesi açısından ilginçti.

Rapor ve platforma, sözde onu hazırlamış olan DİSK Yürütme Kurulundan ve DİSK içindeki diğer reformist mihraklardan çok revizyonistler tarafından sahip çıkıldı. Çünkü sahte T"K"P'lilerin arayıp da bulamadıkları her şey raporun ve sonundaki platformun içinde yer alıyordu: "Genel ve tam silahsızlanma", "kalıcı bir dünya barışı", "sosyalist ülkelerle (siz revizyonist diye anlayın) iyi ilişkiler","Helsinki Nihai Senedinin uygulanması" vb. revizyonist zırvalar, eksiksiz olarak raporda bulunuyordu.

DİSK'in reformcu yönetimi, raporda proleter devrimcileri, "bozguncu", "maceracı", "sorumsuzluk", "proleter enternasyonalizmine saldıran güçler" olarak niteleyerek revizyonistlerle birlik noktalarını artırmak gayretini de elden bırakmamıştı.

Kısacası, DİSK Yürütme Kurulu adına toplantıda dağıtılan rapor, sahte T"K"P'nin, İ.Bilen'in yıllardır çabalayıp da kimseye kabul ettiremediği "UDC" platformunun ta kendisiydi. İşte bu nedenle rapor ve platform, T"K"P'lilerin "en iyi dilekleriyle" karşılandı.

Raporun bu niteliklerini taşımasında şaşılacak bir taraf yoktu. Her şeyden önce yeni DİSK yönetimi, ne kadar T"K"P'nin DİSK içindeki egemenliğine son vermek sloganıyla sahneye çıktıysa da, revizyonizmden elini bir türlü kurtaramamıştı. İşler kızışıncaya kadar T"K"P'liler de dahil bütün revizyonistlerle omuz omuza oldular. İşte bu nedenle devrimci güçlere 1 Mayıs alanını yasakladılar. İ.Bilen'in resmini Taksim Meydanına astılar.

DİSK yönetimi, ne zaman ki DİSK içindeki T"K"P'lilerin her şeyi yutmak için çalıştıklarını anladı, bu kez de küçüklü büyüklü diğer revizyonist gruplara yamandı. Her biri T"K"P'nin birer küçük kopyası olan bu gruplar DİSK yönetiminin yeni dayanakları, danışmanları ve "çevresidir".

Söz konusu rapor ve platform da bu "danışmanların" kaleminden çıkınca T"K"P'nin beğenmediği ne olabilir ki?

Ayrıca rapor ve platform, DİSK Yürütme kurulu sekreterliği yani Fehmi Işıklar ve avanesi tarafından hazırlanmıştı. Fehmi Işıklar, DİSK Yürütme Kurulu içinde revizyonist mihraka en yakın kişi olarak bilinmektedir.

DİSK Yürütme Kurulu'nun Raporu olarak toplantıya sunulan yazı, Yürütme Kurulu'nun iki üyesi Kemal Nebioğlu ve Mustafa Aktolgalı'nın muhalefetine rağmen hazırlandığı ve bu iki üyenin raporu imzalamadığı da toplantı sırasında öğrenildi.

Rapor ve platform, birçok açıdan katılan sendikaların eleştirilerine de hedef olmuş, hiç bir sorunu açmadığı ve T"K"P'ye geçit verdiği için de kınanmıştır.

ÖREN TOPLANTISININ ODAK NOKTALARINDAN BİRİ: HÜKÜMETE KARŞI TAVIR

Ören Toplantısının en önemli tartışma konularından biri CHP ağırlıklı hükümete karşı DİSK yönetiminin izlemiş olduğu tutumdu. 6. Genel Kuruldan bu yana yeni yönetim hakkında "yönetim gericileşti", "DİSK yönetimi CHP'lilerin eline geçti", "işçi sınıfı sosyal demokrasinin kuyruğuna takılmak isteniyor" diye alttan alta kamuoyu oluşturan T"K"P'lilerin DİSK yönetimini bu kez de CHP'ye karşı "sekterlikle" suçlamaları toplantının en ilginç olaylarından biriydi.

Sahte T"K"P'liler "20 Mart Faşizme İhtar" eyleminin hükümeti hedeflediği için yanlış olduğunu iddia etmekten, Abdullah Baştürk'ün Bülent Ecevit'in DİSK'i ziyareti sırasında onu kapıda karşılamadığına kadar bir dizi suçlamalarda bulundular.

Bu iki yüzlü ve kaypak tutum birçok dürüst insanın T"K"P'nin fırsatçı çizgisi hakkındaki kanaatlerinin pekişmesine yardım etti. Hatta toplantıda bulunan bazı CHP'li sendika ağaları T"K"P'nin bu tavrını kendilerine "kafa kol atılması" olarak nitelendirdiler.

Gerçekten de Kemal Türkler ve avanesinin DİSK yönetimine CHP ile mücadele ettiğinden dolayı çatmasının en önemli hedefi DİSK'in bugünkü reformcu yönetimine karşı CHP'li sendika ağalarıyla birleşip yönetimi yıpratmak ve koltuğa tekrar oturmak hevesleriydi.

Elbette son günlerde başta Ecevit olmak üzere hükümetin sosyal-emperyalizme karşı izlediği uzlaşmacı tutumunda T"K"P'lilerin hükümetin arkasına geçmesini sağlamada büyük payı vardır. Efendilerinin önünde diz çöküldüğünü gören revizyonistler de CHP'nin önünde gerdan kırıp bel bükmeye koyulmuşlardır.

Ören Toplantısı, revizyonist T"K"P'nin ve onun DİSK içindeki uzantılarının "Toplumsal Anlaşma"yı onayladıklarını, 20 Mart eylemini ise sabote ettiklerini en açık şekilde ortaya çıkarmıştır. T"K"P'lilerin bu konulardaki kendi samimi itiraflarının yanında, başta ASİS Başkanı Cenan Bıçakçı olmak üzere birçok sendikacı T"K"P'nin bu gerici faaliyetini açığa çıkartan konuşmalar yapmışlardır.

UDC, SENDİKAL BİRLİK VE T"K"P

Ören Toplantısında birçok sendikacı, 'UDC' sahtekarlığını mahkum etmiş ve bunun faşizme karşı gerçek bir cephe olamayacağını belirtmiştir. Bu nedenle Ören Toplantısı da 'UDC' konusu üzerinde hiç bir somut kararın alınmadığı ve sorunun askıda kaldığı bir toplantı olmuştur.

Bu arada "sendikal birlik", "işçilerin birliği" şiarlarını dillerinden düşürmeyen T"K"P'lilerin bu şiarların nasıl azılı bir düşmanı olduğu da ortaya konmuştur. Toplantıya katılan birçok sendikacı, sahte T"K"P'lilerin hakim olamadıkları sendikaların karşısına tabela sendikalar açtığını, bunlar yoluyla DİSK'e bağlı sendikaları yıprattıklarını açıklamışlardır.

DİSK'[illegible] BUHRAN SON BULMADI:

Kökü[illegible] gerilere uzanmasına rağmen, es[illegible] olarak 6. Kongrede revizyonistlerin yönetimden alaşağı edilmesi ve reformcu sendika ağalarının DİSK yönetimine gelmesiyle açığa çıkan DİSK'teki buhranı Ören Toplantısı da çözemedi.

T"K"P'nin DİSK'i bütünüyle ele geçirme arzusu ile reformcu sendika ağalarının sandalyelerini kaptırma endişesinden doğan DİSK'in bugünkü buhranının bir süre daha devam edeceği belli olmuştur.

Yine Ören Toplantısının gösterdiği bir başka gerçek, bugünkü DİSK yönetiminin hiç bir şekilde DİSK'e çöreklenen revizyonistlere karşı gerçek bir mücadele veremeyeceğidir. Her şeyden önce reformcu yönetimin ideolojik hattı büyük ölçüde DİSK içindeki sosyal-emperyalizmin ajanlarının çizgisiyle uyuşmaktadır. Bu uyum onların her tavrında yansımakta, çoğu kez bu tutum T"K"P

Dev.sa.9.sü.5'te

Adana Tekel işçileri patrona ve sendika ağalarına karşı yürüdü

Adana Tekel Yaprak Tütün Kuruköprü İşleme Deposunda 900 işçi en ağır şartlarda çalışmakta ve azgınca sömürülmektedir. Geçen haftalar içinde bu yoğun baskı ve sömürüye karşı izinsiz yürüyüş yapan Tekel işçileri, yürüyüşe neden olan çalışma şartlarını ve patronla sendika ağalarının tutumunu şöyle anlatıyorlar:

"İşyeri sıcaklığı her gün 40 derecenin üzerindedir. Yemekhanemiz yok. Yemekleri yerde yiyoruz. Soyunma odamız yok, balyaların, çulların içine soyunuyoruz. Yemek çıkmadığı için evlerden getirdiğimiz yemekler öğle paydosu olmadan kokmaktadır. Servis olmadığı için işyerine at arabalarıyla gitmekteyiz. Kreş yokluğundan küçük çocuklar sefil olmaktadır.

"Bütün bu sorunlarımıza rağmen bizlerden daha çok verim istenmekte, ustabaşları ve çavuşlar bize baskı yapmakta, küfür etmektedirler.

"İşçilerin bu kadar sorunu varken serin odalarında sabahtan akşama oturan sendikacıları ve işverenleri uyarmak amacıyla sendikaya kadar bir yürüyüş yaptık. Akşamdan pankartları hazırladık. Sabah işbaşı yapınca erkek işçiler kapıyı kapattı. Hepimiz fabrikayı işgal ettik. Daha sonra düzgün sıralarla dışarı çıktık. 850 kadın ve 70 erkek işçi pankartları açtı. Pankartlarda, 'Faşizme Ölüm Halka Hürriyet', 'İşçiler Sendika Yönetimine', 'Kreş, Yemek, Banyo, Klima İstiyoruz' vb. sloganlar vardı.

"Yolda korteji durdurmak isteyen polisler, kadın işçilerin kararlı direnişleri sonucu gerilediler. Bütün engellere rağmen, sendika ağalarının ve işverenin ortaklaşa paylaştıkları binaya gelindi. Burada konuşma yapan işçiler, işvereni ve sendika ağalarını teşhir ettiler.

"Konuşmacı arkadaşı tutuklamak isteyen polis, kadın işçilerin barikatlarını aşamadı.

"İşçi temsilcileri, sendikacılara çıktığında temsilci, kız arkadaş, ağır hakaretlere maruz kaldı.

"İşyerinde ise işveren mikrafonla fabrika içine yaptığı konuşmada işçi kadınlara, 'sokak karıları' 'fahişeler' diye küfürler savurdu. İşçiler buna da kararlılıkla direndiler. Bu arada işçilere silahla saldıran usta Hacı Kerimoğlu polis tarafından yakalanmasına rağmen, ertesi gün serbest bırakıldı.

"Olaylar üzerine 15 arkadaş uzak ambarlara sürüldü. Ancak mücadelemiz durmayacak.

"Ne sendika ağalarının ihaneti, ne faşist diktatörlük, yiğit Tekel işçilerinin mücadelesini engelleyemez."

Ankara Belediye işçileri Genel-İş'in 1 nolu Şubesinde sendika ağalarından hesap sordular.

Belediye işçileri Genel-İş'in sendika ağalarından hesap sordular

Ankara Belediyesinde reformist Ali Dinçer yönetimi işbaşına geldikten sonra özellikle proleter devrimcileri hedef alan bir dizi saldırıya geçmiştir.

Devrimci işçi ve memurlar bir yerden bir yere sürülmüşler, yurtseverler ve demokratlar üzerindeki baskı alabildiğine artırılmıştır. Genel-İş Sendikası ile Ankara Belediye Başkanlığı arasında 10000 belediye işçisini ilgilendiren toplu iş sözleşmesi görüşmeleri işveren ve sendika ağaları arasında da kapalı kapılar ardında sürdürülmektedir. Genel-İş Sendikasının Genel Merkezi ile 1 ve 3 nolu Şubelerinin başında çöreklenmiş bulunan sendika ağaları sürdürülen toplu iş sözleşmeleri hakkında işçilere bilgi vermemekte ve belediye işçilerini satmaya hazırlanmaktadırlar. Özellikle 1 nolu Şubenin başına çöreklenmiş bulunan sendika ağası Cemal Arslan "her şeyin işçilere anlatılamayacağını" söylemektedir. Cemal Arslan gerici Ali Dinçer yönetimi ile birlikte işçi sınıfının mücadelesini ezmek için ittifak yapmaktadır. Aynı zamanda Belediye Meclis üyesi yani işveren vekili olan Cemal Arslan işçi sınıfının grev yaparak toplu iş sözleşmesine geçirttiği birçok hakkı da işverene peşkeş çekmek istemektedir.

2 Ağustos günü Ankara Belediyesinin çeşitli Müdürlüklerinde çalışan yaklaşık 200 kadar işçi sendika ağalarından hesap sormak amacıyla Genel-İş Sendikasının 1 nolu Şubesinde toplandılar. Genel-İş Sendikasının bu şubesinin başına çöreklenmiş sendika ağaları paniğe kapıldılar. Sendika ağası Cemal Arslan işçilere "buraya gelmeniz bizlere güvensizliktir" diyerek işçileri suçlamaya çalıştı. İşçiler ise sendika ağalarına güvenilmeyeceğini ve bugüne kadar da toplu-

Dev.sa.9.sü.1'de

GAMEDA işçileri sokağa atılıyor

AYDINLIK GAZETESİ DAĞITIM ŞİRKETİYLE ARAYI BOZMAMAK İÇİN BASIN-İŞ'İN İŞÇİLERİ SATMASINI OLUMLU BULDUĞUNU YAZDI.

Türk-İş'e bağlı Basın-İş Sendikası ile Gameda (Gazete, mecmua Dağıtım) şirketi arasında işçilerden gizli olarak yapılan anlaşmayla işçi yararına hiç bir hak sağlanmadı.

Söz konusu toplusözleşme basında yalnızca Tercüman ve Aydınlık gazeteleri tarafından olumlu bulunarak haber olarak verildi.

Sarı sendikacı Basın-İş ağaları işçilerden gizli olarak yaptıkları anlaşmadan sonra patronun işçileri topluca işten atmasına da gözyumdu. Gameda patronları Türkiye'nin tek dağıtım şirketi oldukları halde buna yeterince kâr edemedikleri gerekçesiyle başvurduklarını söylediler.

Gameda şirketi vasıtasıyla gazetelerini dağıtan Aydınlıkçılar önce Gameda işçilerinin durumunu gazeteye yazacaklarını söylemelerine rağmen daha sonra Gameda şirketiyle çıkarları olduğunu söyleyerek toplusözleşmeyi desteklediklerini ve bunun aleyhinde gazetelerinde herhangi bir yazı yazamayacaklarını bildirdiler.

FABRİKADAN ATÖLYEDEN SENDİKADAN

* BOLU'nun YENİÇAĞ ilçesinde Sanayi Sitesinde çalışan Pazarcıklı işçilerin büyük çoğunluğu yoksul Kürt işçileridir. İşçiler son derece kötü koşullar altında şantiyelerde yaşamaktadırlar. İşçilere bozuk yemekler verilmekte, buna rağmen ağır bir baskı ve sömürü altında çalıştırılmaktadırlar. Hiç bir işçi sigorta ve sendikaya kayıtlı değildir. Zorla zamsız mesaiye tabi tutulmaktadırlar. Hastalanan işçilerle doktor ilgilenmemektedir.

* İSTANBUL- GEDİKPAŞA'da kundura atölyesinde çalışan işçiler gazetemize yazdıkları mektupta iş şartlarını şöyle anlatmaktadırlar:

"Kundura atölyelerinde iş ve can güvenliğinin zerresi yoktur. İş kazaları her gün artmakta, patronun biz işçiler üzerindeki baskıları da yoğunlaşmaktadır. Kösele kesmekten bütün ellerimiz ve göğsümüz yaralarla doludur. Kullandığımız bütün iş aletleri ilkeldir. Ne sendikamız ne de sigortamız var.

Üzerimizdeki zulüm ve sömürünün en iyi örneği bir ay önce yaşadığımız olaydır: Geçen ay içinde bir arkadaşımız patrondan haklı olarak istediği ücretini alamayınca işi bırakmak istemiştir. Bunun üzerine patron ağza alınmayacak küfürlerle arkadaşımıza saldırmış ve falçatayla yaralamıştır. Bir ay geçmesine rağmen işçi kardeşimiz hala hastahaneden çıkamadı. Olay üzerine işyerine gelip patronu gözaltına alan polis aradan iki saat geçmeden ve hiç bir soruşturmaya gerek duymadan onu serbest bırakmıştır. Bu zulüm düzeninin güvenlik kuvvetlerinin halkın değil tersine işçilerin, emekçilerin kanını emenlerin güvenliğini sağladığını artık anladık. Gerçek kurtuluşumuz birliğimizde ve kendi iktidarımızda yatmaktadır."

* AKER-AKSU-KAYALAR Tarım Aletleri ve Çivi Fabrikasından işçi atılması sürüyor. Sayısı yüze varan işçiler, patronun ağır sömürüsüne karşı Maden-İş'e üye oldular. Patron sendikaya giren işçileri işten attı. Bunun üzerine işçiler direnişe geçti. Direniş üç ay sürdü. İlk günlerde direnişçi işçilerle ilgilenen Maden-İş yöneticileri, daha sonra yavaş yavaş elini çekti. Grev oylaması kararı alındığında işten çıkartılan işçilere, "siz de grev oylamasına katılacaksınız" diyen sendika başkanı patronla anlaştı. İşten çıkartılan işçiler grev oylamasına katılamadılar. Oylama kaybedildi. Bu sendika ağası daha sonra işçilere "Başınızın çaresine bakın, gidin inşaatlarda çalışın" diyerek işçi sınıfı düşmanı yüzünü sergiledi. İşçiler, sendika ağasının yüzündeki maskenin sahte olduğunu ve Maden-İş'in başına çöreklenen bu kişilerin işçi sınıfı düşmanı olduklarını kavradılar.

* MERSİN ANADOLU CAM SANAYİ (ACS) işletmesinde işçiler, toplusözleşmeyi patrona satan Hürcam-İş Sendikasının başındaki sosyal-faşist sendika ağalarına gereken dersi verdiler. ACS'de toplusözleşme görüşmelerini yürüten Hürcam-İş'in başında TSİP'li sosyal-faşist sendika ağaları vardır. Bu burjuva ajanları, sözleşmenin imzalandığını işçilerden gizli tuttular ve para ile satılarak bunu imzaladılar. İşçiler sorduğunda, sözleşmenin imzalanmadığını söylediler. Üç gün sonra bir grup işçi şubeye gitti. Genel Sekreter, sözleşmenin imzalandığını söyledi. Bunun üzerine işçiler patronla gizlice anlaşma yapan sekreter ve şube yöneticilerine iyi bir dayak çektiler. Proleter devrimci önderlikten yoksun kendiliğindenci bir eylem de olsa bu hareket işçilerin sendika ağalığına karşı olan kin ve nefretinin bir yansımasıdır. Bu ve benzeri eylemler geniş işçi kitlesiyle bütünleşerek yapılırsa, sendika ağalığının gerçek yüzü işçi kitlesine teşhir edilirse, daha yararlı olur. ACS'li işçilerin bu tavrı, sosyal-faşist sendika ağalarının yüreğine korku salmıştır.

İşçi sınıfı imzalanan ihanet anlaşmasını tanımayacaktır

İşçi sınıfının mücadelesini saptırmanın bir yolu

Türk-İş'li sendika ağalarının imza kampanyası

Türk-İş'li faşist sendika ağaları işçi sınıfı üzerinde yeni bir oyun tezgahlamaya başladılar.

Türk-İş İcra Kurulu son yaptığı toplantılardan birinde, vergi yasalarının meclislerden bir an önce çıkması için bir kampanya açmaya karar verdiğini açıkladı. Bunun arkasından İstanbul'da bir toplantı düzenlendi. Daha sonra da vergi yasalarının bir an önce çıkmasını sağlamak üzere meclislerin olağanüstü toplantıya çağrılması için imza kampanyası açıldığı açıklandı. Türk-İş'li sendika ağaları imza kampanyasını bütün ülke çapına yayacaklarını söyleyerek, bunu 15 Ağustos'ta Sirkeci Garında açtılar.

CHP reformistlerinin Türk-İş'li sendika ağalarının bu imza kampanyasını yürekten destekledikleri öteden beri bilinmektedir. Onlar da meclislerin bir an önce toplanarak gündemindeki 'sosyal içerikli yasa tasarılarını' bu arada vergi yasası tasarısını da halletmesini istemekte, bunun için milletvekillerine çağrı çıkarmaktadırlar.

Türk-İş'li faşist sendika ağalarının bu imza kampanyası ne anlama gelmektedir? Onlar durup dururken böyle bir kampanyayı neden başlattılar ve buna neden ihtiyaç duydular? CHP reformistlerinin böyle bir kampanyayı desteklemekteki amaçları nedir?

Bu soruların cevabı açıktır aslında. Türk-İş'li faşist sendika ağaları 'Toplumsal Anlaşma'dan dolayı kendilerine karşı yönelmiş işçi sınıfının muhalefetini pasifize etmek, işçi sınıfının dikkatini başka noktalara çekmek için böyle sahte bir kampanya ortaya atmışlardır. Türk-İş'in faşist sendika ağaları bu yolla, böyle bir göstermelik 'eylemle' CHP reformistleri ile imzaladıkları ihanet ve kölelik anlaşmasını gizlemeye, işçi sınıfının elinden yakalarını kurtarmaya çalışmaktadırlar.

CHP reformistleri ise bu göstermelik imza kampanyasının başka bir ucundan tutarak, aynı şekilde, işçi sınıfının dikkatlerini başka yerlere çekmenin ve kendilerini yeniden 'işçi dostu' olarak ilan etmenin hesaplarını yapmaktadırlar.

Aslında meclislerin olağanüstü toplanarak yasallaştırması istenen vergi yasa tasarısı ve diğer 'sosyal içerikli yasa tasarıları' işçi sınıfının değil, egemen sınıfların çıkarlarını korumaya, işçi sınıfının ve emekçi sınıfların omuzlarına yeni ekonomik yükler bindirmeye yöneliktir. Böyle bir 'kampanya'nın başarıya ulaşması halinde de, bundan işçi sınıfı değil, komprador burjuvazi ve toprak ağaları kârlı çıkacaktır.

Böyle bir imza kampanyası ile Türk-İş'li faşist sendika ağaları ve CHP reformistleri egemen sınıflara yeni bir hizmet sunmaya çalışmaktadırlar.

Fakat bugün işçi sınıfı böyle sahte ve göstermelik kampanyalara kanmayacak kadar bilinçlidir. Hiç bir sahte kampanya işçi sınıfının mücadelesini ihanet ve kölelik anlaşmasını yırtıp atmasını engellemeye yetmeyecektir.

Bu ve benzeri sahte ve göstermelik kampanyalar Türk-İş'in faşist sendika ağalarının ve CHP reformistlerinin karşı-devrimci, işçi düşmanı yüzünü gizlemeye yetmeyecektir.

DEVA İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

İstanbul 1. Levent'te bulunan Deva İlaç Fabrikası işçileri başlattıkları direnişi kararlı bir şekilde sürdürüyorlar.

Deva işçileri bundan bir süre önce DİSK'e bağlı Petkim-İş Sendikasına üye olmaya başlamışlar ve sendikaya fabrikada çalışan 450 işçiden 400'ü üye olmuştu. Bunun üzerine fabrikanın Genel Müdürü Tevfik Baydar işçilerin iş aktini feshetmeye başladı ve 10 Temmuzda 15'e yakın işçinin iş aktini feshetti. İşçiler aynı gün öğleden sonra patronun tutumunu protesto etmek için 6 saatlik bir direniş yaptılar. Patronun işçi atmayacağına dair işçilere söz vermesi üzerine direniş sona erdi.

Fakat patron işçi önderlerini tek tek atmaya devam etti. En son 14 Ağustos'ta 20'ye yakın işçi atıldı. Bunun üzerine 15 Ağustos'ta fabrikadan atılan 50'ye yakın işçi fabrika önünde direnişe başladılar. Aynı gün, patronun işçi kılığında işe aldığı MHP'li faşistler direnişteki işçilere ateş açtılar. Polis MHP'li faşistlere dokunmadı.

İşçiler bu saldırı olayından sonra da direnişlerine devam ettiler. Bunun üzerine direnişi kıramayacağını anlayan Genel Müdür fabrikayı kapattığını ve lokavt ilan ettiğini açıkladı. İşçiler lokavt kararını "faşist Baydar","Sendika Hakkımız, Söke Söke Alırız" diye protesto ettiler.

Ertesi gün direnişe 400 işçi katıldı.

Deva işçileri patronun bütün yalan ve tehditlerine rağmen direnişlerini sürdürmektedirler. Atılan işçilerin geri alınmasına ve serbest sendika seçme özgürlüğünün verilmesine kadar Deva işçileri direnişe devam etmekte kararlı olduklarını açıklamışlardır.

Bismil'in yoksul köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesi başarıya ulaşacaktır

Diyarbakır'ın Bismil, toprak ağalığı ekonomisinin, feodal ve yarı-feodal ilişkilerin en güçlü olduğu yörelerimizden biridir. Bu yörede feodal ve yarı-feodal baskı ile milli baskı iç içe yürütülmektedir.

Bismil köylerinde egemen olan feodal toprak ağaları, yoksul köylülüğü sömürmekte ve baskı altında tutmaktadır. Köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesini kendi silahlı adamları ve devletin silahlı güçleriyle sürekli boğmaya çalışmaktadırlar.

Fakat hiç bir baskı ve katliam yoksul köylülüğün toprak ve özgürlük için yürüttüğü mücadeleyi durduramamaktadır. Büyük bir kısmı ağa topraklarında çalışan yoksul Bismil köylüleri (özellikle Çavuşlu, Yasınca, Köpekli ve Seyithasan köylüleri) 1950'lerden beri feodal toprak ağalarına karşı toprak ve özgürlük mücadelesi vermektedirler. Bu mücadele içerisinde birçok köylü ölmüş, birçokları da zindanlara atılmıştır, ve halen bir kısmı zindanlarda yatmaktadır. Ama bütün baskı ve zindanlara rağmen Bismil'in Çavuşlu, Yasınca, Köpekli ve Seyithasan köylüleri toprak ağalarına karşı mücadeleyi bırakmamışlar. Bu mücadele her geçen gün şiddetlenmiştir.

Bugün yoksul köylüler, ağa topraklarına tazminatsız olarak el koymanın ve bu toprakları ancak kendi güçleri ile ele geçirmenin bilincine varmışlar-dır. Toprak ve özgürlüğü de ancak bu yolla kazanacaklarını bilmektedirler.

Bismil'in Çavuşlu, Yasınca ve Seyithasan köylüleri ağa baskısını ve ağalara karşı verdikleri mücadeleyi şöyle anlatmaktadırlar:

ÇAVUŞLU KÖYLÜLERİ

"Bizler 25 yıldır bu köyde bulunuyoruz. 30 ha neyiz ve bu köye doğunun çeşitli yerlerinden gelmedik. Toprağımız yoktur.

Topraklara Neriban Hebedanlı ve Erhan Akalın isimli ağalar tarafından el konulmuştur. El koydukları toprak büyüklüğü 12 dönümdür. Neriban Hebedanlı isimli kadın toprak ağasının toprakları altı köyün (Çavuşlu, Yakubi, Karangöz, Köpekli, Zoraba, Kavaklı) sınırları içindedir ve bu altı köy ağaya aittir.

Ağa bu toprakları, boş ken birinin yalancı şahitliğiyle ele geçirmiş ve kendi üzerine tapulamış-tır.

Toprak ağasına karşı bugüne kadar yürüttüğümüz mücadele sonucunda birkaç dönüm toprağa sahip olduk. Ama hepsi bu kadar. Toprak sahibi olmak için, önce bütün köylü toplanarak sözleştik ve gücümüz yettiği kadar toprak işgal ettik. Ağa üzerimize jandarma kuvveti gönderdi. Ama bizler işgal ettiğimiz topraklardan çıkmadık. Ağa bizi mahkemeye verdi. Ama bizi bu da yıldırmadı.

Toprak işgali eylemimize karşı baskı sadece devletin güçlerinden gelmedi. Hareketimizi kırmak için yöredeki bütün ağalar Neriban ağaya yardım ettiler ve onların adamları da üzerimize saldırdı. Ama bütün bu saldırıları kararlılıkla püskürttük.

Zulüm ve sömürünün bitmesi için yeniden ve bu sefer daha kararlı ve örgütlü bir biçimde direneceğiz."

YASINCA KÖYLÜLERİ:

"Yüzlerce yıldan beri 30 bin dönümden fazla dönüm toprak ağa zilliyetindedir. Bizlerin hiç toprağı yoktur ve Hüseyin Ağanın yanında karın tokluğuna çalışmaktayız.

Toprak sahibi olmak için ağalarla silahlı çatışmalara giriştik. Bunların en önemlisi 1977 yılındaki çatışmadır. Ağanın elindeki kendi topraklarımızı geri almak için 1977 yılında ağa ile çatışmaya girdik. Bu çatışmada 3 kişi öldü. Ağalar iki mezrayı tahrip ettiler. Bizim dışımızda da iki köy göçe zorlandı. Bu çatışmadan sonra ağanın yanında iki kişi tutuklandı. Ama hakime bir araba alarak ağa onları iki ay sonra serbest bıraktırdı. Buna rağmen bizim taraftan halen altı kişi zindanda yatmaktadır.

Bu mücadeleden anladık ki biz birlik olmadan ve örgütlenmeden toprak sahibi olamayız. Mücadelemiz durmayacak, gelişecektir."

SEYİTHASAN KÖYLÜLERİ

"Köyümüz 110 hanedir. Bu ailelerin 30'u topraklı, 80'i ise topraksız-dır. Bu topraksız ailelerin bir kısmı Almanya'da çalışmakta, bir kısmı çobanlık ve işçilik yapmakta, bir kısmı ise ağanın yanında hizmetçi olarak çalışmaktadır.

Köyümüzün topraklarına Hamit Yazcıoğlu el koymuştur. 1952 yılında sahte şahitler tutarak ve hakimlere yedirerek, köye ait toprakları üzerine tapulamıştır. Hamit Ağanın Köpekli, Hasav, Sofya, Y. Darlı, Karbolk ve Seyithasan köylerinde toplam 60 bin dönüm toprağı vardır.

Bizler topraksız ve az topraklı köylüler olarak çeşitli kereler ağaya karşı topraklarımıza el koymak için direndik. Ama bunda başarılı olamadık. Ama bizim için ağanın zulmünü altetmek için ve kendi düzenimizi kurmak için birleşmekte ve direnmekte kararlıyız."

Köpekli, Çavuşlu, Yasınca ve Seyithasanlı yoksul köylüleri

«Topraklar tazminatsız olarak dağıtılmalıdır

Bizler aşağıda isim ve imzaları bulunan Diyarbakır - Bismil Köpekli, Çavuşlu,Yasınca ve Seyithasan köylüleri olarak:

1- Ağalar tarafından gasbedilen ve haksız uygulamalarla üzerlerine tapu edilen fakat esasen köylünün olan toprakların ağalardan tekrar alınmasını ve yoksul, topraksız köylülere tazminatsız (karşılıksız) olarak dağıtılmasını,

2- Geçmişten beri uygulanan haksız tapu-kadastro uygulamasının iptal edilmesini, durumu yerinde incelemek ve toprakların (bir kısmını ele geçirmiş ve işler durumdayız) yoksul ve topraksız köylülere dağıtılarak tapulanması için tapu-kadastronun yeniden köylere gelmesini istiyoruz.

Toprak ve özgürlük uğruna mücadele etmeye kararlıyız.

KÖPEKLİ'DEN	45	yoksul	köylü
ÇAVUŞLU'DAN	38	"	"
YASINCA'DAN	50	"	"
SEYİTHASAN'DAN	62	"	"

Akhisar'ın Süleymanlı kasabasında köylülerin toprak işgali eylemi sürüyor

Akhisar'ın Süleymanlı kasabasında yoksul ve orta köylülerin uzun bir dönem önce başlattıkları toprak işgali eylemi sürmektedir.

Bilindiği gibi Süleymanlı kasabası köylüleri 1977 Kasımında mera olarak bilinen toprakları işgal etmişler ve bu topraklar üzerinde üretime geçmişlerdi. Fakat Akhisar Kaymakamlığı, bu toprakların 'köy tüzel kişiliği'ne ait olduğunu iddia ederek, 1978 Haziranında bu topraklar üzerinde köylüler tarafından yapılan üretime son verdiğini açıklamıştı.

Fakat Süleymanlı kasabasının yoksul köylüleri bu kararı tanımadılar ve işgal eylemini sürdürmeye devam ettiler. Bu arada Kaymakamlığın bu kararından sonra bazı orta köylüler eylemden çekildiler. Ama bu bile yoksul köylülerin haklı direnişlerini kıramadı. Bugün yoksul köylüler bu eylemi kararlılıkla sürdürmekte ve işgal ederek üretime açtıkları bu topraklar üzerinde buğday, mısır, nohut ve tütün gibi ürünler yetiştirmektedirler.

Süleymanlı kasabasının yoksul köylüleri bu direnişi sonuna kadar sürdüreceklerini ve hiç bir baskıdan yılmayacaklarını belirtmektedirler.

Pazarcık'ın Davutlar köyünde Köylü Birliği Derneği kuruldu

Pazarcık'ın Davutlar köyünde geçtiğimiz haftalarda Köylü Birliği Derneği kurulmuştur.

Geçmişte Davutlar köyünün halkı ve köylü gençliği Kültür ve Dayanışma Derneği adıyla bir dernek kurmuşlar ve bu dernek çatısı altında örgütlenmeye çalışmışlardı. Fakat bu derneğin ve bu dernek çatısı altında örgütlenmenin yetersiz olduğunu anlayan köylüler ve köylü gençler, Kültür ve Dayanışma Derneği'nin Olağanüstü Genel Kurulunda yeni bir dernek kurulması kararı aldılar ve hemen arkasından Davutlar Köylü Birliği Derneği'ni kurdular.

Köylü Birliği Derneği çatısı altında örgütlenecek olan yoksul ve orta köylülerle köy emekçi gençliği sınıf düşmanlarına karşı daha kararlı bir mücadele yürütecekler dir. Köylü Birliği Derneği, köy halkının bir mücadele örgütü olacaktır.

Komünist partiler, köylülüğün toprak ve özgürlük mücadelesine önderlik ediyor

Kolombiya Komünist partisi M-L, işçi sınıfıyla köylülüğün ittifakının pekiştirilmesine özel bir önem vermektedir

Kolombiya Komünist Partisi M/L, kırsal alandaki çalışmaya, özellikle işçi sınıfı ve köylülük arasındaki ittifakın pekiştirilmesine çok önem vermektedir. Çünkü, bunu, Yurtsever Kurtuluş Cephesinin temel dayanağı ve devrimin zaferinin başlıca koşulu, güvencesi olarak görmektedir.

Partimiz, diye yazıyor bu konuda "Revolucion" gazetesi, ülkemizin koşulları ve uzun süreli silahlı halk savaşımızın özellikleri temelinde köylü hareketinin Kolombiya devrimindeki önemine her zaman dikkat çekmiştir. Köylü hareketinden söz ederken, elbette ki, devrimci hareketi kastediyoruz ki, bu da, işçi partisinin bu hareketteki ve işçilerin köylülerle ittifakının pekiştirilmesindeki önemini açıklamaktadır.

İşçilerin köylülerle ittifakı, diye devam ediyor gazete, ülkemiz koşullarında devrimci güçlerin temel ittifakıdır, Yurtsever Kurtuluş Cephesi'nin temel dayanağıdır. Bu ittifak, yalnızca sayısız gücü değil, devrimci eyleme en fazla hazırlıklı olanları birleştirmektedir. Bilindiği gibi, proletarya ve ilk planda onun siyasi öncüsünün görevi, en sadık müttefiki olan köylülüğün mücadelesine de önderlik etmektir. Köylülüğe önderlik etmek, soyut bir şekilde değil, yalnızca sıkı siyasi bir ittifakla başarılabilir. Bu durum, işçilerle köylülerin ittifakının devrimci hareketteki önemini açıklamaktadır. Çünkü bu ittifakın, bazılarının iddia ettiği gibi, yalnızca bugünkü olgulara bağlı ve geçici bir önemi değil, aynı zamanda da stratejik bir önemi vardır.

KKP/M-L, Kolombiya'da işçilerin ve köylülerin mücadelesinin birbirine sıkı sıkıya bağlılığı konusunda geçmişte de önemli örneklerin olduğunu vurgulamaktadır.

Parti, aynı zamanda, köylü kitlelerinin mücadelesinin düzeyinin de önemli ölçüde yükseldiğini saptamaktadır. Bunun en önemli belirtisi, ülkenin kuzeybatısındaki köylü ayaklanmaları, Yurtsever Konseylerin ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun, aynı şekilde partizan grupların ve köylü milislerinin yaratılmış olmasıdır. İşçi ve köylü kitlelerinin örgütlenme ve mücadele biçimleri konusunda kitlelerin bilinçlerinin artırılması ile ilgili olarak kaydedilen ilerlemeler, diye yazıyor "Revolucion", işçilerle köylüler arasındaki ittifakın daha da geliştirilmesinin koşullarını olumlu yönde etkilemektedir.

Göz önünde bulundurmamız gerekir ki, Partinin kitleler içinde çalışmasının amacı, halkın silahlı mücadelesini yaygınlaştırmaktır. Ve bu nedenle, Parti, işçi-köylü ittifakını daha da geliştirmeli ve bu ittifaka açık devrimci bir içerik kazandırmalıdır. Bu koşullar altında Partinin, Yoksul Köylülerin Ulusal Birliği ANUK içerisindeki çalışmaları, özellikle de bu birliğin kararlı kanadı arasındaki çalışmaları büyük önem kazanmaktadır.

KKP/M-L, kitleler arasında karışıklık yaratmak ve ilerlemekte olduğu devrimci yolda köylü kitlesine engel olmak amacıyla, köylü hareketini diğer emekçi kitlelerin hareketinden soyutlamak isteyen herkese karşı mücadele etmektedir. Köylü hareketinin siyasetle ilişkisinin olmaması gerektiğini iddia eden herkese karşı mücadele etmektedir. Ve birinciler olduğu gibi ikinciler de, diye altını çiziyor "Revolucion" gazetesi, köylülerin devrimci hareketini engellemekte ve hakim sınıfların çıkarlarına hizmet etmektedirler. Bu koşullar altında ANUK'un kararlı kanadının saf ekonomik mücadele düzeyini aşmak ve devrimci eylemlere ulaşmak için, köylü kitlelerinin talepleriyle uyum içerisinde daha da gelişmesi son derece önemlidir. Bu kanat, en önemli işçi örgütlerinin ve emekçi kitlelerin çeşitli birimlerinin güçlü, gelişen desteğini görmektedir. Tüm bunlar, işçi-köylü ittifakının sağlam bir temelini oluşturmaktadır.

Parti üyelerinin görevi, diye yazısına son veriyor KKP/M-L'nin yayın organı "Revolucion" gazetesi, bu uygun koşullardan yararlanmak, siyasi iktidarı ele geçirmek nihai amacıyla verilen silahlı halk savaşının yaygınlaştırılmasında ileri adımlar atabilmek için işçi-köylü ittifakını Yurtsever Kurtuluş Cephesi'nin dayanağı ve devrimci güçlerin en temel ittifakı olarak gören devrimci çizgiyi her zaman daha iyi uygulamaktır.

Öğretmenler ve delege arkadaşlar

TÖB-DER 4. OLAĞAN GENEL KURULU

Birlik ve Zafer Kongresi için görev başına

TÖB-DER 4. Olağan Genel Kurulu bugün, 21 Ağustosta toplanıyor.

TÖB-DER 4. Olağan Genel Kurulunun bugüne kadar yapılan genel kurullarından farklı yanını ve özel önemini bugüne kadarki yayınlarımızda vurgulamaya çalıştık ve bugün TÖB-DER'li öğretmenlerin ve delege arkadaşların önündeki temel görevin sosyal-faşist saltanatı yıkmak, bütün sosyal-faşist grupları öğretmen mücadelesinin önünde bir engel olmaktan çıkarmak ve bu kongrede bütün halk güçlerinin birliğini gerçekleştirmek olduğunu belirttik.

Gerçekten de bugün öğretmen mücadelesinin yükselmesi için onun önündeki engellerin kaldırılması, sosyal-faşist kliklerin tecrit edilmesi önemli ve tarihi bir görev olarak bütün öğretmenlerin ve delege arkadaşların önünde durmaktadır. Bu görevlerin başında, demokratik merkeziyetçiliği ayaklar altına alan, sosyal-faşist dernek ağalarından hesap sorulması, ihraç edilen öğretmen arkadaşlar hakkındaki ihraç kararlarının kaldırılması, yeni tüzük değişiklikleri önerilerinin reddedilmesi 3. Kongre kararlarını uygulamayan sosyal-faşist yönetimden hesap sorulması ve öğretmenlerden kesilen paraları yakınlarına peşkeş çeken bütün sosyal-faşist kliklerden hesap sorulması gelmektedir.

Bu görevlerin gerçekleşmesi ise, büyük ölçüde, halk saflarında olan bütün öğretmen gruplarının ve delege arkadaşların sosyal-faşistlerle her türlü uzlaşma çizgisini kararlılıkla reddederek ilkeli bir temelde birlik oluşturmaları ile mümkündür.

Bu birliğin temellerini Yurtsever Devrimci Öğretmen en açık bir biçimde koymaktadır:

"Örgüt yıkıcılarından hesap sormak. Demokratik merkeziyetçiliği gerçek anlamda savunmak ve uygulamak. Ekonomik, demokratik ve siyasi haklar için faşist diktatörlüğe karşı uzlaşmaz bir mücadele vermek. GTSSH hakkı için mücadeleyi uzlaşmaz bir biçimde yükseltmek, ücret dondurmalarına, sendikal hak ve özgürlüklere yönelen tüm saldırılara karşı çıkmak."

Bu temeller etrafında bütün halk güçlerine birlik çağrısı yapan Yurtsever Devrimci Öğretmen, bu birliğin örgütsel temelini de en açık bir biçimde formüle etmektedir:

"Demokratik birlik cephesinde yer alan tüm gruplar yönetim ve diğer gruplarda 'nispi temsil' usulüne göre yer almalıdır."

Devrimci Öğretmen grubu, Devrimci Demokratik Birlik grubu ve Halkçı Eğitimciler grubu ve bu gruplara mensup delege arkadaşlar Yurtsever Devrimci Öğretmen'in bu çağrısına kulak vermeli ve sosyal-

Dev.sa.9.sü.5'de

Kayseri'de TÖB-DER 4. Olağan Genel kuruluna hazırlık toplantısı yapıldı

6 Ağustos 1978 tarihinde Kayseri'de 100'ü aşkın yurtsever, devrimci, demokrat öğretmen ve delegelerin katılmasıyla TÖB-DER 4. Olağan Genel Kuruluna Hazırlık Toplantısı yapıldı.

Toplantıya Kayseri, Niğde, Ankara, Konya, Eskişehir, Hatay, Malatya, Tunceli, Adana, Çankırı ve Kırşehir illerinden ve çevre ilçelerden öğretmenler ve TÖB-DER şubelerinin delegeleri katıldı.

Modern revizyonistlere ve "Üç Dünyacı" revizyonistlere söz verilmeyen toplantıda, TÖB-DER içindeki mevcut grupların ve bunlar arasındaki mücadelenin özü sergilendi. TÖB-DER 4. Olağan Genel Kurulunda bütün halk güçlerinin ilkeli bir temelde ittifak yapması, ve sosyal-faşist saltanatı yıkması gerektiği belirtildi. TÖB-DER içindeki bütün halk gruplarına bu yönde bir çağrı yapıldı.

Toplantıda sosyal-faşist hainlerin son günlerde çeşitli yerlerde korsan TÖB-DER şubeleri açmaları ve buna uygun olarak da naylon delegeler seçmeleri teşhir edildi ve bu ve benzeri oyunlara karşı mücadele edilmesi gerektiği belirtildi.

Toplantıda aşağıdaki kararlar oybirliği ile alınmıştır:

1. İhraçlar kaldırılmalı, ihraççılar cezalandırılmalı, ihraç edilen arkadaşlara Genel Kurulda söz hakkı verilmelidir.

2. Genel Kurulda 'Toplumsal Anlaşma' kınanmalı ve işçi sınıfının mücadelesinin yanında olunmalıdır.

3. CHP hükümetinin yürüttüğü kıyım ve sürgünler sona ermelidir.

4. Öğretmen kitlelerinin çeşitli ekonomik, demokratik ve siyasi hakları reformist hükümetle pazarlıklarla değil, öğretmenlerin aktif ve örgütlü mücadelesi ile kazanılacaktır.

TÖB-DER 4. Genel kurulunda Yurtsever Devrimci Öğretmen eki çıktı

TÖB-DER IV. Genel Kurulunda

14 Ağustos 1978

YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

BİRLİK VE DEMOKRASİ İÇİN GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM

Gazetemiz Halkın Kurtuluşu TÖB-DER IV. Genel Kurulu için 14 Ağustos 1978 tarihinde özel bir ek çıkarmıştır.

"TÖB-DER IV. Genel Kurulunda Yurtsever Devrimci Öğretmen" adını taşıyan bu ekte, TÖB-DER 4. Olağan Genel Kurulunun hangi koşullar altında toplandığı, öğretmen mücadelesi açısından bu Genel Kurulun özel önemi belirtilmektedir.

Halkın Kurtuluşu'nun özel ekinde şu başlıklar yer almaktadır:

- Birlik ve Demokrasi İçin Güçlerimizi Birleştirelim.
- Sosyal-faşistlerin Yeni Bir Tertibi: TÖB-DER'deki Tüzük Değişiklik "Önerileri".
- İhraç Kararları Kaldırılmalıdır.
- TÖB-DER'deki Gruplar ve Nitelikleri.
- Öğretmen Mücadelesi Her Türlü Gericiliğe Karşı Yükselecektir.
- İOSSYS'da Faşist,Sosyal-faşist İşgale Son, MEYAK Kesintileri Geri Verilmelidir.
- YDÖ'nin Doğuşu ve 1976 Kongresinin Değerlendirilmesi.
- Revizyonist Dernek Ağalarının Grupları da GTSSH ve Ekonomik Haklar Mücadelesinin Düşmanlarıdırlar.
- Yurtsever Devrimci Öğretmen Muhalefetinin Doğuşu Öğretmen Mücadelesinde Yeni Bir Dönemin Başlangıcıdır.
- 5 Şubat 1977 Sosyal-faşist Hainlerin Maskesinin Düştüğü Gündür.

Halkın Kurtuluşu'nun "TÖB-DER 4. Genel Kurulunda Yurtsever Devrimci Öğretmen" eki bütün öğretmen arkadaşlar tarafından, bütün proleter devrimci, yurtsever ve demokratlar tarafından en geniş şekilde dağıtılmalı ve kavranmalıdır.

TİKP-Aydınlıkçıların Diyarbakır ve Ceyhan provokasyonu

Yüzleri açığa çıkan «Üç Dünyacı» şefler yeni provokasyonlar tezgahlıyorlar

TİKP-Aydınlık çetesinin Adana'da iki devrimciyi katletmesi üzerine gelişen olaylarda bu revizyonist ihanet şebekesi devrimcilere karşı sistemli bir provokasyon faaliyetine girişmişlerdir. TİKP şefleri kendi tabanlarındaki insanların kanı üzerine saltanat kurmak isteyecek kadar alçalmışlardır. Kendilerini kamuoyunda "mağdur" göstermek için türlü tertiplere girişmekte, yalan makinaları Aydınlık için haber üretmeye çalışmaktadırlar.

Bu provokasyonların en önemlilerinden iki tanesi Diyarbakır ve Ceyhan'da tezgahlanmıştır.

Diyarbakırlı devrimciler TİKP-Aydınlıkçıların, Diyarbakır'da tezgahladıkları provokasyonu şöyle anlatıyorlar:

"Son aylarda 'Üç Dünyacı' revizyonizmin gerçek yüzünün açığa çıkması TİKP-Aydınlık tabanındaki dürüst insanları bu teori üzerinde yeniden düşünmeye zorladı. Her yerde olduğu gibi Diyarbakır'da da Aydınlık tabanında yasağa rağmen Halkın Kurtuluşu okunmaya başlandı. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları devrimin temel gücü müdür? Tito sosyalist midir? soruları karşısında Diyarbakır'daki şefler sıkışıyor, taban ise bu karşı-devrimci teorinin gerçek yüzünü görmeye başlıyordu. Karşı-devrimci şefler bu gelişimi önlemek, Halkın Kurtuluşu'nun okunmasını engellemek için bir dizi provokasyon düzenlediler. Bir kişinin ölümüyle sonuçlanan provokasyon şöyle gelişti:

"120. sayıyı 'Üç Dünyacı'lığı teşhir ederek satıyorduk. Saat 16.00 civarında bir grup Aydınlıkçı ve 'Üç Dünyacı' Kavacı saldırı amacıyla geldiler. Saldırıya cesaret edemeyince geri döndüler. Akşam saatlerinde aynı grupların şeflerinden 3 kişi derneğe gelip, bir arkadaşın adını vererek onunla tartışmak istediklerini söylediler. Arkadaşlar bizim karşı-devrimcilerle tartışacak bir şeyimiz olmadığını söyleyerek bunları dernekten kovdular. Saat 20.00 civarında dernekte 3 kişinin kaldığı bir sırada dernek çevresinde bu karşı-devrimci grup toplanmaya başladı. Niyetleri derneği basmaktı. 3 arkadaş derneği kapatıp rasladıkları bir arkadaşlarıyla birlikte evlerine doğru giderken, onları arkadan takip eden ihanet şebekesinin adamları, arkadaşlar bir sokağa girince arkadan ateşe başladılar. Ateşe cevap verildi. Saldırganlardan biri öldü.

Olayın ikinci günü Doğu Perinçek Diyarbakır'da adamlarıyla toplantı yaptı. Bu, provokasyonun gerçek tezgahlayıcısının kim olduğunu gösteriyor. Adana'daki cinayeti örtbas etmek için, Aydınlık tabanındaki "Üç Dünya Teorisi"ne karşı yönelen tepkileri dizginlemek için böyle provokasyonlardan medet uman bu karşı-devrimci şef, amacına ulaşamayacak, Halkın Kurtuluşu'nun Aydınlık tabanındaki dürüst insanlarla birleşmesini önleyemeyecek".

TİKP-Aydınlık çetesinin Ceyhan provokasyonu ise şu seyri izledi:

Ceyhanlı proleter devrimciler, Oktay ve Faysal yoldaşların katledilmesi üzerine duvarlara TİKP-Aydınlık çetesini teşhir eden sloganlar yazdılar. Bunun üzerine bütün karşı-devrimciler saldırıya geçti. Önce sosyal-faşistler Tuzlugöl Mahallesinde proleter devrimcilerin yazdığı yazıları silmeye kalkıştılar. Ama başarılı olamadılar. Ertesi gün de bir başka mahallede kampanya ile ilgili slogan yazan proleter devrimcilere başlarında "komando Hüseyin'in bulunduğu faşistler silahla saldırdılar. Aynı gün akşamı da bir Aydınlıkçıyı devrimcilerin evine göndererek küfür ettirdiler ve tahrik etmeye çalıştılar. Gece de Aydınlıkçılar Tuzlugöl Mahallesinde proleter devrimcilerin duvarlara yazdıkları sloganları silmeye çıktılar. Bunun üzerine Aydınlık revizyonistleri ile proleter devrimciler arasında kavga çıktı.

Bunun üzerine Aydınlık gazetesi, her zaman yaptığı gibi olayı çarpıtarak verdi ve olayla ilişkin olmayan ve biri polis tarafından aranan iki devrimcinin ismini verdi.

Aydınlık TİKP revizyonistleri Bursa'da düzenledikleri toplantıya faşistleri ve İGD - İKD gibi sosyal-faşist kuruluşları çağırdılar

Aydınlık-TİKP revizyonistleri Bursa'da 13 Ağustos'ta "İki Süper Devlete, Özellikle En Tehlikeli Emperyalist Rusya'ya Karşı Mücadelede, Kırkbeş Milyonluk Halkımızın Birliği Nasıl Sağlanır?" konulu tartışmalı bir toplantı düzenlediler.

Doğu Perinçek'in de 'sıcak selamlarını' iletmek toplantının ilanı ve haberi Aydınlık gazetesinde de yer aldı. Fakat Aydınlık gazetesi toplantıyla ilgili haberleri ve toplantıda yapılan konuşmaları kısarak ve esas meselelere dokunmadan verdi.

Toplantıya çağrılanları ve toplantıda yapılan konuşmaları bir buraya aktaralım. Böylece Aydınlık gazetesinin eksik bıraktığı noktalardan kamuoyunu haberdar etme görevini yerine getirmiş olacağız.

Bursa'da yapılan toplantıya AP, MHP, MSP gibi partilerin yanı sıra, Ülkü Ocakları, Hür-Genç ve Ak-Genç gibi faşist ve gerici örgütler davetiye gönderilerek çağrıldı. Ayrıca Tertip Komitesi "Rusya'ya karşı mücadeleye çekmek için" İGD ve İKD gibi iki sosyal-faşist kuruluşu da toplantıya çağırdı.

Toplantıya faşist partilerin temsilcileri gelmediler, ama 'iyi dilek' mesajlarını ilettiler. AP'nin gençlik örgütü Hür-Genç ise toplantıya bizzat bir buket çiçek gönderdi.

Toplantıda Aydınlık-TİKP adına yapılan konuşmada 'parti başkanı Doğu Perinçek'in sıcak mesajları' iletildikten sonra devrimcilere ve komünizme karşı bol bol küfür edildi. Karşı-devrimci yayın organları ve kişiler 'devrimci' olarak göklere çıkarıldı.

Aydınlık-TİKP adına yapılan konuşmada söylenenlerin bir kısmını aşağıda yayınlıyoruz: (Ki Aydınlık gazetesi toplantıyla ilgili haberinde bunlara yer vermedi)

"... Tercüman'la Cumhuriyet'i karşılaştıralım, hangisi devrimci? Tercüman mı? Cumhuriyet mi? Cumhuriyet birçok yazısında Rusya'yı övmekte, Tercüman ise tamamen Rusya'ya karşı bir gazetedir. Bu durumda Cumhuriyet'e devrimci bir gazete diyebilir miyiz? Tabii ki hayır! Tercüman devrimcidir..."

"... Bir tarafta Halkın Kurtuluşçuları, faşistler okula giremez derken, ülkücüler de komünistler okula giremez demektedir. Bıraksınlar o zaman herkes birbirini yesin! Rusya da rahatça halkımızı iliğimize kadar sömürsün. En doğrusu şebekesi olan herkes okuluna serbestçe girmelidir..."

"... Bayar-Menderes kliğini ele alalım. O dönemde bunlar ABD taraftarıydı. İnönü ise Alman. O zaman dünya halklarının baş düşmanı, savaşın en azılı kundakçısı, faşist kampta olan Almanya'nın işbirlikçisi İnönü idi. Bayar-Menderes ise Almanya'ya karşıydı. İşte o dönemde Bayar-Menderes devrimciydi..."

Ve daha sonra yaşlı bir adamı konuşturdular. Yaşlı adam şunları söylüyordu:

"... Rusya bizim düşmanımızdır. O bize eskiden beri düşmandır; çünkü Rusya komünisttir. Komünistler çok fenadır. Bir Rusya'ya karşıyız" vb.

Aydınlık gazetesi faşist saldırıyı işçilerimizin mücadelesi olarak lanse ediyor

Yandaki küpür Aydınlık gazetesinin 31 Temmuz tarihli sayısından alınmıştır. Federal Almanya'da bulunan Türkiyeli işçilerle ilgili bir yazının yanına konan bir resmin altında "Almanya'daki işçilerimizin geçmiş yıllardaki mücadelelerinden biri" ibaresi okunmaktadır.

Aydınlık'ın "işçilerimizin mücadelesi"nden bir örnek olarak bastığı yukarıdaki küpürde yer alan resim, Almanya'da bulunan Türkiyeli işçilerin mücadelesinden bir örnek değil, tam tersine Almanya'daki Türkiyeli işçi ve öğrencilerin bir protesto eylemine yapılan faşist saldırının bir örneğini yansıtmaktadır.

Federal Almanya İş Bulma Kurumunun açıklaması

ALMANYA'DA 514.700 SİGORTALI İŞÇİ BULUNUYOR

✱ Yabancı işçilerin yüzde 27' si Türkiyeli

Almanya'daki işçilerimizin geçmiş yıllardaki mücadelelerinden biri

FRANKFURT

Federal Almanya İş Bulma Kurumunun açıklamasına göre 514 700 işçi ile birinci sırayı Türkiyeli işçiler almaktadır. Bu rakam tüm çalışan yabancı işçi sayısı olan 1.877.000'in yüzde 27 sini teşkil etmektedir.

Türk	514.700	yüzde 27
Yugoslav	375.200	" 20
İtalyan	275.400	" 14.2
Yunan	164.000	" 8.7
İspanyol	101.500	" 5.4
Portekiz	60.000	" 3.2

Aydınlık'ın bastığı resim 18.10.1976 tarihinde Almanya'nın Hagen şehrinde Hagen Türkiyeli İşçi ve Öğrenci Derneği'nin yaptığı anti-faşist ve anti-emperyalist yürüyüşe saldıran Türk faşistlerini göstermektedir.

Bu yürüyüşte faşistler yürüyüş yapan işçilere ve öğrencilere azgınca saldırmışlar, ve daha sonra bu saldırı MİT'le ve MHP'li faşistlerle işbirliği yapan Alman polisi tarafından da desteklenmişti. Ve bu yürüyüş polis-faşist saldırısı sonucunda dağıtılmıştı. Bunun üzerine Almanya'da bulunan devrimciler ve emekçiler üç ay sonra bu eylemi yenilemişlerdi. Almanya'da bulunan Aydınlık taraftarları ise yürüyüşe katılmamışlardı.

Aydınlık taraftarları faşist saldırıyı protesto eden yürüyüşe katılmadıkları gibi, Aydınlık gazetesi de faşist saldırganları "işçilerimizin mücadelesi" olarak lanse ediyor. Herhalde Aydınlık gazetesinin işçilerden anladığı bir avuç faşist saldırgan, işçilerimizin mücadelesi olarak benimsediği de faşistlerin saldırısıdır.

Geçenlerde de Aydınlık taraftarları yayınladıkları bir bildiride "sağcı, solcu ayrımı yapmadan" kırk milyonu Sovyet emperyalizmine karşı birleştirmekten bahsediyorlardı.

Herhalde bu anlayışın bir ürünü olarak MİT ve Alman polisi desteğindeki faşist saldırı "işçilerimizin mücadelesi" olarak lanse ediliyor.

Hizipçiler Kartal'da işçileri bir kez daha kurşunladı

HİZİPÇİLER İKİ AY ÖNCE DE 5 İŞÇİYİ SİLAHLA YARALAMIŞLARDI

OLAY SIRASINDA VE SONRASINDA "HALKIN BİRLİKÇİLERİ" HİZİPÇİ KATİLLERİ KORUDULAR.

Proleter devrimci işçiler ve gençler İstanbul-Kartal'da işçilere Maden-İş Sendikasının 4. Bölge seçimleriyle ilgili bildiriyi dağıtırlarken hizipçi hainler tarafından kurşunlanmışlardır.

Kartal'ın Soğanlık semtinde işçileri Maden-İş 4.Bölge Konseyine çağıran devrimciler, iki ay önce yine devrimcilere ve işçilere kurşun sıkmış olan hizipçilerle karşılaşmışlardır. İşçiler hizipçileri yakalamak isteyince gözü dönmüş katil silahını çekmiş ve hedef gözeterek topluluğun üzerine ateş etmiştir. Hizipçinin silahından çıkan kurşunlardan işçiler kendilerini güçlükle koruyabilmiş, bu arada katilin yakınında bulunan bir devrimci tesadüfen ölümden kurtulmuştur.

Bilindiği gibi Kartal'da üslenen bir avuçluk hizipçi ihanet çetesi iki ay önce YDGF'nin düzenlemiş olduğu "Faşist-Feodal Eğitimi Protesto" mitingine katılan bir grup Kartallı fırın işçisine ateş etmiş ve beş işçiyi ağır şekilde yaralamışlardı. Bu devrimci işçilerden birisi halen hastanede yatmakta ve başına isabet eden bir kurşun nedeniyle konuşma yeteneğinden yoksun bulunmaktadır.

Son olayda hizipçi katilin üzerine yürüyen devrimciler orada bulunan bir grup Halkın Birlikçisi tarafından da engellenmek istenmişlerdir. Halkın Birlikçileri hizipçileri engelleyebilecek bir durumda iken bundan yan çizerken olaydan sonra devrimcilere "siz haksızsınız, neden onu yakalamak istediniz, tabii o da ateş açar" diyerek hizipçileri aklamak istemişlerdir.

Halkın Birlikçileri, iki ay önce beş işçinin ağır yaralanmasıyla sonuçlanan olay hakkında da hizipçileri haklı çıkaran konuşmalar yapmışlardır.

Proleter devrimci hareketi 1 Mayıs 1977 olaylarından sonra arkadan hançerlemeye kalkan hizipçi hainler hakkında ideolojik hatların benzerliğinden dolayı olumlu duygular besleyen Halkın Birliği'nin, "Halkın Kurtuluşu'nun yarısı bizde" şiarıyla ortaya çıktığı bilinmektedir. Ancak hizipçi ihanetin proleter devrimci hareket tarafından kısa bir sürede başını doğrultamayacak bir biçimde ezilmesi üzerine Halkın Birliği'nin bu arzusu kursağında kalmıştı. Son olayda Halkın Birlikçilerinin hizipçi katillere karşı takındıkları "olumlu" tutum ve proleter devrimcilere yönelttikleri düşmanca eleştiri geçmişte kursakta kalan bu isteklerin yeniden hortlamasından başka bir şey değildir.

Proleter devrimci harekete kin ve "ne olursa olsun çoğalalım" şiarıyla yürüyen bir hareketin bugün geldiği yer başkaları için de ibret vericidir. Proletarya hareketine karşı düşmanlık yayanlar, onun dışarıya attığı safraları toplamak için planlar kuranlar bugün yalnızca bu nedenden dolayı ortadan ikiye bölünmüştür.

Proletarya hareketinin birliğinin önünde duran herkes yıkılacaktır. Dün hizipçiler, bugün Halkın Birliği, yarın başkaları...

Aydınlık-TİKP revizyonistleri İstanbul 1 Mayıs Mahallesinde halka saldırdı

Geçtiğimiz günlerde İstanbul 1 Mayıs Mahallesine röportaj yapmak adı altında gelen Aydınlık-TİKP revizyonistlerinden bir grup, mahalle halkının sorduğu sorulara cevap veremeyince halka karşı saldırıya geçtiler. Attıkları taşlarla mahalle halkından birkaç kişiyi yaraladılar, sonra da kaçıp gittiler.

1 Mayıs Mahallesi halkından bir grup emekçi bu saldırıyı ve öncesini şöyle anlatıyorlar:

"Bu karşı-devrimciler ilk geldikleri zaman mahalle halkı tarafından kovalandı. Daha sonra 13 Ağustos tarihinde yeniden geldiler. Ve kadın ve çocuklarla röportaj yapmaya başladılar. Bizler mahalle halkından bir grup olarak, buraya neden geldiklerini ve Adana olayını onaylayıp onaylamadıklarını sorduk ve yüzlerini teşhir ettik. Buna cevap veremeyince saldırganlaştılar. Ve mahalle halkına saldırdılar. Attıkları taşlarla halktan bir-iki kişiyi yaraladılar. Halkın karşı koyması karşısında kaçıp gittiler."

Onlar işledikleri cinayetlerin, polisin eline teslim ettikleri devrimcilerin, faşistlerle ve emperyalistlerle kol kola olmanın hesabını vermeden devrimci maskesi taşıyarak içimizde dolaşamayacaklardır. Biz bu döneklerin her yalanını teşhir etmeye, karşı-devrimci her faaliyetlerini açığa çıkarmaya kararlıyız."

İGD'liler Kadıköy çarşısında esnafa saldırdılar

Üç ay kadar önce İGD'li sosyal-faşistler Kadıköy çarşısında saldırı üssü olarak kullanmak üzere bir dernek açtılar. Bu süre içinde Çarşının içinde yurtsever ve devrimci örgütlere ait afişleri yırtmayı, yazıları silmeyi adet haline getirdiler. Ancak her geçen gün tecrit oldular.

Sosyal-faşistler tecrit oluşlarının verdiği hırsla 14 Ağustos günü Çarşı esnafına saldırdılar. 60 kişilik bir grupla sözde gazete satışı yapmak ve bağış toplamak için çarşıya çıktılar. "Maoculara ölüm", "Maocuları çarşıdan atacağız" sloganları atarak yürüdüler. Bunlara karşı çıkan esnafa taşlı, sopalı saldırıya giriştiler. Tezgahların üzerindeki malları yerlere döktüler. Çarşı esnafı İGD'lilere gereken cevabı verdi. Saldırıdan sonra olay yerine gelen polis, İGD'lilere koruyuculuk yaptı.

17 Ağustos günü ise polis, İGD'lilerin yaptığı ihbar sonucu 11 devrimci esnafın tezgahını kapattı. Esnafın tezgahlarını kapattırmak için sosyal-faşistlerin, vali, emniyet müdürü ve belediyeye ihbarda bulunduğu anlaşıldı. Tezgahlar kapatılırken İGD'liler polislere yol gösterdiler. Aynı gün derneklerinde 300 kişiyi toplayan İGD'liler iki koldan çarşıyı sardılar ve özellikle devrimci pazarcı ve manavları hedefleyerek taş ve sopalarla saldırıya geçtiler. Tezgahları yıktılar, vitrinleri kırdılar. Halk, bu saldırıya karşı koydu.

Bu saldırıdan sonra olay yerine gelen polis de arama bahanesi ile devrimcilerin tezgahlarını yıktı. Mallarını ezdi ve saldırıya uğrayan 6 devrimci pazarcıyı gözaltına aldı. Polis sosyal-faşistlere dokunmadı. Olaydan sonra yapılan tespitlere göre çarşı içinde 150 bin liradan fazla hasar olduğu görüldü.

Olaydan sonra gazetemize görüşlerini açıklayan bir esnaf şunları söyledi:

"İGD'liler polis desteği ile çarşıya hakim olmak istiyorlar. Ama aldanıyorlar. Biz esnaflar onların yüzünü biliyoruz. Esnaf birleşecek, İGD Kadıköy'den defolacak!"

Tepecik halkı iki evladını şehit verdi

Hain eller yine asıldı tetiklere, ölüm kustu yine faşistlerin silahları, boşaldı kurşunlar yine Tepecik halkı üzerine. İki can, iki yiğit Kemal Binici ve Hasan Harputlu düştüler.

Neden saldırıyorlar Tepecik halkına? Neden Tepecik halkı gün geçmez bir yiğit evladını toprağa veriyor? Bunca sefalet, yokluk, baskı ve terör neden?

Çünkü Tepecik halkı yoksul, çünkü Tepecik halkının büyük kısmı işçi, çünkü Tepecik halkı devrimci.

Devletin resmi zevatı her zamanki gibi demeçler veriyor, üzüntülerini belirtiyorlar. Ecevit yine "anarşi"den söz ediyor. Özaydınlı katillerin hemen bulunacağından...

Onlar olaylardan önce Tepecik'in durumunu bilmiyorlar mıydı? Bilmiyorlar mıydı her gün işçilerin, emekçilerin faşistlerce tarandığını, istasyonların komando işgalinde olduğunu, bir tek otobüslerine her gün saldırıldığını.

Onlar Tepecik halkının aç, susuz, yolsuz, baskı ve terör altında olduğunu biliyorlar. Ama onlar Tepeciklilere saldırı olunca yine Tepecik'e polisi, jandarmayı salmayı, ev ev aramayı da biliyorlar.

Ankara Tepecik halkı iki şehidini de bağrına bastı. Faşist diktatörlüğe ve eli kanlı katillere karşı kinini biledi, intikamını haykırdı.

KEMAL BİNİCİ
1963

Küçükköy Çiftlik halkının mücadelesi yükseliyor

İstanbul Küçükköy Çiftlik (Gazi Mahallesi) halkı birleşerek sorunlarını çözmek için Halk-Der'i kurdu. Çiftlik, 40 bin emekçinin oturduğu bir gecekondu mahallesidir. Yolu, suyu, elektriği, kanalizasyonu, sağlık ocağı, ortaokulu, lisesi yoktur.

Dernek kurulduktan sonra Çiftlik halkının desteğini kazandı. Açılış törenine yerin dar olmasına rağmen, 150 emekçi katıldı. Konuşmacılar, faşist diktatörlüğü, köhnemiş düzeni ve iki yüzlü reformistleri teşhir ettiler. Halkın gerçek desteğini sağlayan Halk-Der'i muhbirler geceleyin kurşunladılar. Ancak, bu olaydan sonra dernek daha büyük destek kazandı. Dernek yöneticileri bu saldırıyı geniş olarak teşhir ettiler, bildiri dağıttılar.

13 Ağustos günü 700'ü aşkın emekçi Çiftlik Dörtyol semtinde toplandı. Dertlerini kamuoyuna anlatmak için basın toplantısı düzenledi. Ancak, önceden haber verildiği halde burjuva basınından muhabir gelmedi. Gele gele, halk dağılırken jandarma geldi. Bazı yaşlılar jandarma başçavuşuna "ne var, niye geldiniz? Neden yol, su, elektrik vermeye gelmezsiniz de derdimizi söylemek için toplandığımızda bastırmaya gelirsiniz?" diye çıkıştılar.

Gazi Mahallesi Halk Derneği faşist diktatörlüğün, onun muhbirlerinin koyduğu bütün barikatları yıkacaktır. Hiç bir baskı zulüm Çiftlik halkının mücadelesini engelleyemeyecektir.

GAZETEMİZİN

Baş.ta.sa.1'de

raborsadan bulmakta, büyük basımevlerinin tekel fiyatlarına zorunlu olarak bağlı kalmaktadır. İşte bü tün bu nedenlerden dolayı zaten uzun süredir gazetemizin satış gelirleriyle giderleri arasındaki fark, ancak emekçilerin verdiği bağışlarla kapanmaktaydı. Son olarak geçen ay kağıt fiyatlarına yapılan zamlarla bu açık, artmaya başladı. Bu durumda gazetemizin ve Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in fiyatını 5 liraya çıkarmak zorunda kaldık. HALKIN KURTULUŞU

Ankara belediye işçileri

Baş.ta.sa.6'da

sözleşmeler hakkında hiç bir bilgi verilmediğini söylediler...

Sendika ağası belediye işçilerinin kararlı tavırları sonucu toplu iş sözleşmeleri hakkında olayı geçiştirerek bilgi verdi. Sendika ağası 23 madde üzerinde görüşme yapılamadığını söyledi. Bu maddeler ücret zammı, sosyal hak ve iş güvenliği gibi işçiler için en önemli sayılan maddelerdi. Anlaşılan sendika ağaları CHP hükümetiyle yeni bir "Toplumsal Anlaşma" imzalamanın hazırlıklarını yaptıklarından bu maddeleri DİSK yönetimi ile hükümet arasında yapılacak anlaşmanın sonucuna göre planlamaktaydılar.

Devrimci işçiler sendikanın "Toplumsal Anlaşma" hakkında ne düşündüğünü sordular. Sendika ağaları ise sadece "karşıyız" cevabını vermekle yetindiler.

Devrimci işçiler böyle bir anlaşmanın ihanet ve kölelik anlaşması olduğunu ve bu anlaşmayı kim imzalarsa imzalasın buna karşı direnilmesi gerektiğini ve direnileceğini söylediler.

İşçiler, sendika ağalarına toplusözleşme görüşmelerinden işçilere anında bilgi verilmesini ve işçilerin haberi olmadan toplu iş sözleşmesi imzalamamalarını söylediler. Proleter devrimciler toplantıda işçi sınıfının haklı ekonomik taleplerini dile getirdiler, sendika ağalarını kitle önünde teşhir ettiler.

İran halkının

Baş.ta.sa.2'de

tanelere girip onları kaçırdılar. Tebrizli kadınlar yerlere kadar uzanan çarşaflarının altında bil diriler, sargı aletleri ve silahlar taşıdılar.

Şimdi bütün İran'ı kaplayan bu büyük kitle eylemleri, en geniş yığınların faşist Şah rejimini yıkmak için kararlı ileri atılışıdır. Faşist İçişleri Bakanı Tebriz ayaklanmasından sonra "isyancıların İranlı olmadığını" açıklamıştı. Şah'ın bizzat kendisi bunların "gerici din adamlarının eseri" olduğunu duyurdu. Son günlerde ise "Filistinli gruplardan" söz edilmeye başlandı. Ancak bütün bunlar, kitle mücadelesinin en üst düzeyine yaklaştığı günlerde faşist cellatların korkusunun belirtisidir. Tebriz'de ayaklanan 70 bin emekçinin talebi "Halka özgürlük, iş ve ekmek" idi. Gerçekte yabancılara başvuran bizzat Şah'ın kendisidir. SAVAK, askeri birlikler, başlarındaki Amerikan danışmanlar yetmezmiş gibi mayıs ayaklanmalarından sonra İsrail ajanları ve subayları da Şah'ın yardımına koşmuş bulunmaktadır.

Bugün gerçekler iyice su yüzüne çıkmıştır. İranı başta Amerika olmak üzere emperyalist talana açan, halkın sırtından milyarlarca doları emperyalistlerle paylaşan faşist Şah rejiminin günleri sayılıdır. İran halkı, 25 yıl önce emperyalistlerin düzenlediği faşist darbeden gereken dersi çıkarmıştır: Silaha sarılarak faşist diktatörlüğü yıkmak, bütün emperyalistleri ülkeden kovmak!

MEYDAN

Baş.ta.sa.10'da

AYDINLIK YALAN SÖYLEMEKTEDİR

Katillerden DGB Başkanı Namık Kemal Koç imzası ile dağıttıkları kışkırtıcı, provokatif bildiride TİKP-Aydınlıkçılar söyle diyorlardı:

"Meydan Mahallesinde kendine devrimciyim diyen Halkın Kurtuluşçuları mahalle halkının yolunu kesiyor, kimlik soruyor, haraç alıyorlar. Halkın zor zoruna boyadığı ev duvarlarını kirletiyorlar. İpe sapa gelmez sloganlar yazıyorlar. Mahallede karışıklık çıkarıyorlar. Kendilerine Halkın Kurtuluşçusuyum diyen bu kişiler Rus emperyalizmine hizmet ediyorlar, gerçek devrimcilere saldırıyorlar..."

Bu yalan ve kışkırtma üzerine kurulu bildiri için toplantıda hazır bulunan Meydan Mahallesi muhtarları düşüncelerini şöyle açıkladılar: (Meydan Mahallesi birkaç muhtarlıktan oluşuyor.)

Dumlupınar Mahallesi Muhtarı İSMAİL SEVEN:

"Ben böyle bir olaya mahallede raslamadım. Bu yalandır. Halkı kandırmaktır. Aydınlık gazetesine gelince, burada Aydınlık okuyan da yoktur, satan da."

Yeşilova Mahallesi Muhtarı ALİ KESER ve Birinci Aza ŞEVKET TERZİ:

"Mahallemizde yol kesme, kimlik sorma diye bir şey katiyen yoktur. Böyle bir harekete raslamadık. Özellikle bu arkadaşlar böyle bir şey yapmazlar. Mahalleliden de böyle bir şikayet gelmedi. Dağıtılan bildiri tümden yalana, iftiraya dayalı, halkı devrimcilere karşı kışkırtmayı amaçlayan sahtekarca bir bildiridir."

Meydan Mahallesi Birinci Azası:

"Aydınlıkçılar, devrimcilerin Osmanlı çetesi gibi yolumuzu kestiğini söylüyor. Ben 15 yıldır esnafım. Ben Oktay ve Faysal'ı tanıyorum. Onlar dürüsttür. Böyle bir şey yoktur."

(Aza aynı zamanda Halkın Kurtuluşu için bir şiir okudu.)

Meydan Mahallesinde oturan, SDP Adana İl Başkanı Ali Haydar Yıldız:

"Aydınlık kendisinden olmayana sahtekarca saldırmakta, olmayanı oluyor muş gibi göstermektedir. Bu doğaldır. Çünkü içine düştüğü acizlikten böyle kurtulacağını sanıyor. Böyle bir bildiriyi kaleme almak devrimcilikle bağdaşmaz. Mahallemizde böyle olaylar olmamıştır, olmamaktadır."

Mahalle muhtarı ise gönderdiği yazılı açıklamasında söyle diyordu:

"Ben böyle olaylara raslamadım ve halktan da duymadım. Bunlar yalandır..."

Yapılan bu konuşmalar, Aydınlık-TİKP'nin karşı-devrimci niteliğini ve propagandasının yalan ve sahtekârlık üzerine kurulu olduğunu bir kere daha ortaya koyuyordu.

KATİLLERDEN BİRİ AYNI ZAMANDA BİR İHBARCIDIR

Aydınlıkçılar beş devrimciyi kendilerinin ihbar etmediğini, aksine devrimcilerin birbirini ihbar ettiğini söylüyorlardı. Böylece halkın ve devrimcilerin tepkisinden kurtulmaya çalışıyorlardı.

Toplantıda okunan, katillerden DLB Başkanı Bülent Aloğlu'nun ifadesi, onun bu ihbarcılığı açıkça ihbar ettiğini gösteriyordu. Bülent Aloğlu'nun da tıpkı sefil Doğu Perinçek'i izlediği, ama onun gibi polise konuşup daha sonra reddederek başkalarını suçladığını toplantıyı izleyenler bir kere daha gördü.

"KATİL PERİNÇEK"
"TİKP'Lİ KATİLLERDEN HESAP SORULSUN"

Cinayetten önce provokasyonun planlı olarak nasıl düzenlendiği bir kere daha kısaca özetlendikten sonra, olayı bizzat yaşayan dört arkadaş olayı anlattı. Bu sırada halk kin ve nefretini dile getirdi. "Katil Perinçek", "TİKP'li Katillerden Hesap Sorulsun" sloganlarıyla konuşmacıların sözleri sık sık kesildi.

Daha sonra söz alan Selami Çiğdemal, Oktay yoldaşı anlattı.

YDGD Başkanı Mahmut Çelik, Adana'da sosyal-faşistlere karşı yürütülen mücadeleyi özetledi. TİKP-Aydınlıkçıların sosyal-faşistlere karşı mücadeleyi kendilerinin yürüttüğü yalanını açığa çıkardı.

Başkanı "Adana halk gençliğinin mücadele tarihini, gerek proleter devrimcilerin gerekse TİKP-Aydınlık revizyonistlerinin mücadele karşısındaki ve içindeki tavırlarını açısından birçok belgeye dayanarak anlattı.

"Bugün iki mücadele önderi üyemizin, bu hainler gürühu tarafından katledilmesi olayı, TİKP-Aydınlık çetesinin geçmişten beri faşist diktatörlüğe ve modern revizyonizme karşı mücadeleyi yürütenlerin bağımsız birşey değil, aksine o yerin bir göstergesidir" dedikten sonra, çeşitli mücadelelerden örnekler ve bunlar sırasında Aydınlıkçıların mücadele kaçkını ve karşı-devrimci tavırlarını anlattı.

Toplantının sonunda Halkın Kurtuluşu taraftarı bir proleter devrimci konuştu.

Olayın ve TİKP-Aydınlık şebekesinin geniş bir teşhirini yapan konuşmacı şöyle devam etti:

"Oktay ve Faysal'ın kahpece katledilmesinden sonra bu karşı-devrimci çete, kendilerinin artık cesur bir hareket olduklarını söylemeye başladılar. Silahsız insanlara saldırıp onları bıçaklamak mıdır cesaret? Bu olay yıllardır ödlek, pasif bir hareket olarak bilinen Aydınlık hareketinin cesur olmaya başladığının göstergesi değil, karşı-devrimci olduğunun göstergesidir. Onlar hakim sınıflardan aldıkları güçle saldırganlaştılar. Nasıl ki MHP'li faşistler devletten güç alarak devrimcilere saldırıyor, otobüs kurşunluyor, kahve ve okulları basıyorsa, Aydınlıkçılar da aynı yerden güç alıyor. Bu olay TİKP-Aydınlıkçıların kimlerden güç aldıklarının en açık ispatıdır. Polis, Emniyet Müdürü, Vali hepsi katillerin kim olduklarını bildikleri halde, onları yakalamak için kılını bile kıpırdatmıyorlar. Oktay'ın, Faysal'ın üyesi oldukları dernekler kapalı, katillerin başkan oldukları DGB, DLB'ye polis uğramadı bile. Polis, cinayeti lanetleyen Meydan halkını, imza toplayanları takip ederken, cinayeti işleyenler elini kolunu sallayarak geziyorlar. Bütün bunlar kimin hizmetinde olduğunu göstermiyor mu?"

Konuşmacı yoldaş sözlerini şöyle bitirdi:

"Kardeşler, TİKP-Aydınlıkçı katiller 'biz olaya araştırmacıyız' diyorlardı. Araştırmacıkları yer burası. İşte biz buradayız, Meydan mahallesi halkı burada. Proleter devrimciler burada. Ama katiller yok. Onlar buraya gelemezler. Onlar gerçeklerden ve halktan korkuyorlar. Yalan dolanla, para ile adam satın alarak, polisin devletin desteği ile cinayeti örtbas etmeye çalışıyorlar."

"Ama ellerindeki devrimci kanını gizleyemeyecekler. Binlerce imzayla TİKP-Aydınlıkçı katilleri lanetliyor Meydan halkı, katilleri gösterdi. Meydan'ın kimliği elinizde okuyor. TİKP-Aydınlık ihanet şebekesi bugün aynada Oktay'ın, Faysal'ın katilini görüyor."

"Cenaze törenine kadar Adanalı emekçi gençler katilin adını haykırdılar: 'Katil Perinçek'. Katilleri lanetleyen halkımız, bunun hesabını da soracaktır."

İzmir'de

Cenaze törenine işçiler, emekçiler, memurlar, öğrenciler katıldılar.

Bornova Kaymakamlığı ve Savcılık ailesi gelene kadar cenazeyi vermedi. İki gün iki gece yüzlerce kişi yoldaşın cenazesini hastahanede bekledi.

O'nun mücadele arkadaşları, Tarişli işçiler, Sümerbank işçileri, inşaat işçileri, Gümüşpala halkı, gençlerden oluşan büyük bir kalabalık "Kahrolsun Faşist Diktötörlük", "Yusuf Yoldaş Kanın Yerde Kalmayacak" diye haykırdılar. Yusuf'un babası bir konuşma yaparak, "Ben bir evladımı kaybettim, ama şimdi yüz bin tane Yusuf'um var. Yusuf öldü ama devrim davası başarıya ulaşacaktır" dedi.

İzmir ve çevresinden 20'den fazla dernek ve temsilcilik, Ege Üniversitesinden öğretim üyeleri, memurlar, emekçiler basına yaptıkları açıklamalarda bu alçakça faşist cinayeti protesto ettiler, katillerin bulunmasını, hesap sorulmasını istediler.

faşist hainlere koltuk değneği olmaktan vazgeçerek, onlarla bütün bağlarını kopararak halk güçlerinin birliğini gerçekleştirmek için üzerlerine düşen görevi yerine getirmelidirler.

Bugün bütün öğretmen kitlesinin talebi budur.

Aksi takdirde TÖB-DER içindeki parçalanmanın, sosyal-faşist kliklerin öğretmen mücadelesi önünde engel olmaya devam etmesinin sorumlularından birisi de onlar olacaktır.

Bizler proleter devrimciler olarak, Devrimci Öğretmen, Devrimci Demokratik Birlik ve Halkçı Eğitimciler gruplarına mensup delege arkadaşların bu sorumluluğu duyacaklarına olan inancımızı bir kere daha belirtiyor ve çağrımızı tekrarlıyoruz:

Tüm devrimci, demokrat, yurtsever kişi ve gruplar sosyal-faşist saltanatı yıkmak, sosyal-faşist klikleri tecrit etmek, TÖB-DER'de demokrasiyi gerçekleştirmek ve genel kurulda bütün halk güçlerinin birliğini gerçekleştirmek üzere görev başına!

Proleter devrimci

Baş.ta.sa.5'de

vasını ayrı ele almaktadırlar. Bu bakış açısının doğal sonucu olarak da hakim sınıfların 'liberal', 'anti-faşist' kesimleriyle faşizme ve faşist diktatörlüğe karşı ortak bir mücadele çerçevesinde birleşmeyi vaaz etmektedirler.

Bunun için de kitlelere reformist burjuvazinin ve çeşitli hakim sınıf kesimlerinin peşine takılmasını öğütlemekte ve bu yolda çaba harcamaktadırlar.

Faşizme ve faşist diktatörlüğe karşı doğru bir mücadele anlayışını geliştirmek ve bunu sürekli olarak hayata uygulamak için bütün proleter devrimciler ve yurtseverler, Marksist-Leninist faşizm teorisini kavramalı, anti-Marksist faşizm anlayışlarıyla mücadele etmelidirler. Bunun için PARTİ BAYRAĞI'nın 6. sayısını, "FAŞİZM VE SOSYAL-FAŞİZM ÜZERİNE" broşürü ile birlikte incelemeli ve buradaki doğru fikirleri çevremize en geniş bir şekilde yaymalı, kitlelerin anti-faşist mücadelesine doğru bir bakış açısıyla önderlik etmeli ve bu mücadeleyi sosyalist devrim ile sonuçlandırmalıdır.

PARTİ BAYRAĞI'nın 6. sayısı ülkemizde ortalığı kaplamış bulunan ve kitlelerin anti-faşist mücadelesini etkileyen ve ... ramayan revizyonist faşizm teorilerine indirilmiş güçlü bir darbedir.

Proleter devrimci hareketin ortaya koyduğu ve her geçen gün geliştirdiği Marksist-Leninist faşizm teorisi proleter devrimcilerin ve bütün anti-faşistlere yol gösterici olmalıdır.

İran Türkiye

Baş.ta.sa.2'de

mokrasi" demagojisine sarıldığını belirtti. İranlı devrimci arkadaş daha sonra İran halkının mücadelesinin önündeki en ciddi engellerden ikisinin Sovyet sosyal-emperyalizminin uşağı TUDEH Partisi ile "Üç Dünyacı" revizyonistlerin olduğunu söyledi. Arkadaş konuşmasını "Yaşasın İran ve Türkiye halklarının devrimci dayanışması" sözleriyle bitirdi.

Daha sonra Halkın Kurtuluşu adına söz alan arkadaşımız İran ve Türkiye halklarının ortak mücadelesini anlattı. İran halkının mücadelesini selamladı.

Toplantı bundan sonra Partizan, YDGF, Devrimci Yol, Halkın Yolu, Halkın Birliği ve çeşitli kitle örgütlerinin temsilcilerinin yaptığı konuşmalarla sürdü.

Toplantı sırasında İran halkının mücadelesini anlatan slayt gösterileri yapıldı. İran devrimci marşları söylendi.

Çok sayıda devrimci ve demokrat kuruluş toplantıya mesaj gönderdi.

Toplantı iki halkın militan dayanışmasını bir kere daha belgeledi.

Halkın Birliği

Baş.ta.sa.1'de

söylemektedirler. Ve ideolojik-siyasi ayrılığın temellerinin bunlar olduğu izlenimini vermeye çalışmaktadırlar.

Fakat Halkın Birliği'nin 41. sayısını dikkatli bir şekilde okuyan herkes derginin yeni yazarlarının sinsi ve oportünist bir manevra içinde bulunduklarını göreceklerdir.

Çünkü Halkın Birliği'nin ilk sayısından son sayısına kadar savunulan bütün görüşler aynı temelden kaynaklanmaktadır ve aynıdır. 33. sayıdan sonra Halkın Birliği'nin ideolojik-siyasi çizgisinde değişen birşey yoktur. Tek farklılık bu görüşlerin 33. sayıdan önce daha açık bir biçimde savunuluyor olmasıdır. 33. sayıdan sonra ortaya çıktığı söylenen görüşler, 33. sayıdan bir süre önce, Halkın Birliği yazarları revizyonist görüşlerinden geri basmışlar, Halkın Kurtuluşu ve Parti Bayrağı'nın bu görüşlerin revizyonist özünü deşifre etmesi karşısında onlar bu görüşlerini şurasından burasından sessizce kırpmaya başlamışlardı.

Gerçekler böyleyken Halkın Birliği dergisinin yeni yazarları bütün günahları eski yazarlara yüklemekte ve onların bu günahları 33. sayıdan sonra işlediklerini iddia etmektedirler. Halbuki bugün yeni yazarların sahip çıktıkları Halkın Birliği dergisinin 33. sayıdan önceki sayıları da revizyonist görüşlerin bir parçasını oluşturmaktadır.

Halkın Birliği 41. sayısında yazılan yazılardan iki önemli nokta daha dikkati çekmektedir.

Birincisi, Halkın Birliği'nin yeni yazarları Halkın Kurtuluşu düşmanlığını yeni baştan ve var güçleriyle körüklemekte, bu konuda eski yazarları geride bırakmaktadırlar. Yeni yazarlar eski takımı Halkın Kurtuluşu düşmanlığını ve bölücülüğü yeterince yapamamakla suçlamakta ve proleter devrimcilerin birliği ve parti inşasının önüne iyi bir engel kuramamakla suçlamaktadır. Yeni oportünist manevracılar bir taraftan proleter devrimci hareketin Halkın Birliği'nin baştan beri savunduğu ve bugün de savunmaya devam ettiği revizyonist çizgisinin bellibaşlı noktalarına (faşizm, sosyo-ekonomik yapı ve "ÜDT"nin yüzeysel reddedilişi) yönelttiği eleştirilerin hedefi olmaktan sıyrılmaya çalışırken, bir yandan da proleter devrimci harekete karşı düşmanlığın dozunu artırmaya çalışmaktadır.

İkincisi, yeni yazarlar, geçmişi ve İbrahim Kaypakkaya'yı daha fazla istismar etmeye hazırlanmaktadırlar. Halkın Birliği'nin eski yazarlarını bu konuda inkarcılıkla suçlamaktadırlar.

Proleter devrimci hareketin eleştirileriyle köşeye sıkışan, fakat aynı zamanda da tekke şefliğini kaybetmek istemeyenlerin bu iki tutumu arasında doğrudan bir ilişki vardır. Halkın Birliği uzun bir süreden beri proleter devrimci hareketin güçlü ideolojik darbeleri altında köşeye sıkışmış durumdaydı. O, bir yandan gerici direnişleriyle revizyonist ideolojik-siyasi çizgisini derinleştirirken, bir yandan da proleter devrimci harekete ve devrimcilerin birliği çalışmalarına ilkesiz, oportünist düşmanlığı körüklüyordu. Bunu yaparken, tabanını tutmak ve tekkesini korumak için geçmişi ve İ. Kaypakkaya'yı istismar ediyordu.

Bütün bu tavırlar Halkın Birliği'nin revizyonist çizgisinin bir ürünüydü. İdeolojide ve siyasette revizyonizmi savunanların, pratikte bölücü olmaları, ilkesiz düşmanlıkları körüklemeleri ve tekkeleşmeleri doğaldı.

Böylesi yapıların parçalanmalarından, bölük pörçük olmalarından daha doğal bir şey olamaz. Proleter devrimci hareketin güçlü ideolojik darbeleri bunu hızlandırmaktadır.

Örnek ve önder

Baş.ta.sa.1'de

mıştı. Proleter devrimcilerin birleştirilmesi ve Türkiye işçi sınıfının devrimci partisinin inşası için mücadelede de en öndeydi.

1 Mayıs 1978'de proleter devrimci hareketin açtığı kampanyayı örgütlemede en önde yer aldı. 1 Mayıs günü düzenlenen yürüyüş ve mitingde, proleter devrimci hareket adına konuşmayı Yusuf Metin yoldaş yapmıştı. 8000'i aşkın bir kitleye, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede tüm halkın birleştirilmesi gerektiğini, gençlik güçlerinin birliğini anlatmıştı. Proleter devrimcilerin, Marksist-Leninist hareketin temel siyasetleri ve mücadele platformu üzerinde birleşmesi gerektiğini vurgulamıştı.

O, inşaat işçileri arasında da yoğun faaliyet sürdürdü. Çağdaş Yapı-İş Sendikası Yönetim Kurulu üyesiydi.

Karşıyaka'nın semtleri Çiğli ve Gümüşpala'nın yoksul emekçi halkı ve işçileri arasında da fedakarca çalışıyor, Çiğli Tariş İplik Fabrikasının işçileri ile birlikte mücadele ediyordu.

Yusuf Metin yoldaş, katledildiği gün, Çiğli kahvelerinde işçilerle Tekstil Sendikasının yeni açılacak şubesinin durumunu konuşmuş, saat 23.00'de ayrılıp Gümüşpala semtindeki emekçilerle konuşmaya gitmişti.

Yusuf Metin yoldaş, alçakgönüllü, çalışkan, fedakar, disiplinli, mücadele azmiyle dolu, sağlam bilinçli bir komünistti.

O'nun yerini doldurabilmek üzere, proleter devrimciler daha çok çalışmalı ve O'nun özelliklerinden öğrenmelidirler.

DİSK'in Ören

Baş.ta.sa.6'da

lilerin alkışlarıyla karşılanmaktadır.

İkincisi, bugünkü DİSK yönetimi koltuklarını tehdit eden tehlikenin T"K"P'den geldiğini bilmektedirler. Bu tehlikeye karşı ise daha küçük boyda revizyonist grupçuklarla birleşme yolunu tutmuşlardır. O gruplar ki bu gün değilse, yarın T"K"P'nin kucağına oturmaya adaydırlar. DİSK'in reformist yönetiminin T"K"P'ye karşı "mücadelelerinin hüsranla biteceğini gösteren ikinci neden işte budur: Revizyonizme karşı revizyonizme dayanılamaz.

Üçüncüsü, reformcu yöneticiler, tıpkı T"K"P'li revizyonistler gibi sendika ağalığı ipliğinden dokunmuşlardır. Bu anlamda çıkarları, sosyal durumları uyuşmaktadır. Revizyonist sendika ağalarına karşı gerçek bir mücadele ancak sınıfa dayanan sınıf sendikacılığına dayanan bir temel üzerinde verilebilir.

Dördüncüsü, reformcu sendika ağaları da tıpkı T"K"P'liler gibi proletarya hareketinin azılı düşmanlığında demir atmışlardır. Onlar "Maoculuk" adını verdikleri proleter devrimci düşünceye karşı iflah olmaz bir düşmanlıkla doludurlar. Son rapor da bunun özlü bir ifadesidir. Sendika ağalarının başka türlü davranması zaten mümkün değildir.

İşte DİSK'in 6. Genel Kurulunda yönetime gelen reformcu sendika ağalarının revizyonizme karşı sonucu bugünden belli olan mücadelelerini belirleyen nedenler bunlardır.

Ören Toplantısı bu tutumun küçük bir örneğidir. Taraflar yeni bir savaş çağrısına kadar "buhranı buzdolabına koymuş bulunuyorlar". Ören Toplantısı sonunda kamuoyuna yayınlanan ve DİSK'i birlik içinde göstermeyi hedefleyen bildirinin sahteliği kısa bir sürede anlaşılacaktır.

Adana

Baş.ta.sa.10'da

sı düzeyde de gericilerle işbirliği yapmaktadırlar. Zaire'de Mobutu'yu, İran'da Şah'ı destekliyorlar. Aydınlıkçılara bu soruları sorduğumuzda cevap verememişlerdir. Bugün anladık ki Aydınlık-TİKP, devrimci maskesi altında emperyalist ülkelere uşaklık yapmaktadır.

"Bundan böyle bizim Aydınlığı desteklememiz, Aydınlık okumamız gericilere hizmetten başka birşey olamaz. Dürüst, demokrat ve devrimci kişilerin Aydınlık saflarını bizler gibi terketmeleri gerekir."

Adana PTT'den
2 Devrimci

TEKSA

Baş.ta.sa.10'da

katiller olduklarını gördüm. Geldikleri zaman evden kovacağım.

3. İşçi: Ben Aydınlık gazetesi alıp okuyordum, ama meseleyi iyice kavramadığım için devrimci zannediyordum. Bunların Türkeş'ten, Demirel'den farkı yokmuş. Oktay'ı tanıyordum. O devrimden başka, devrimci mücadeleden başka bir şey düşünmezdi. Onu öldürebildiklerine göre, bunların faşistlerden farkı yok. Artık Aydınlıkçılarla görüşmeyeceğim, gazeteyi okumayacağım, gelirlerse kovacağım. Zaten fabrikada Aydınlık'ı savunan bir arkadaşımız vardı. O da onlara karşı çıkıyor. Bütün biriktirdiği Aydınlık gazetelerini toplayıp hepsini yaktı. "Ben bunları devrimci biliyordum; bunlar devrim düşmanıymış, ihbarcı polislermiş" diyor.

Çinli revizyonistler

Baş.ta.sa.2'de

devrimcileri katletmesi, uluslararası alanda "Üç Dünyacı"ların faşist rejimlerle işbirliğinden ve halkların kurtuluş mücadelesinin cellatlarına yardımlarından bağımsız ve farklı değildir. Tıpkı Kruşçev revizyonizmi gibi, "Üç Dünyacı" revizyonizm de tarih sahnesinde yerini yalnızca lafta değil uygulamada da almaktadır: Emperyalistlerin, faşistlerin ve bütün gericilerin safı!

İran halkı, Amerikan uşağı faşist Şah rejimini ergeç devirecektir. Kruşçev revizyonizmi gibi, "Üç Dünyacı" revizyonizm de çok geçmeden tarihin çöplüğünde kokuşmaya atılacaktır. Ne CIA'nın desteği, ne Hua Guo-feng'in ziyareti, İran halkının faşist rejimden hesap sormasını engelleyemeyecektir

Birlik ve

Baş.ta.sa.7'de

faşist hainlere koltuk değneği olmaktan vazgeçerek, onlarla bütün bağlarını kopararak halk güçlerinin birliğini gerçekleştirmek için üzerlerine düşen görevi yerine getirmelidirler.

Bugün bütün öğretmen kitlesinin talebi budur.

Aksi takdirde TÖB-DER içindeki parçalanmanın, sosyal-faşist kliklerin öğretmen mücadelesi önünde engel olmaya devam etmesinin sorumlularından birisi de onlar olacaktır.

Bizler proleter devrimciler olarak, Devrimci Öğretmen, Devrimci Demokratik Birlik ve Halkçı Eğitimciler gruplarına mensup delege arkadaşların bu sorumluluğu duyacaklarına olan inancımızı bir kere daha belirtiyor ve çağrımızı tekrarlıyoruz:

Tüm devrimci, demokrat, yurtsever kişi ve gruplar sosyal-faşist saltanatı yıkmak, sosyal-faşist klikleri tecrit etmek, TÖB-DER'de demokrasiyi gerçekleştirmek ve genel kurulda bütün halk güçlerinin birliğini gerçekleştirmek üzere görev başına!

HALKIN KURTULUŞU

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ * YÖNETİM YERİ: PİYERLOTİ DİZDARİYE MEDRESESİ SOK. 8/A DAİRE 2/B ÇEMBERLİTAŞ -İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURTİÇİ: YILLIK 250 TL, 6 AYLIK 125 TL, YURTDIŞI: 2 KATI * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL

ADANA'DA 18 AĞUSTOSTA YAPILAN TOPLANTIDA

MEYDAN MAHALLESİ HALKI GERÇEKLERİ AÇIĞA ÇIKARDI

Adana'da 1500 kişinin katılmasıyla düzenlenen toplantının yanı sıra, devrimciler Faysal yoldaşın doğum yeri olan Karayusuflar köyünde de toplantılar düzenlediler. Karayusuflu köylüleri kampanyaya katıldılar ve Aydınlık-TİKP'li katillere karşı nefretlerini belirttiler.

18 Ağustos Cuma günü, Adana'nın Meydan Mahallesinde, Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci yoldaşların TİKP-Aydınlıkçılar tarafından katledilmesi olayı ile ilgili belgelerin açıklandığı, olayın şahitlerinin, görgü tanıklarının olayı anlattığı bir toplantı düzenlendi.

1500'ü aşkın kişinin katıldığı toplantıda, izleyicilerin büyük bir bölümünü Meydan Mahallesi halkı oluşturuyordu. Tüm dünya proletaryası ve ezilen halkların devrim yolunda şehit düşenleri ve Oktay ve Faysal yoldaşlar için yapılan saygı duruşundan sonra, toplantıyı yöneten YDGF Başkanı Çetin Kaya, yaptığı açış konuşmasında özetle şunları söyledi:

"30 Temmuz günü burada iki üyemiz katledildi. Bugüne kadar onlarca YDGD üyesi karşı-devrimin güçleri tarafından katledildi. Bu yoldaşlarımızdan beşini "sosyalist" maskeli karşı-devrimciler şehit etti. Sadık Canarslan, İdris Türkoğlu ve Yusuf Ekinci'yi Rus uşağı İGD'liler katletmişti. 30 Temmuz'da ise, TİKP-Aydınlık ihanet şebekesi, Oktay ve Faysal'ı kalleşçe bıçakladı. Bu olay, 'Üç Dünya Teorisi'nin dünyada ve ülkemizde izlediği gelişimin sonucudur. 'Üç Dünyacı' karşı-devrimciler artık devrimci kanı akıtmaya başlamışlardır.

"Emperyalistlere uşaklığı seçen TİKP-Aydınlık ihanet şebekesinin bu ilk eylemidir. Onların izlediği karşı-devrimci çizgi, onların benzer eylemleri sürdüreceklerinin göstergesidir. Bu nedenle bunların halk içinde teşhir ve tecrit edilmeleri gerekir. Karşı-devrimci faaliyetleri ancak böyle önlenebilir. Bu toplantının amacı, TİKP-Aydınlık çetesinin son olayda yüzünün nasıl ortaya çıktığını Meydan Mahallesi ile birlikte ortaya koymaktır."

CİNAYETİN BİR PROVOKASYONUN PLANLANMIŞ SONUCU OLDUĞU TOPLANTIDA BİR KERE DAHA AÇIĞA ÇIKTI

Olay öncesi gelişmeleri anlatması için kürsüye çağırılan konuşmacı, cinayetten önceki bir aylık gelişimi anlattı. Cinayetin hesaplı bir provokasyonun sonucu olduğunu ortaya koydu.

Söz alan konuşmacı şöyle dedi:

"TİKP-Aydınlıkçı katillerin provokasyon hazırlıkları 7 Temmuz'da başladı. O akşam afişlemeye çıkan TİKP-Aydınlık'çı katiller, duvarlarda çeşitli siyasetlerin afişleri, pavyon ve sinema afişleri hatta boş duvarlar bulunmasına rağmen, özellikle YDGD'nin o dönemde açmış olduğu yurtlarla ilgili kampanyanın afişlerinin üzerini 'Kontr-gerilla' yayını ile ilgili afişlerle kapatmaya çalıştılar. Bu durumu o zaman duvarlara bakan herkes gördü.

"8 Temmuz akşamında ise, ellerinde 'Kontr-gerilla" afişleri bitince 5-6 ay öncesine ait ve Aydınlık'ın çıkışı ile ilgili olan afişlerle YDGD'nin afişlerinin üzerini kapayarak, amaçlarının hiç de 'Kontr-gerilla' afişlerini yapıştırmak olmadığını, aksine bizleri kışkırtmak ve bir provokasyon hazırlamak olduğunu gösterdiler. Ve nitekim 9 Temmuz tarihli Aydınlık gazetesinde 5 proleter devrimciyi polise ihbar ederek provokasyon çizgilerini derinleştirdiler.

" 26 Temmuz'da ise proleter devrimcileri yankesici ve hırsız gibi göstermeye çalışan, saldırgan ve kışkırtıcı bir dille yazılmış bir bildiri kaleme alarak, özellikle proleter devrimcilerin eline geçecek tarzda dağıttılar. Afişleme olaylarından 20 gün geçtikten sonra bu bildiriyi dağıtmaları da onların niyetlerinin ne olduğunu ortaya koyuyordu.

"TİKP-Aydınlıkçıların bu provokasyon hazırlıklarını tesbit eden proleter devrimciler, 28 Temmuz'da bir toplantı yaparak bu provokasyon hazırlıklarını Meydan Mahallesi halkına açıklamak için karar aldılar.

"30 Temmuz günü ise, herkesin bildiği gibi, TİKP-Aydınlıkçı katiller, halk gençliğinin yiğit önderleri Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci yoldaşları katlettiler."

MEYDAN MAHALLESİ HALKI:

Dev.sa.9.sü.2'de

Toplantıya gönderilen mesajlar

Aşağıda isimleri yazılı çeşitli demokratik kuruluş, sendika, çeşitli devrimci siyaset taraftarları toplantıya birer mesaj göndererek Aydınlık-TİKP hainlerine karşı verilen mücadeleyi desteklediklerini belirtmişlerdir.

- ADANALI HALKIN BİRLİĞİ TARAFTARLARI
- ADANALI YURTSEVER GENÇLİK
- ADANALI HALKIN YOLU TARAFTARLARI
- ÇUKUROVA DEV-GENÇ
- CEYHAN YDGD
- OSMANİYELİ HK TARAFTARLARI
- MERSİN YDGD
- OLEYİS SENDİKASI MERSİN ŞB. BŞK. MEHMET ŞERİT KÜÇÜK
- DOĞANŞEHİR YDGD ADINA ERZAT ATASOY
- HK YOLUNDA ADANA BORSA LİSELİ GENÇLİK
- HK YOLUNDA ADANA TİCARET LİSELİ GENÇLİK
- MEYDAN KÜLTÜR DERNEĞİ
- ANTAKYA CEZAEVİNDEN DÖRT HÜKÜMLÜ
- MERSİN PLASTİK SANAYİ İŞÇİLERİ
- HK TARAFTARI MENSA, TEKSA İŞÇİLERİ
- OLEYİS SENDİKASI İÇEL ŞB. BİR GRUP İŞÇİ ADINA MALİ SEKRETER HÜSEYİN KAMİLOĞULLARI
- DÖRTYOL TÖB-DER YK
- İSKENDERUN, DÖRTYOL, PAYAS, ERZİN YDGD'LER
- ANTAKYA YDGD ADINA MALİ SEKRETER
- YENİ HABER-İŞ SENDİKASI ADANA ŞUBESİ
- GIDA İŞ SENDİKASI ADANA ŞB. MALİ SEKRETER NEVZAT SARIGÜL
- TEKSİF YEŞİLOBA ŞB. BŞK. ASLAN BÖRÜHAN
- ADANA YDGD
- NARLICA YDGD, MEYDAN YDGD
- ALÖB
- DERVİŞLER HALK KÜLTÜR DERNEĞİ
- KARŞIYAKA KÜLTÜR DERNEĞİ
- YURTSEVER DEVRİMCİ TEKNİK ELEMAN GAZETESİ
- İSKENDERUN TÜM-DER YK

Aydınlıkçılar parayla şahit bularak suçu başkalarına yıkmaya çalışıyorlar

30 Temmuz'da Oktay Çiğdemal ve Faysal Kelleci'yi kahpece şehit eden TİKP-Aydınlıkçılar suçu başkalarının üstüne yıkabilmek için parayla yalancı şahit bulmaya çalışıyorlar. Buldukları yalancı şahitlerin ifadesine dayanarak sahte katiller icad ederek temize çıkacaklarını umuyorlar.

Geçtiğimiz hafta Meydan mahallesinde garsonluk yapan bir işçiye para ev, lüks bir hayat vadetmişler, karşılığında devrimciler aleyhinde yalancı şahitlik yapmasını istemişlerdir. Gece eski barajda Çağlayan Gazinosuna götürdükleri işçiye tekliflerde bulunmuşlar, ertesi gün de 'Zaza'nın lokantasında tekliflerini tekrarlamışlar ve vaadler de bulunmuşlardır. Kendileri gibi satılık biri olmayan işçiyi ikna edemeyince Belediyenin karşısındaki bir binaya götürerek orada tehdit etmişlerdir. Orada bulunanların "Kemal bey" dedikleri biri işçi arkadaşa önce vaadlerde bulunmuş sonrada "kabul etmezsen senin için kötü olur" diye tehdit etmiştir.

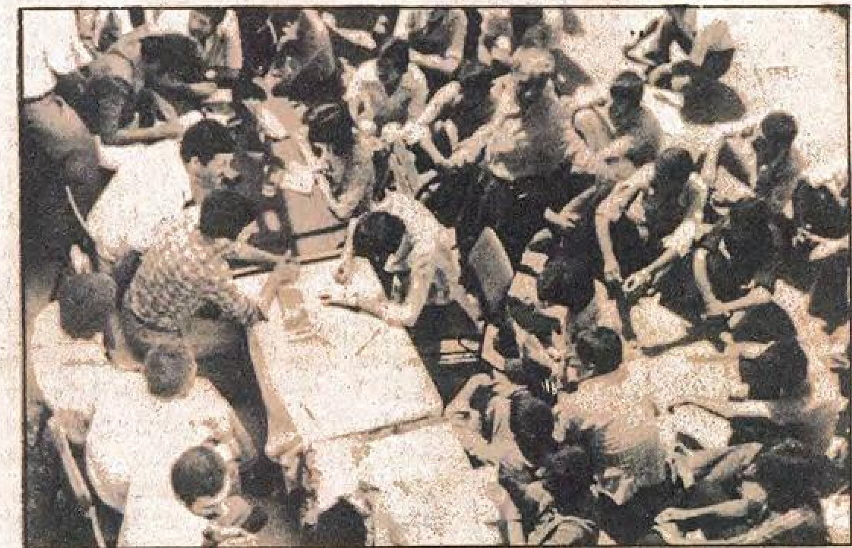
Tezgahlanan bu oyunun açığa çıkmasından sonra Adana'da bulunan demokratik kuruluş temsilcileri bir basın toplantısıyla olayı kınamışlar ve halkı bu tertiplere karşı uyanık olmaya çağırmışlardır. Oktay Çiğdemal'ın babası Selami Çiğdemal'ında katıldığı basın toplantısında demokratik kuruluş temsilcileri sahte şahitlik olayını anlattıktan sonra şöyle demişlerdir:

"17 Temmuz tarihli Aydınlık gazetesi ise aynı girişimlere zemin yaratmak için iftiralara başvuruyor, olayların sorumlusu diye bazı tipler tarif ediyor. Oyun açık; Aydınlık gazetesi parayla tutulmuş yalancı şahitlere dayanarak bazı eşkaller yayınlayacak, sonra bunların ismi bulunacak. Böylece Aydınlık katilleri bulmuş olacak ve kendi temize çıkacak

Biz aşağıda imzaları bulunan demokratik kuruluşlar olarak; tüm devrimcilerin ve halkın Aydınlık-TİKP çetesinin giriştiği bu komploya karşı uyanık olmalarını, oyunları boşa çıkarmak için çaba harcamalarını ister, "Üç Dünyacı" TİKP-Aydınlık revizyonistlerinin bu sinsi ve karşı-devrimci komplolarını lanetleriz.

Her türlü saldırı ve komplocu tezgahlar, karşı-devrimci oyunlar katillerin TİKP-Aydınlık revizyonistleri olduğunu gizleyemeyecektir.

-YDGF BAŞKANI ÇETİN KAYA
-YENİ HABER-İŞ ADANA ŞUBE BAŞKANI BEKİR BAHÇECİ
-GIDA-İŞ ADANA ŞUBE SEKRETERİ NEVZAT SARIGÜL
-YÖNETİM KURULU ÜYESİ MEHMET DOĞAN
-TEKSİF YEŞİLOBA ŞUBE 2.BAŞKANI ASLAN BÖRÜHAN
-TÜRKİYE OLEYİS SENDİKASI İÇEL ŞUBE SEKRETERİ HÜSEYİN KAMİLOĞULLARI
-TÜRKİYE BİRLİK PARTİSİ ADANA İL BAŞKANI
-YURTSEVER TEKNİK ELEMAN GAZETESİ'NDEN MEHMET ÇELEBİ
-TÜRK ZİRAAT YÜKSEK MÜH. DERNEĞİ ADANA ŞB.YK, ÜYESİ Dr.ERDAL ŞEKEROĞLU
-ADANA YDGD BŞK MAHMUT ÇELİK
-MEYDAN YGDG BŞK GÜLSEN TANYILDIZ
-NARLICA YDGD BŞK FİKRET ALEMDAR
-ALÖB SEKRETERİ AYHAN ÖZSEZEROĞLU
-CHP MEYDAN DELEGESİ HASAN KARAKUZU
-YEŞİLYUVA MAHALLESİ 1.AZA ŞEVKET TERZİ
-KARŞIYAKA MAH. KÜLTÜR DAYANIŞMA DER. İSRAFİL KÜÇÜKYİĞİT
-DERVİŞLER MAH. HALK KÜLTÜR DER. HASAN VURAL

Demokratik kuruluş temsilcilerinin basın toplantısından bir görünüş.

HALKIN KURTULUŞU

Meydan Mahallesi halkı Aydınlık'a cevap veriyor

Meydan Mahallesinde emekçi analar ve genç kızlar da Aydınlık gazetesinin yalanlarını açığa çıkarmak için açılan imza kampanyasına katıldılar.

Adana'da iki genç devrimcinin katledilmesinden sonra Aydınlık gazetesi proleter devrimcilerin Meydan mahallesine giremediğini yazıyordu. Meydan mahallesi halkı aşağıdaki metnin altına attığı 3 195 imza ile Aydınlık'ın bu kirli iftirasına gerekli cevap vermektedir.

"Adana devrimci gençliğinin yiğit önderlerinden ALÖB Başkanı Oktay Çiğdemal, Meydan YDGD Yönetim Kurulu üyesi Faysal Kelleci, 30 Temmuz 1978 günü, hakim sınıfların uşağı TİKP-Aydınlık hainler çetesi tarafından hunharca öldürüldüler.

Olaydan sonra Aydınlık gazetesi suçunu gizlemek için yalan yayın yaptı. Bu karşı-devrimci gazetenin devrimcilerin mahallemizde kimlik kontrolu yaptığı, haraç aldığı iddiaları yalandır. Bugüne kadar hiç bir devrimci yolumuzu kesmedi, haraç istemedi. Oktay, Faysal ve onların arkadaşlarını hep yanımızda karşı-devrime karşı mücadele içerisinde gördük. Aydınlıkçılar ise mahallemize hep dışarıdan olay çıkarmak için geldiler. Sonunda da mahallemizin iki gençlik önderini herkesin gözü önünde katlettiler.

Biz Meydan mahallesi halkı olarak katiller çetesini lanetliyoruz. Bu olay bahane edilerek kapatılan Adana YDGD, ALÖB, Meydan YDGD, Narlıca YDGD açılmalıdır.

Katillerden hesap sorulmalıdır."

Aydınlık çetesinin işlediği cinayeti protesto eden 3 195 imza yanında, herhangi bir imza kampanyası açılmadığı halde, Adana'nın çeşitli mahalle ve işyerinden katliamı protesto eden 1000 imza Adanalı proleter devrimcilere iletilmiştir.

Devrimciler TİKP saflarını terkediyor

Ali Balsoy:
ADANA MOTOR MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİSİ

«Aydınlık saflarını terk ediyorum»

Oktay Çiğdemal'ın okul arkadaşı Ali Balsoy gazetemize yazdığı mektupta Oktay ile olan arkadaşlığını anlatmakta ve olaydan önce bulunduğu Aydınlık saflarını terkettiğini bildirmektedir. Ali Balsoy arkadaşın mektubunu özetleyerek aktarıyoruz.

"Adana-Meydan mahallesinde Aydınlık-TİKP revizyonistleri tarafından öldürülen Oktay ve Faysal devrimci kişilerdi. Oktay'ı çok iyi tanıyorum. Motor Meslek Lisesi birinci sınıfında aynı sırada bir yıl beraber okudum. Oktay'ı dört yıldır tanıyordum. Beni Aydınlıkçı bildiği halde bana çok iyi niyetle ve dürüst davranırdı. Bu tavrı yalnız bana değil, okuldaki bütün öğrencilere aynı idi.

"Oktay'ın Aydınlıkçılar tarafından öldürüldüğünü Adana dışında öğrendim. Dünya başıma yıkıldı. Ertesi gün Oktay ve Faysal'ın anma törenine gitmek istedim. Ama Aydınlıkçılar beni devrimcilerin öldürebileceğini söyleyerek bırakmadılar. Ancak sonra bunların ne kadar yanlış olduğunu Halkın Kurtuluşu'ndan devrimcilerle konuşunca anladım.

"Ben artık bağrında katilleri toplayan bir çizginin safında olamam.

"Faşistlere karşı bugüne kadar elkaldırmayanların devrimcileri gözlerini kırpmadan katledebilmiş olmalarına şaşıyorum."

KAHROLSUN REVİZYONİZM!

ALİ BALSOY

Halkın Kurtuluşu, Aydınlık taraftarı Teksa'lı üç işçi ile konuştu:

«Aydınlık'ı devrimci bilirdik, faşistlerden farkı yokmuş»

H.K.- Olay size nasıl yansıtıldı, siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

I. İşçi: Biz olayı devrimcilerin birbirini vurdukları şeklinde duyduk fakat inanmadık. Zaten olayı duyuran gazeteler devrimci gazeteler değildir. Bu olay devrimcileri karalamak, mücadeleyi bölmek ve bu düzene hizmet etmek isteyenlerin kurduğu bir tuzaktır.

H.K.- Katiller hakkında ne düşünüyorsunuz?

I. İşçi: Katiller Aydınlıkçılardır. Gördüğümüz, bildiğimiz herkese bunu açıklayacağız. Çünkü biz fabrikadayken birçok defa seçim yapıldı. Seçimlerde Aydınlıkçılarla birlikte hareket ettik. Onları devrimci biliyorduk, daha sonra yüzleri açığa çıktı. Fabrikada faşistlerle birlikte hareket ettiler. 1 Mayıs'ta işçileri mitinge katmamak için ellerinden geleni yaptılar. İşçileri kıra götürdüler. Bugüne kadar hiç bir mücadeleye katılmıyorlardı. Ama bize kan dökmek istemediklerini, insancıl olduklarını söyleyerek kandırıyorlardı. Artık gördük, bunlar faşist kanı değil, devrimci kanı dökmek için içimize girmişler.

2. İşçi Benim ağabeyim ve kardeşim Aydınlıkçıydı. Bunlar, yanlış yolda gittiklerini gördüler. Gerici şeyler savunduklarını gördüler, ayrıldılar. Ben de artık bunların devrimci değil, insan bile olmadıklarını, cani

Dev.sa.9.sü.6'da

Adana PTT'den iki devrimci:

«Her dürüst kişi bizim gibi Aydınlık saflarını terk etmelidir»

İki proleter devrimci gencin öldürülmesinden sonra Adana'da Aydınlık-TİKP saflarını terkedenlerin sayısı hızla artmaktadır. Adanalı iki PTT emekçisi de Aydınlık saflarını terkederken gazetemize düşüncelerini de açıklamışlardır.

"Aydınlık gazetesini yakından izleyenler ve Aydınlık revizyonistleriyle yakından ilişkileri olanlar, Aydınlıkçıların ABD yanlısı MHP, AP ve MSP ile aynı doğrultuda olduğunun görür. Emperyalizmin uşağı TİKP revizyonistleri Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı olan her kuruluş devrimcidir der. MHP, Ülkü Ocaklı vs. gibi örgütler Sovyet sosyal-emperyalizmine karşıdır, o halde TİKP-Aydınlık revizyonistlerine göre Amerikancı faşistlerde devrimcidir. Emperyalizmin uşağı olan MHP, AP ve MSP ile aynı doğrultuda olan TİKP'de emperyalizmin uşağıdır.

"Bugün eğitim enstitülerinde imtihana faşistlerle gidip gelen, değişik illerde faşistlerle toplantı yapan ve devrimcileri karalayanlar ne dereceye kadar devrimci olabilir. Bunların devrimcileri yok etmek için mücadele eden Amerikan emperyalizminin uşağı katiller çetesi olduğu yine açığa çıkmıştır. Devrimci kıyımına faşistler ve sosyal-faşistlerden sonra TİKP-Aydınlıkçılar da girmiştir.

"Ülkemizde olduğu gibi uluslarara

Dev.sa.9.sü.5'te

Karşı devrimci TİKP- Aydınlık çetesi gazete bayilerini tehdit ediyor

Oktay ve Faysal'ın kahpece katledilmesinden sonra Aydınlık gazetesi satmayacaklarını açıklayan gazete bayilerinden ikisi tehdit edildi. Bu bayilerden birine gelen üç-dört Aydınlıkçı, Aydınlık satmazsa sonunun kötü olacağını satmama kararından vazgeçmesini söylediler. Karşı çıkması üzerine kendisine küfür eden Aydınlıkçıların üzerine bayinin bant demiriyle yürümesi üzerine zorbalar kaçtı. Kaçarken "biz sana gösteririz, dükkanını başına yıkalım da gör" diye bağırdılar.

Daha sonra ellerinde Aydınlık gazeteleri olduğu halde başka bir bayiye gelenler bu gazeteyi diğerlerinin yanına asacaklarını ve dükkanın resmini çekeceklerini söylediler. Dükkan sahibinin karşı koyması ve tartışmanın etraftan duyulması üzerine gene gelecekleri tehdidini savunarak kaçtılar. Niyetleri zorla çektikleri bu resimle gazetemizin bayilerin Aydınlık gazetesi satmadıkları haberini yalanlamaktı (!)

Bülent Aloğlu'nun ağabeyi:

« Olayı vahşet olarak kabul ediyorum »

Oktay ve Faysal yoldaşları kahpece katledenlerin elebaşılarından Bülent Aloğlu'nun ağabeyi, olayla ilgili olarak gazetemize şunları söylemiştir: *"Aydınlık gazetesini hiç okumadığım için nasıl bir gazete olduğunu bilmiyorum. Halkın Kurtuluşçularının halkımızdan kimlik sorup, haraç aldığını görmedim, böyle bir şeyin olabileceğine inanmıyorum. Olayın neticesinden son derece üzgünüm, vahşet olarak kabul ediyorum".*

ADANA OLAYI İLE İLGİLİ DİĞER HABERLERİMİZ GENÇLİK EKİNDEDİR

ÇAĞRI

Devrim Şehitlerini Anma gecesine katıl.
Yer: Yeni Sinema
26 Ağustos - Cumartesi.
Saat 20.30 - KIRŞEHİR